

ČETRTEK, 25. FEBRUAR 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Gospod predsednik, ker smo včeraj porabili veliko časa, da bi obdelali vse točke v Parlamentu, nismo imeli priložnosti spregovoriti o nedavni smrti Orlanda Zapate, ki jo španska delegacija iskreno obžaluje. Umrl je za posledicami dolge gladovne stavke. Je prvi zapornik vesti, ki je umrl na Kubi v 40 letih, zato pozivamo k izpustitvi vseh zapornikov vesti na Kubi in po vsem svetu. Želimo izraziti tudi solidarnost z njegovo družino in kubanskim narodom, ki stopa v smeri pluralizma in razvoja.

Ta zelo žalosten dogodek bi lahko spodbudil razpravo o opredelitvi odnosov med Evropsko unijo in Kubo znotraj celovitega dvostranskega okvira, ki zagotavlja trajen in konstruktiven dialog o človekovih pravicah enakopravno s sporazumi, ki jih je Evropska unija sklenila s tretjimi državami.

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Razmere v Ukrajini (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik

4. Zelena knjiga o reformi skupne ribiške politike (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A7-0014/2010) gospe Marie do Céu Patrão Neves v imenu Odbora za ribištvo o zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike (COM(2009)0163 - 2009/2106(INI))

Maria do Céu Patrão Neves, poročevalka. – (PT) Dovolite mi, da nekaj besed namenim skupini 50 ribičev, ki bi morali prav zdaj stopiti v dvorano in ki so prišli, da bi prisluhnili razpravi in glasovanju o poročilu.

Mislim, da lahko v imenu vseh mojih kolegov iz Odbora za ribištvo, ki so trdo delali na tem poročilu, rečem, da sem zelo vesela, da je prišel ta dan, dan, ko bomo poročilo predstavili Parlamentu in ga dali na glasovanje. Zakaj? Ker je skupna ribiška politika ena od glavnih politik Evropske unije. Njen začetek je bil dokaj težak: uradno je bila sprejeta v osemdesetih letih, leta 2002 pa je bila opravljena njena prva reforma. Danes se zavedamo nekaterih glavnih problemov, ki so bili takrat prepoznani (s tem mislim na presežno zmogljivost flot, prelov in prekomerne naložbe, ki očitno niso bile enake v vsej EU) in ki so danes še vedno v veliki meri prisotni.

To je izhodišče za reformo, ki mora biti obsežna in intenzivna in ki jo sektor že dolgo pričakuje.

Kam mora biti ta reforma usmerjena na podlagi vsebine našega poročila? Prvič, v smislu temeljnih načel je treba vzpostaviti ravnovesje med okoljskim, socialnim in ekonomskim vidikom. Okoljski vidik je potreben za zagotovitev ohranjanja staležev; socialni vidik je potreben za zagotovitev napredka in dostojanstva stroke; z ekonomskim vidikom pa se želi zagotoviti, da bo sektor ustvarjal donos. Brez teh treh vidikov v Evropski uniji ne bomo imeli nobenega ribištva oziroma ne bomo imeli trajnostnega ribištva, ki se je zmožno razvijati, česar si vsi skupaj želimo.

Kako bi bilo treba izvajati ta splošna načela, ki so usmerjena v zmanjšanje ribolova, ustvarjanje večjega donosa in boljše ohranjanje staležev? Poročilo poudarja nekatere temeljne vidike: vlaganje v decentralizacijo, podpiranje krepitve moči ribičev in celotnega ribiškega sektorja, da bi lahko sprejemali odločitve, večje vključevanje ribičev v upravljanje ribištva, s čimer se bo vzpostavila tudi politika skladnosti in odgovornosti, potreba po ločevanju med malimi in industrijskimi flotami in opredelitev posebnih predpisov za eno in drugo vrsto flote, potreba po ocenitvi modelov upravljanja, ki so bolj prilagojeni različnim ribolovnim območjem in različnim vrstam ribištva, pomen krepitve trga z ribištvom, ki je usmerjeno v proizvode z dodano vrednostjo in povečanje cen pri prvi prodaji, povezovanje subvencij z dobro prakso, ureditev posodobitve flot v smislu varnosti in higiene, odločen razvoj ribogojstva, ki je v Evropski uniji ekološko trajnostno, in razvoj drugih sektorjev, vključenih v ribolov ali predelavo rib. Pri tem ne smemo pozabiti

poudariti tudi naraščajočo vlogo žensk v ribištvi, hkrati pa moramo zahtevati, da bo za ribiške proizvode iz tretjih držav, ki se uvažajo v EU, veljale enake zahteve, kot za naše proizvajalce. To pomeni certificiranje, označevanje, sledljivost in na koncu še vključitev ribištva v evropsko pomorsko politiko znotraj širšega okvira krepitve njene zmogljivosti.

Naj za konec povem, da je poročilo, ki ga danes tukaj predstavljamo, rezultat skupnih prizadevanj vseh članov Odbora za ribištvo, predvsem poročevalcev v senci, s katerimi smo trdo delali, sodelovali pa smo tudi s Komisijo, Sekretariatom Evropskega parlamenta, svetovalcem Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in drugimi svetovalci drugih političnih skupin ter seveda mojim uradom in mojim pomočnikom za ribištvo. Poročilo, ki ga danes tukaj predstavljamo, je rezultat pravih skupnih prizadevanj, in upamo, da bo tukaj tudi sprejeto.

Juan Carlos Martín Fragueiro, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, tudi predsedstvo pozdravlja to razpravo v Evropskem parlamentu, saj gre za pomemben prispevek k obsežnem posvetovalnem postopku o zeleni knjigi; Komisija bi zato pri oblikovanju svojih zakonodajnih predlogov morala prispevke Evropskega parlamenta resno preučiti.

Tudi Svet namerava natančno preučiti vsa mnenja Parlamenta, da bi mu tako omogočil, da kasneje preuči in sprejme zakonodajne predloge v okviru rednega zakonodajnega postopka.

Zelena knjiga iz aprila 2009 preučuje različne strukturne ovire v skupni ribiški politiki: to so presežna zmogljivost flot, pomanjkanje natančnih ciljev, sprejetje kratkoročnih odločitev, pomanjkanje odgovornosti v sektorju in nezadostna usklajenost na splošno.

Zelena knjiga je opredelila tudi možne načine za premagovanje teh strukturnih ovir in preučila pomembna vprašanja, kot so različni režimi za industrijske flote in male priobalne flote, potratnost, sorazmerna stabilnost, prenosljive posamezne pravice, večja usmerjenost v trge, vključevanje skupne ribiške politike v širši okvir pomorske politike, javno financiranje in zunanja razsežnost SRP.

Države članice tako posamezno kot skupaj v Svetu podrobno preučujejo vse vidike zadevnih vprašanj. Prva faza posvetovanja se je končala decembra 2009, Komisija pa je do danes prejela 1 700 predlogov in imela več kot 125 sej in seminarjev.

V drugi fazi, ki se bo začela 1. septembra letos, se bodo analizirali dani prispevki in razpravljalo se bo o glavnih zamislih. Komisija je januarja organizirala seminarje o glavnih elementih reforme in o upravljanju ribištva na podlagi pravic, prav danes pa poteka seminar o malem ribištvi. Ocena vpliva bo opravljena marca. Evropski sklad za ribištvo in prihodnja finančna perspektiva bosta predmet obravnave v aprilu, čemur bosta sledili obravnava zunanje razsežnosti v maju ter obravnava potratnosti in selektivnosti v juniju.

2. in 3. maja bo v La Coruñi potekala konferenca, ki jo bosta skupaj organizirala predsedstvo in Komisija. Na tej konferenci se bodo obravnavali trije temeljni elementi reforme, in sicer upravljanje, upravljanje staležev in razlikovanje med velikim in malim ribištvom.

4. in 5. maja se bodo ministri sestali v Vigú, da bi preučili rezultate konference, in obstaja možnost, da bo na dnevnem redu zasedanja Sveta v juniju vključena tudi neuradna razprava o delovnem dokumentu o možnih spremembah.

V tretji fazi, kot sem rekel prej, ki se bo začela v drugi polovici leta 2010, bo Komisija predstavila belo knjigo in za tem še štiri zakonodajne predloge: osnovno uredbo, novo skupno ureditev trga, tehnične ukrepe in novo uredbo o financiranju. Cilj tega je, da bi nova SRP z novo reformo začela veljati 1. januarja 2013.

Svet mora v zvezi s tem še sprejeti stališče; na podlagi zakonodajnih predlogov, ki jih bo prejel od Komisije leta 2011, bo sprejel samo formalne odločitve, to pa bo storil v skladu s pravili o rednem zakonodajnem postopku.

Maria Damanaki, *članica Komisije*. – Gospod predsednik, ker tokrat prvič govorim pred poslanci tega parlamenta kot komisarka, se vam želim zahvaliti, da ste mi dali priložnost, da naslovim Evropski parlament. Zelo sem počaščena, da sem lahko tukaj z vami in da lahko razpravljam o reformi skupne ribiške politike, ki je ključno vprašanje za celotni sektor. Želela bi čestitati poročevalki, gospe Neves, za njeno trdo delo pri združevanju različnih stališč v skladen dokument. Ne morem se bolj strinjati z dejstvom, da potrebujemo korenito reformo, ki bo odpravila strukturne pomanjkljivosti naše politike. Kot vsi veste, zadnja reforma iz leta 2002 ni bila dovolj uspešna.

Zdaj se moramo lotiti vseh preteklih zaostankov, da bi dosegli boljše rezultate z okoljskega, socialnega in ekonomskega vidika. Javno posvetovanje je jasno pokazalo, da je ta reforma deležna velike podpore. Seveda danes ne bom mogla odgovoriti na vsa vprašanja, ki jih postavlja vaše poročilo, o katerem boste glasovali. Vendar pa ne pozabljam na vaše sporazumne predloge sprememb o trajnosti, presežni zmogljivosti flot, malem ribištvu, horizontalni decentralizaciji, postopnem opuščanju zavržkov, novih sporazumih o ribolovu in razporeditvi v ribiškem sektorju. Zelo sem hvaležna za vaš konstruktiven prispevek.

Želela bi poudariti dve posebni vprašanji: prvič, javno financiranje. Mislim, da morajo naše subvencije dosegati boljše rezultate tako, da jih bomo usmerili proti ciljem naše politike. Na primer, namesto da podpiramo gradnjo novih plovil, moramo podpreti inovacije na področju selektivnosti in ozelenitve ter pomagati organizacijam proizvajalcev pri spoprijemanju z izzivi prihodnosti.

Drugič, strinjam se z vašimi stališči o socialni razsežnosti: želimo si ribištva, ki bo ustvarjalo privlačna in varna delovna mesta. Na današnji razpravi si želim slišati vaše predloge.

Naj vas seznanim tudi z našimi naslednjimi koraki. Pripravili bomo povzetek poročila o lanskoletnem posvetovanju, ki nam bo pomagal pripraviti predloge za novo politiko. Organiziramo delavnice, da bi z zainteresiranimi stranmi, institucijami in državami članicami spregovorili o posebnih temah. Skupaj s španskim predsedstvom bo maja potekala obsežna konferenca o reformi SRP.

Vem, in to je bilo že omenjeno, da prav zdaj v Komisiji poteka strokovna delavnica z udeleženci iz vse Evrope. Žal mi je, da se te delavnice ne morete udeležiti tudi vi. Organizirana je bila že dolgo časa nazaj. Če bo le mogoče, si bom prizadevala, da v prihodnje ta srečanja ne bodo sovpadala.

Na podlagi tega prispevka bomo konec leta 2010 začeli oblikovati naše predloge, ki jih bo Komisija sprejela spomladi 2011. Ta obsežen postopek posvetovanja bo svoj vrhunec dosegel s plodno razpravo z vami. Kot sozakonodajalci boste takrat odigrali veliko vlogo pri oblikovanju nove politike skupaj s Svetom. Iskreno se veselim sodelovanja z vami.

Antonello Antinoro, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se Svetu za mnenja, prav tako pa se za delo, ki ga nameravamo opraviti, zahvaljujem in želim vso srečo novi komisarki, ki je tokrat prvič nastopila v tem parlamentu.

Mislim, da je to, kar izvajamo, pomembno, in upam, da ta zelena knjiga, o kateri bomo danes razpravljali in kasneje tudi glasovali, ne bo končala tako kot leta 2002.

Vendar pa je Evropski parlament danes v drugačnem položaju. Imamo redni zakonodajni postopek in Lizbonsko pogodbo, zato menim, da ju bomo morali dobro izkoristiti, če želimo doseči cilje.

Glavne točke je opisala naša poročevalka, gospa Patrão Neves, ki se ji v Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) želimo zahvaliti za delo, ki ga je opravila, za povzetek, ki ga je predstavila, in za vse, kar je lahko poudarila.

Za besedo sem zaprosil samo zato, da bi izkoristil to priložnost in načel vprašanje o ribištvu, s katerim pa želim seči dlje od redne zelene knjige – in bele knjige, ki je napovedana za junij – ter omeniti obstoječe potrebe, povezane z morji Evrope in predvsem s Sredozemljem.

Danes si moramo postaviti pravila, ki jih že veliko let postavljamo našemu gospodarstvu in našim ribičem. Vendar pa se obalne države, tudi tiste, ki mejijo na Evropo, zavestno in pogosto, res zelo pogosto, za ta pravila niso menile, zato smo se znašli v protislovnem položaju, v katerem se vse to zahteva od naših ribičev, medtem ko lahko drugi počnejo, kar hočejo.

Evropska komisija ima danes drugačno in vplivnejšo vlogo; ima zunanjo ministrico in vplivnejši Parlament. Upam, da bomo v okviru zelene knjige, še preden se lotimo bele knjige, lahko sodelovali s tretjimi državami – državami, ki niso del Unije –, da bi opredelili skupna pravila in s tem zagotovili, da se tisti, za katere ta pravila veljajo, ne bodo počutili, kot da jih je Unija izdala ali kot da se zanj ne meni, in da v njej ne bodo videli sovražnika temveč prijatelja.

Josefa Andrés Barea, v imenu skupine S&D. – (ES) Hvala lepa, gospod Martín Fragueiro, pozdravljena, gospa Damanaki, in hvala tudi vam.

Tudi jaz tukaj govorim prvič na temo ribištva in dejansko smo soočeni s precejšnjim izzivom na tem področju. Naša obveznost in odgovornost je, da opredelimo smernice, ki bodo zagotovile trajnost morij, ribištva in, na kratko, samega planeta.

Govorimo tudi o pomembnem elementu proizvodnje v naših državah, na naših obalah, v naših regijah – gospodarskem in kulturnem elementu, ki obsega mnogo vrednot –, reforma iz leta 2002 pa vsebuje probleme, kot ste upravičeno povedali tudi vi, gospa Damanaki.

Popraviti moramo načelo sorazmerne stabilnosti in poiskati nove pristope k upravljanju, ki bodo prožnejši in prilagodljivejši, saj je bilo pri celotnih dovoljenih ulovih (TAC) in kvotah nekaj problemov. Te probleme je povzročilo vsem preveč znano vprašanje zavržkov, ki jih ne moremo dopustiti zaradi naših ribičev in zaradi našega planeta.

Prihodnja reforma SRP mora zagotoviti trajnosten ribolovni sistem, pri tem pa podpiramo nov sistem upravljanja, ki temelji na ribolovnem naporu. Moramo biti bolj odprti, misliti moramo na stvari in moramo si prizadevati za prožnejše upravljanje.

Poskrbeti moramo za široko uvedbo okoljskih meril in ločiti med priobalnim in globokomorskim ribolovom. To je pomembno in to je nekaj, kar si želi ves sektor. Zmanjšati moramo presežno zmogljivost nekaterih flot. Dokončati moramo tudi skupno organizacijo trga in ugotoviti, kako bomo trg stabilizirali in ga uskladili z uvozom rib iz tretjih držav.

Za boj proti nezakonitemu robolovu, ki je bil deležen kritike in do danes neučinkovit, so potrebni dodatna sredstva, usklajene sankcije in mednarodni sporazumi, ki temeljijo na načelih prava, načelih človekovih pravic in načelih skladnosti s sporazumi.

Finančni okvir, ki mora, kot ste rekli, ustvariti boljše rezultate, mora ustvariti boljše rezultate od trenutne politike.

Predvsem pa moramo misliti na socialno razsežnost: govorimo o ljudeh in zagotoviti jim moramo dostojanstvo, občutek strokovnosti, priznati moramo njihovo strokovnost in zagotoviti gospodarsko zmogljivost za preživetje.

Seveda ne smemo pozabiti na vključevanje žensk, ki predstavljajo nevidno stran ribiškega sveta. Pripeljati jih moramo v ospredje in se zanje še posebej prizadevati.

Reforma ribiških politik je več kot zgolj priprava zakonodaje. Pomeni obravnavo pomembnega dela reforme znotraj Evropske unije, ki bo zagotovila trajnost morij, ribičev in dela planeta.

Zato moramo se moramo pougmno postaviti pred izzive, to pa pomeni, da se moramo politike lotiti brez vsakega strahu. Strah moramo pustiti za seboj. Razmer se moramo lotiti odločno in ohraniti ravnesje v državi, v Evropski uniji in v svetu.

Carl Haglund, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospod predsednik, tisti, ki smo trdo delali na tej zeleni knjigi in poročilu, smo izredno veseli, da smo prišli do samega plenarnega zasedanja. Najprej bi se želel zahvaliti poročevalki, ki je opravila odlično delo.

Našo skupno ribiško politiko je treba reformirati. Za Skupino zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo je bilo pomembno, da se reforma utemelji na ekosistemskem pristopu. Besedilo poročila je v tem smislu dobro. Obenem pa smo soočeni z razmerami, v katerih je treba rešiti resne probleme, kot so zavržki, ogromna presežna zmogljivost flot, ki smo ji priča na nekaterih mestih, ter številne druge stvari. Zato sem vesel, da smo se uspeli dogovoriti o ukrepih za reševanje predvsem teh stvari. Kdo zares meni, da je politika zavržkov EU upravičena? Jaz zagotovo ne.

Drugo pomembno vprašanje je regionalizacija skupne ribiške politike. Kadar so razmere tako različne v različnih delih Evrope, je pomembno, da se odločitve sprejemajo in izvajajo na regionalni ravni. Druga dobrodošla reforma je namera, da se sprejme poseben pristop za malo priobalno ribištvo. Tu so tudi vprašanja, ki smo jih načeli v poročilu skupine ALDE.

Kot Finec in kot človek, ki živi ob Baltskem morju, sem vesel tudi zaradi izjave o možnosti sprejemanja ukrepov za obravnavanje prevelike populacije tjulnjev in kormoranov, saj to predstavlja eno izmed največjih groženj ribištvu v Baltskem morju.

Na koncu bi želel omeniti še sporazum o ribolovu s tretjimi državami. V tej zvezi je za našo politiko pomembno, da se tesno poveže s politiko EU o človekovih pravicah. Sporazum z Gvinejo je dober primer za to, čemur je Parlament z glasovanjem odrekel podporo, kar kaže pot, po kateri moramo iti v prihodnosti.

Zelo sem vesel, ko vidim, kakšen napredek je reforma že dosegla. Imamo dobro zeleno knjigo in prepričan sem, da bomo od leta 2013 imeli veliko boljšo ribiško politiko.

Isabella Lövin, v imenu skupine Verts/ALE. – (SV) Gospod predsednik, gospa komisarka Damanaki, gospe in gospodje, skupne ribiške politike EU in njenih uničujočih posledic v letu 2002 sem se začela zavedati po tem, ko je Švedska z večino glasov v svojem parlamentu sprejela enostransko prepoved lova na trske za obdobje enega leta, nato pa ji je Evropska komisija preprečila izvajanje te prepovedi.

Kljub dejstvu, da je Švedska nameravala svojim komercialnim ribičem povrniti škodo zaradi prepovedi in da so raziskovalci iz Mednarodnega sveta za raziskovanje morja priporočali popolno prepoved lova na trske za obdobje več let, in kljub dejstvu, da so različni staleži trsk ob švedski obali izginili ali se zmanjšali za 70 do 90 %, je bilo načelo skupne ribiške politike pomembnejše. Če vsi drugi lovijo preveč, mora preveč loviti tudi Švedska: tako meni Komisija. Z drugimi besedami, izkoriščanje je obvezno za države članice EU.

Zadnja reforma ribiške politike je bila dokončana leta 2002 in pokazalo se je, da ni bila zmožna obravnavati težkih problemov, s katerimi se je ribiški sektor soočal že deset let: da preveč plovil, ki so preveč zmogljiva, tekmuje za premalo in čedalje manj rib. Zadnja plovila, ki lovijo modroplavutega tuna, so subvencijo EU prejela leta 2005 v Sredozemlju. Med letoma 2000 in 2008 so davkoplačevalci EU odšteli 34 milijonov EUR za gradnjo in posodobitev plovil za lov na tuna v času, ko so staleži bili na robu propada. Podobno logiko opazimo na Baltskem morju. V zadnjih letih je Švedski odbor za ribištvo plačal 5,4 milijona EUR, da je na odpad odpeljal nekaj največjih ribiških plovil za lov na tuna – prav tistih plovil, ki so bila zgrajena s pomočjo denarja EU.

Potrebna je korenita reforma ribiške politike. Menimo, da je treba ustaviti vse vrste škodljivih subvencij. Plovila EU z neobdavljenim gorivom in sporazumih o dostopu, ki so jih zagotovili davkoplačevalci, trenutno praznijo afriška morja in jemljejo življenjsko pomembne zaloge hrane, obenem pa predstavljajo nepošteno konkurenco afriškim ribičem in uničujejo ekosisteme.

Pred današnjim glasovanjem o poročilu o zeleni knjigi bi želel kolege poslance pozvati, da iz sicer zelo odličnega poročila umaknejo vsaj en slab odstavek. S tem mislim na odstavek 121, v katerem je navedeno, da mora zunanja ribiška politika EU braniti interese evropskega ribištva. Mislim, da se za EU spodobi, da v letu 2010 sledi takšni politiki.

Marek Józef Gróbarczyk, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, gospa Damanaki, na začetku bi se želel iskreno zahvaliti gospe Patrão Neves za ves trud, ki ga je vložila v pripravo tega poročila. Da bi sestavili tako skladen dokument, sta potrebna velika odločenost, kakor tudi občutek za kompromis. Vendar pa je to poročilo samo podlaga za oblikovanje prihodnje skupne ribiške politike, ki zahteva korenito prenovno in temeljne spremembe, da bi bilo skrb za naravno okolje mogoče uskladiti z razvojem zgodovinske dediščine ribolova. Politika mora temeljiti na regionalizaciji, ki bo sama temeljila na razmerah, ki prevladujejo v različnih regijah. Tako bo mogoče opraviti pravilno oceno na podlagi mnenj iz ribiškega sektorja ter znanstvenih mnenj, sprejet kompromis pa bo zagotovil pravično in enakovredno upravljanje ribolova.

Nova ribiška politika mora spodbujati razvoj sektorja v Evropi, ki jo je preplavila kriza, a obenem je treba nameniti pozornost plenilskemu industrijskemu ribolovu, ki se izvaja predvsem na Baltskem morju, kjer se zdrave in dragocene ribe predelujejo v ribjo moko, ki se uporablja na perutninskih in govejih farmah, na mize Evropejcev pa prihaja strupena panga z Daljnega vzhoda. To je udarec trajnostnemu evropskemu priobalnemu ribolovu, sektorju, ki bi moral biti deležen posebne skrbi.

Kaže tudi na potrebo po vzpostavitvi racionalnega in pravičnega sistema ulovov, ki naj bu nadomestil sistem kvot, s katerim je mogoče zlahka manipulirati. S tem naj bi vsi ribiči iz vseh držav Evropske unije dobili enake možnosti. Evropski konzervativci in reformisti poročilo podpirajo v upanju, da se bo sedanji sistem spremenil.

João Ferreira, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Komisija želi v svoji zeleni knjigi vzpostaviti postopen ali nepostopen sistem prenosljivih ribolovnih pravic Skupnosti ali pravic do zasebne lastnine za dostop do uporabe javnih dobrin, tj. staležev rib.

Ta predlog je bil v času izvajanja zadnje reforme zavržen, deset let pozneje pa ima Komisija spet glavno besedo in prav ona je tista, ki napoveduje neizogibne posledice privatiziranja staležev: koncentracijo dejavnosti skupin z večjo gospodarsko in finančno močjo ter uničenje velikega obsega malega priobalnega ribolova. Zgovorno je dejstvo, da se države, ki so izbrale to pot, kot je Islandija, zdaj hočejo umakniti, saj so soočene z negativnimi posledicami in sprevrženostjo tega sistema.

Parlament bi moral zavzeti jasno stališče in ta predlog zavrniti. Mimogrede, ta rešitev ni nikakršno zagotovilo, da bo trajnost staležev rib zaščitena, saj zmanjšanje in koncentracija pravic pri peščici izvajalcev ne pomeni nujno zmanjšanja ribolovnega napora, temveč zgolj koncentracijo izkoriščanja virov.

Za zaščito trajnosti virov so potrebni drugi ukrepi, kot je zagotovitev poštenega donosa znotraj sektorja. To pa zahteva poseganje na trg in izboljšano trženje v sektorju, boljše cene pri prvi prodaji, povečanje plačila za delo ribičev, zmanjšanje marž vmesnih členov in spodbujanje pravične porazdelitve dodane vrednosti v celotni vrednostni verigi tega sektorja.

Dejanske razmere v ribištvi v EU so kompleksne in raznolike. V teh okoliščinah je splošno priznani pomen lokalne oblasti v neposrednem nasprotju z institucionalnim okvirom, ki ga ustvarja Lizbonska pogodba, ki ohranjanje morskih bioloških virov opredeljuje kot edino pristojnost Evropske unije.

Potrebujemo upravljanje, ki ga bodo podpirala znanstvena dognanja in ki bo upoštevalo dejanske razmere in posebne značilnosti vsake posamezne države, vsake ribolovne cone, vsake flote in samih virov. To pomeni vključevanje ribičev v iskanje rešitev in njihovo izvajanje. To se zelo razlikuje od zgolj decentraliziranega izvajanja centralno opredeljene politike.

John Bufton, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, gospo komisarko Damanaki želim zaprositi za obzirnost do Britanije pri preoblikovanju skupne ribiške politike, ki želi v ureditev in nadzor morskega ribolova vključiti tudi rekreacijsko ribarjenje z vabo.

Mislil sem, da je ves smisel kvot v tem, da preprečuje izginjanje staležev. Evropska ribiška politika je bila pri doseganju trajnosti tako neuspešna, da je 91 % ribištev na poti, da do leta 2015 doživi prelov.

Vendar je problem v tem, kako se v vodah lovi in ne kdo lovi. Vsesplošen ribolov z vlečnimi mrežami in parangali uničujejo morskó življenje v naših morjih. Mrtve ribe, ki so bile že ulovljene in so dobre za prehrano, se mečejo nazaj v morje, kar pa je nedvomno v nasprotju s trajnostjo.

Medtem pa rekreacijsko ribarjenje z vabo pomeni trajnosten ribolov, v katerem uživa približno milijon ljudi v Združenem kraljestvu in ki podpira dejavnost, ki naj bi bila samo na področju prodaje opreme na celini vredna približno 2 milijardi EUR.

Približno 1 300 podjetij v sektorju rekreacijskega ribarjenja v Angliji in Walesu zaposluje približno 19 000 ljudi. Rekreacijski ribiči lovijo in iz morja jemljejo samo tisto, kar nameravajo pojesti, majhne mlade ribe pa pustijo, da rastejo in se množijo, nazaj pa mečejo samo tisto, česar zares ne potrebujejo. Včasih ribe najprej označijo, s čimer prispevajo k programom ohranjanja.

Če se bo vmešala Komisija, bodo prisiljeni povleči na kopno vse, kar ulovijo, njihova kvota pa se bo vštela v nacionalno.

Rekreacijsko ribarjenje z vabo podpira ekološko zdravo samozadostnost, ki bo, če jo bo izvajalo več ljudi, zmanjšala povpraševanje, ki ta trenutek podžiga vsesplošen komercialen ribolov in ogroža cele vrste morskóga življenja.

Skupna ribiška politika je vedno imela predsodke do britanske flote, ki trenutno sme ujeti samo 7 % kvote trsk v Rokavskem prelivu in samo eno petino kvote v naših teritorialnih vodah.

Mogoče se bo gospe komisarki zdelo primerno, da podpre potrebe neškodljivih rekreacijskih ribičev v Združenem kraljestvu na enak način kot njen predhodnik, ki je pokazal iskreno rahločutnost do potreb ribičev iz njegove države, Malte, ko je nasprotoval prepovedi prodaje modroplavutega tuna, tj. dejavnosti, ki tej državi prinaša 100 milijonov EUR na leto.

SRP je že uničila večino tega, kar bi moral biti pomemben obnovljiv vir. Rekreacijski ribiči predstavljajo mogoče 1 % skupnega preostalega ulova. Komisija se obotavlja, ko je treba zaščititi skoraj ogrožene vrste, obenem pa se ji zdi primerno, da s predpisi ureja ribarjenje, ki predstavlja konjiček. S tem se samo kaže, kakšni so interesi Komisije.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, zame in za moje volivce iz Severne Irske so ribiški sektor in 27 let skupne ribiške politike povzeti v odstavku 138 poročila, ki ponovno navaja, da je eno izmed redkih uspešnih področij SRP prav področje, na katerem imajo države članice nadzor.

Najboljša rešitev za nas bi bila, da odpravimo SRP ali da se Združeno kraljestvo iz nje umakne, s čimer bi državam članicam omogočili, da ponovno prevzamejo nadzor nad svojimi vodami.

Na žalost pa ne živimo v takšnem idealnem svetu. Reforma SRP bo neizogibno še ena slabša rešitev za ribiče Severne Irske, slabša rešitev, za katero so bili v zadnjih treh desetletjih značilni neupravičen upad našega ribiškega sektorja ter neodgovorjena vprašanja o položaju tistih staležev rib, od katerih je naš sektor odvisen.

To je nedvomno pokazala polomija okrog decembrskega zasedanja Sveta za ribištvo in odločitev o kvotah.

Čeprav gre v mnogo čem za slabšo rešitev, pa močno podpiram regionalizacijo SRP, o čemer je govorila poročevalka. Podpiram mnenje, da bi SRP morala temeljiti na treh glavnih načelih okoljske, socialne in ekonomske razsežnosti. Najiskreje pa upam, da bomo lahko oblikovali politiko, ki bo ustavila uničujoče posledice SRP.

Vendar pa se bojim, da bodo korenite spremembe, ki jih nekaterih obljublajo v tem pregledu, ustvarile še eno izgubljeno priložnost za naš ribiški sektor in naše staleže rib.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Gospod predsednik, pri tej reformi gre za vse ali nič. Če zdaj ne pokažemo poguma, ne bomo več dobili priložnosti za oblikovanje prave ribiške politike, za njen neuspeh pa bomo delno odgovorni.

SRP je že mnogo let deležna čedalje bolj upravičene kritike in bilo bi žalostno, če bi Parlament zdaj, ko imamo še zadnjo priložnost, pokazal, da ni zmožen predlagati drugih rešitev namesto teh, ki smo jih že tolikokrat kritizirali, predvsem namesto očitnega neuspeha sistemov ohranjanja in upravljanja, o čemer pričata tako stanje virov in upad znotraj sektorja.

Preprosto ne morem razumeti nepripravljenosti za jasno predlaganje drugih rešitev, o katerih smo v tem parlamentu govorili leta 1996, kot so sistemi prenosljivih kvot ali upravljanje na podlagi ribolovnega napora, ki so imeli pozitivne rezultate in ki bi lahko vsaj pomagali ohraniti bolj industrijske flote.

Poročilo pravi, da ne more biti rešitve, ki bi bila enaka za vse, obenem pa zapira vrata pred drugimi možnimi rešitvami. Ne razumem tega protislovja in tudi ne razumem, zakaj mora biti v primeru, ko nekdo ne želi uporabiti nekega instrumenta, rešitev ta, da ga prepovemo za vse.

To ni zaščita najšibkejših; to je strah nekaterih sektorjev, ki kot edino rešitev vidijo samo trajne subvencije.

SRP bi morala zagotavljati tudi konkurenčnost ribiških proizvodov v globaliziranem svetu. Trg teh proizvodov bo nedvomno rasel še naprej, a zdi se, da bo rasel brez nas.

Politike v Uniji morajo biti skladne in zagotoviti moramo, da trgovinska politika in pravila o poreklu, kot so tista, ki so se pojavila v novih sporazumih o gospodarskem partnerstvu, ne bodo uničila konkurenčnosti ribiškega Skupnosti, ne da bi tretjim državam pomenila kar koli drugega razen poteze; v nasprotnem primeru bo posledice čutil naš ribiški sektor.

Gospod predsednik, soglasje je dobra stvar, kadar povzroči napredek, ni pa dobro, če se ne odzivamo na probleme; problemov, ki jih moramo rešiti, pa je veliko.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, prisrčno pozdravljam vse ribiče in ribičke v dvorani! Današnje glasovanje je mejnik za Evropski parlament. Prvič po ratifikaciji Lizbonske pogodbe imamo priložnost, da izrazimo svoje mnenje o reformi skupne ribiške politike (SRP). V naslednjih nekaj letih se bodo naše pristojnosti in odgovornosti močno povečale. To poročilo je sprejemljivo in želela bi se zahvaliti gospe Patrao Neves in gospe Andrés Barea za njuno trdo delo.

V poročilo smo uspeli vključiti pomembne socialno demokratske skrb. Mednje sodi posebna podpora malemu ribištvu. Tisti, ki jih to zadeva, bodo zdaj vključeni v postopek sprejemanja odločitev. Podpora je treba predvsem dati malim družinskim podjetjem. Njihova prisotnost v obalnih regijah ne zagotavlja samo delovnih mest, temveč tudi večja privlačnost mnogih takšnih regij za turiste. Nekateri deli tega poročila še vedno potrebujejo spremembe, zato smo podali predloge sprememb. Socialni demokrati želimo jasno poudariti, da je očitna presežna zmogljivost flot eden izmed osrednjih problemov. Dejstvo je, da je okoljska trajnost temeljni predpogoj za gospodarsko preživetje ribičev. Zato je treba dati okolju prednost.

Tretja pomembna točka se nanaša na zunanje vidike SRP in sporazume o partnerstvu s tretjimi državami. Predlagamo, da se odstavek 121, ki pretirano poudarja interese evropskega ribištva, črta. Zunaj evropskih voda se moramo vesti enako, kot to počnemo doma. To pomeni, da moramo spodbujati trajnost, človekove pravice in demokracijo po vsem svetu in da moramo zagotoviti, da prihodek iz sporazumov o partnerstvu ne bo izginil v blagajnah podkupljivih diktatorstev.

Na koncu bi želela omeniti še eno temeljno točko. Evropska ribiška politika je vroča tema, saj vključuje toliko močnih nacionalnih interesov. Ni presenetljivo, da so ti interesi v zadnjih tednih povzročili razgrete razprave znotraj skupin. Na srečo smo vsi skupaj uspeli najti učinkovit kompromis. A ko gre za zakonodajni postopek, se moramo danes na to vprašanje osredotočiti bolj, kot smo se do zdaj, in poiskati nekaj skupnih evropskih rešitev. Te banalne probleme nacionalnega pohlepa moramo prepustiti Svetu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Gospod predsednik, dovolite mi najprej, da pozdravim gospo komisarko in njen prvi nastop v Parlamentu ter ji zaželim vse najboljše v njenem mandatu. Želel bi tudi čestitati naši kolegici, gospe Neves, za pripravo tega poročila.

Nova skupna ribiška politika mora imeti jasnejše in boljše cilje, ki sprejemajo ekološke, ekonomske in socialne vidike. Vse skupaj je treba ponovno temeljito pretehtati in v to se morajo seveda vključiti vse zainteresirane strani.

Staleže rib moramo upravljati na trajnosten način. Obenem pa je pomembno, da ribičem Evrope zagotovimo uspešen in trajnosten način življenja.

Posebej sem zaskrbljen za ribiče, ki lovijo ob obali in z majhnih priobalnih otokov. Takšno malo ribištvo je izrednega pomena za območja na obrobju, kjer ni druge možnosti za zaposlovanje, zato sem danes vesel besed, ki jih je gospa komisarka povedala o tovrstnem ribištvu.

Večina ladij, ki lovi na teh območjih, je manjša od 15 metrov in lovi ribe in količine, ki nimajo nikakršnega bistvenega vpliva na staleže rib, mnoge izmed njih pa seveda lovijo vrste, ki niso zajete v kvotah. Za mnoge izmed teh ljudi ni drugega vira zaposlitve in to je tisto, kar je najbolj pomembno. Zato sem podal predlog spremembe, ki Komisijo poziva, da nameni posebno pozornost prav tem oddaljenim skupnostim.

Regionalizacija in uvedba regionalnih svetovalnih svetov sta bili uspešni, zato bi morale regionalizacijske strukture upravljanja ustvariti mnoge pozitivne vplive, vključno z večjo odgovornostjo zainteresiranih strani ter vzpostavitev nove skupne ribiške politike, ki bo znala bolj prisluhiti lokalnim skrbem.

S sprejetjem Lizbonske pogodbe po lanskoletnem referendumu v moji državi ima Evropski parlament zdaj večjo zakonodajno odgovornost. Gospa komisarka je priznala tudi to in veselim se sodelovanja z njo.

Na koncu naj izrazim še upanje, da bodo ključne določbe tega poročila v prihodnosti vključene v vsebinske reforme.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Gospod predsednik, naša poročevalka je za SRP dejala, da so njeni izvirni problemi še v veliki meri prisotni. S tem se strinjam; 27 let izkušenj s SRP na Škotskem je bila slaba izkušnja. Če se želimo premakniti k sistemu delujočega upravljanja ribištva, česar si po mojem mnenju vsi želimo, potem moramo biti pripravljeni sprejeti popolnoma drugačen pristop.

Preveč centralizirana, neprožna SRP je žalostno propadla in to moramo sprejeti. Vendar pa moramo v zvezi s tem nekaj storiti. Komisija nasprotno temu priznava, da je bilo lokalno upravljanje znotraj 12 navtičnih milj do zdaj v glavnem uspešno; tu je lekcija.

Podal sem predloge sprememb in kolege prosim, da jih podprejo. S temi predlogi sprememb želim prenesti prave pristojnosti na ribolovne narode Evrope; želim spodbuditi sodelovanje med ribolovnimi narodi in zainteresiranimi stranmi na logičnem temelju glede na morski bazen; želim spodbuditi okrepitev ukrepov trajnostnega upravljanja, ki se sprejemajo na nacionalni in lokalni ravni ter priznati in ohraniti zgodovinske pravice in koristi, ki jih prinaša načelo sorazmerne stabilnosti.

Trdno sem prepričan, da so tisti, ki jim uspešno ohranjanje staležev rib lahko prinese največ koristi, to pa so naše ribolovne skupnosti in sami ribolovni narodi, najprimernejši za sprejemanje pravih odločitev o načrtih upravljanja in za njihovo izvajanje v korist svojega ribištva v okviru sodelovanja na regionalni ravni. Gre tudi za to, da SRP ni samo pustila na cedilu ribiško industrijo in staleže rib, temveč je dejansko tudi precej prispevala k negativnemu javnemu mnenju o celotni EU. Če te reforme SRP ne izpeljemo, kot je treba...

(Predsednik je prekinil govornika)

Struan Stevenson (ECR). – Gospod predsednik, dovolite mi, da na začetku čestitam poročevalki, gospe Patrão Neves, za trdo delo, ki ga je opravila pri tem poročilu. Danes imamo priložnost, da stvari spremenimo in obrnemo smer politike, za katero se vsi strinjamo, da je doživela klavrn neuspeh. A da bi izpeljali to korenito spremembo, ne smemo ponoviti preteklih napak.

Odpraviti je treba mikro upravljanje na centralni ravni, odpraviti je treba ureditev od zgoraj navzdol in odpraviti je treba pristop k politiki, ki je enak za vse. Z vsako reformo SRP je treba narediti konec polomije zavržkov. Zainteresirane strani mora vključiti v tekoče upravljanje staležev. Zagotoviti mora, da bodo zmogljivosti flot usklajene z ravnmi staležev. V središče našega programa moramo postaviti trajnost in ohranjanje. Narediti moramo konec nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu in zagotoviti dostojno življenje vsem, ki delajo v tem sektorju. Resničen napredek bomo dosegli, če bomo lahko osrednjim vrednotam SRP dali pravo težo za namen ohranjanja delovnih mest in staležev rib.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Gospod predsednik, na reformo ribiške politike smo že dolgo čakali. A vendar si želim, da bi bila velikopoteznejša – predvsem kar zadeva prihodnji obstoj staležev rib v naših morjih, ki bi lahko preživeli. Zelo redkokdaj rečem, da se v celoti strinjam s Skupino Zelenih/Evropske svobodne zveze, a v tem primeru moram priznati, da to drži. Njihovi predlogi sprememb so dejansko in odgovorni in potrebni za prihodnost našega ribiškega sektorja.

Moje vprašanje Svetu in Komisiji je vprašanje, ki našim gostom tukaj danes gotovo ne bo všeč, ki pa bo ključnega pomena za prihodnost. Moje vprašanje je, kako lahko po vsej EU prepovemo lov na katere koli ribe in lupinarje v njihovem času razmnoževanja? Vsi vemo, da vsakič, ko ulovimo eno samo trsko, ki je polna iker (torej ribjih jajčec), v resnici ulovimo vse prihodnje generacije trsk. S tem se skorajda onemogoči zaščita stabilnih staležev trske, če naj omenim samo en aktualen primer.

Vesela sem, da se nova zelena knjiga namerava precej bolj osredotočiti na priobalno ribištvo. To ne bo koristilo samo okolju, temveč bo tudi pomagalo zaščititi lokalna delovna mesta. Dobro je tudi, da zelena knjiga pripisuje pomen trajnostnemu ribogojstvu, da bi nam omogočila, da se izognemo izčrpanju morij ob obalah tretjih držav. Prav tako bi morali ustaviti lov na eksotične in ogrožene ribje vrste zgolj zato, ker je suši postal moderen.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, naša stranka meni, da bi ohranjanje staležev rib moralo biti odgovornost vsake države članice, katere ribiči bi imeli izključen dostop do voda v njihovi državi.

Vendar pa priznavamo, da prelov in netrajnostni staleži rib predstavljajo vseevropski in dejansko tudi svetovni problem.

Spremeniti je treba sedanjo politiko, na podlagi katere morajo ribiči vrniti presežek rib in celo premajhne ribe v morje, tudi če so mrtva ali če bodo poginile zaradi poškodbe plavalnega mehurja, do katere pride, ker so prehitro izvlečene na površje.

Na pomoč mora priskočiti nova tehnologija. Na primer, eden izmed mojih volivcev, Jeff Stockdale iz Hulla, nekdanji ribič, je izumil revolucionarno past v obliki košare, ki bi privabila ribe, ko bi te bežale pred plimskim tokom, vendar bi malim ribam omogočila, da pobegnejo, večje pa bi izpustila, še preden bi jih potegnili na površino, če bi to bilo potrebno, da se ne bi presegle kvote.

Komisiji in dejansko vsemu svetu priporočam, da premisli o tem izumu.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, za razliko od nekaterih menim, da je poročilo Evropskega parlamenta o zeleni knjigi pomemben in dejansko tudi bistven prispevek k razvoju prihodnje skupne ribiške politike. Gre za celovito poročilo, ki obravnava vse vidike te politike in predvsem zaščito virov, globalni pristop k upravljanju staležev rib in decentralizirano upravljanje. Vse to se mi zdi zelo pomembno in tudi zelo odločno.

Danes bi želel tukaj izraziti zadovoljstvo Francije v zvezi s tem prispevkom Parlamenta, na katerem smo delali skupaj, gospe Patrão Neves pa se želim zahvaliti za delo, ki ga je opravila. To poročilo poudarja potrebo po razširitvi znanstvenega strokovnega znanja v ribiškem sektorju, da o sprejetih odločitvah ne bi bilo nobenega dvoma.

Da, ohraniti moramo vire in spodbujati trajnostni ribolov, vendar pazimo, da ne bomo stigmatizirali poklica, ki se že dolgo zaveda, da je njegovo preživetje odvisno od upoštevanja pravil. Da, razviti se moramo v tržno gospodarstvo. Vendar to ne pomeni, da moramo opustiti organizirane načine ureditve. Posebej pozdravljam kompromise, ki so bili doseženi na podlagi naših razprav v odboru.

Prenosljive posamezne pravice se dejansko nikjer izključno ne navajajo. Takšno vrsto upravljanja nekateri štejejo za orodje upravljanja, ki izpolnjuje okoljske, gospodarske in socialne cilje sektorja. S tem se ne strinjam.

Evropski trg, ki uživa pravice neregulirane proizvodnje, danes ni zaželen. To bi povzročilo neobvladljivo špekuliranje in koncentracijo posameznih pravic.

Medtem ko bo zagotovo pomembno, da se v industrijskem ribištvi začnejo izvajati nove metode upravljanja – in v tem se strinjam s kolegico, gospod Fraga Estévez –, sem dejansko prepričan, da bi preširoka uporaba tega sistema pomenila konec našega malega ribištva, za katerega se zelo zavzemamo.

Gospa Damanaki, računamo na vas.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospod Martín Fragueiro, trenutna skupna ribiška politika je doživela neuspeh. Večina staležev rib propada. Ribolov pri osemnosedeset odstotkih staležev rib presega največje trajnostne donose. Trideset odstotkov staležev rib je zunaj varnih bioloških meja, kar pomeni, da imajo malo možnosti za obnovo. Tipičen primer je trska v Severnem morju, ki se jo lovi še preden je primerna za razmnoževanje. Reforma, o kateri razpravljamo, je zato nujno potrebna.

Zaščita ribičev je odvisna od zaščite ulovov. Če želimo preprečiti propad evropskega ribištva, moramo zmanjšati ribolovni napor in evropsko ribolovno floto. Ekološki pristop mora biti gonilna sila nove skupne ribiške politike, spremljati pa ga morajo dolgoročno načrtovanje, participativni postopki in uporaba načela preprečevanja. Ta dolgoročni pristop k ohranjanju vrst je treba tudi vključiti v vse naše mednarodne sporazume o ribolovu.

Pozivam vas, da sprejmete ta temeljna načela, da bi lahko razvili decentraliziran in participativni sistem, v katerem se odločitve sprejemajo na najnižji možni ravni ob udeležbi ribičev in spoštovanju potreb morskih ekosistemov.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, to je samo en korak na dolgi poti reforme skupne ribiške politike. Želela bi se zahvaliti poročevalki za poročilo in našemu koordinatorju za tako uspešno delo.

Podpiram temeljno reformo skupne ribiške politike. A če za to nimamo poguma, potem se mi zdi pomembno, da ohranimo načelo sorazmerne stabilnosti. Poleg tega bi želela posebej omeniti velik problem, ki ga predstavljajo požrešni kormorani, in načrt upravljanja, h kateremu je Parlament že pozval.

Ribiški sektor je temeljnega gospodarskega in socialnega pomena za naše obalne regije. Zato je vzpostavitev ravnovesja med gospodarstvom in okoljem v okviru prihodnje reforme skupne ribiške politike zame zelo pomembno.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, trajnost je ključni pojem v zeleni knjigi in to povsem upravičeno: trajnost v smislu, da je za ribištvo odporna na prihodnost in da je dobra za okolje. Cilji, ki jih je opredelila Evropska komisija, niso novi, a Evropa jih do zdaj še ni uspela izpolniti. Potreba po reformi je tako še nujnejša.

Podpiram bistvo rešitve, ki jo ponuja Komisija: to je regionalizacija. Samemu ribiškemu sektorju je treba dati bolj proste roke in obenem poskrbeti za okoljske vidike. Trenutna politika sega predaleč, je preveč podrobna in neučinkovita.

Poleg tega se pravila danes slabo upoštevajo. Dobri so žrtve slabih. Ponosen sem na nizozemske ribiče: skupaj z danskimi ribiči so namreč edini, ki imajo urejene kvote ulova. Evropski ribiški sektor moramo spodbuditi, da se bolj vključi in prevzame več odgovornosti v skladu z nizozemskim modelom. Bil sem vesel, ko sem to prebral v zeleni knjigi; to je edina pot do trajnostne prihodnosti ribiškega sektorja.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Sedanja ribiška politika ni dovolj uspešna; potrebna je velika sprememba, da se spremeni to stanje. To so dokaj težke besede, s katerimi Evropska komisija pričenja zeleno knjigo. To je neverjetno. Temu ne mislim ugovarjati; ravno nasprotno.

Nekateri pravijo, da glavni razlog za propad skupne ribiške politike (SRP) ni v tem, da je politika napačna sama po sebi, temveč da se jo slabo izvaja in izvršuje. V tej zvezi obstajajo pomembne lekcije, ki se jih je treba naučiti. Politika mora sodelovati pri izvajanju, zato je poenostavitev na mestu. Zaradi tega sem zadovoljen s smerjo, ki jo kaže Komisija: regionalizacija, večja vključenost sektorja in predvsem upoštevanje pravil.

Poročilo moje portugalske kolegice o tej zeleni knjigi povsem upravičeno poudarja velike razlike med različnimi flotami in ribištvi. O presežni zmogljivosti flot, prelovu ali premajhnem upoštevanju predpisov ne moremo govoriti na splošno. Regionalni, za sektor specifičen pristop zahteva v tem smislu natančno izbrane besede. Prejšnjo soboto sem imel intenzivno razpravo s predstavniki sektorja, ki so mi povedali, da

ribiči in znanstveniki čedalje uspešneje sodelujejo. To se mi dejansko zdi primer, kako je mogoče nekaj narediti. Ko ribiči lahko prispevajo svoje znanje in izkušnje in pomagajo oblikovati politiko, se s tem precej razširi podlaga za politiko, mi pa smo na pravi poti. Na koncu bi se želel iskreno zahvaliti poročevalki za to odločno poročilo.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz bi želel pozdraviti gospo komisarko Damanaki in se predvsem zahvaliti gospe Marii do Céu Patrão Neves za njeno izčrpno in izjemno delo.

Vse, kar je pomembno, je bilo že povedano. Opozoril bom na tri točke: prvič, prelov. Prelov je neizpodbitno dejstvo. Kot je povedal gospod Arsenis, trenutne ocene ugotavljajo, da prelov grozi 88 % staležev v evropskih morjih, kar pomeni, da je ribolov teh staležev dosegel raven, ki preprečuje njihovo obnovo.

Posledica kroničnega prelova so čedalje manjši ulovi v evropskem ribištvu in izgubljena delovna mesta. Lovijo se čedalje manjše ribe, ki pogosto še niso primerne za razmnoževanje in ki jih je čedalje težje izslediti.

Drugič, Evropa danes ujame precej manj rib kot pred 15 leti, približno 25 % manj, medtem ko sta se ribolovni napor in strošek ribolova povečala. Vendar pa pri sprejemanju ukrepov ne smemo pretiravati, saj bi to lahko povzročilo negativne rezultate glede na to, da, kot pravijo strokovnjaki, nimamo opravka s propadanjem staležev, kljub temu da smo soočeni s prelovom.

Ne smemo pozabiti, da ima uspešno delovanje tri razsežnosti, ki so poudarjene tudi v poročilu gospe Neves: socialno razsežnost, ekonomska razsežnost in ekološka razsežnost. Ribiška politika, ki je usmerjena v uspešen razvoj, se ne sme vrteti samo okrog rib; osredotočiti se mora tudi na človeka.

Ribe, človek, kormorani in tjulenji so konkurenčni sistemi v istem ekološkem okolju.

Na koncu moram poudariti, da tako kot številni kolegi poslanci tudi jaz vztrajam na več raziskavah na področju ribištva. Ne gre za moje vztrajanje; gre za resnično stanje, ki ga moramo obravnavati v okviru vsega, kar je povedal gospod Cadec.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Predsedniki, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej bi se želela zahvaliti vsem poročevalcem za njihovo odlično sodelovanje in za ogromno nalogo, ki so jo opravili navkljub občasno nasprotujočim interesom.

Prvi rezultat naših prizadevanj je, da lahko Parlament zdaj določi smer, v katero želi peljati prihodnjo skupno ribiško politiko.

Drugi rezultat je, da je bila naša prednostna naloga v času pogajanj zagotoviti, da se bo to besedilo odzvalo na skrbi, ki so jih izrazili ribiči. To nam je uspelo: določbe o prenosljivih posameznih kvotah so umaknjene, ohranila pa se je podpora malemu in priobalnemu ribolovu.

Tretji pričakovani rezultat je, da mora dokument, ki ga bomo dobili, ustvariti participativen pristop od spodaj navzgor, kar pomeni, da mora vključevati posvetovanje z vsemi, ki so vključeni v sektor. Vključevati mora tudi tiste elemente, ki so temeljnega pomena za Skupino naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, predvsem človeško in socialno razsežnost celotnega sektorja, ki mora biti učinkovito povezana s spodbujanjem trajnostnih ribiških praskih in ohranjanjem staleža rib kot dela ekosistemskega pristopa.

Želela bi dodati, da če želimo velikopotezno reformo skupne ribiške politike uspešno izpeljati, potem moramo temu nameniti proračun, ki se bo ujemal z našimi opredeljenimi ambicijami. O naši politični zavezi se bo presojalo glede na sredstva, ki jih ji bomo dodelili. Pričakujemo, da bo Komisija...

(Predsednik je prekinil govornico)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospod Martín Fragueiro, gospod Damanaki, potrebujemo jasne cilje, moramo biti pogumni in moramo se izogniti še enemu neuspehu; udeležba je zato temeljnega pomena.

Ribiški sektor in predelovalna industrija sta tisti, ki se najbolj zanimata za trajnostno ribištvo, zato sta tudi vključena v pripravo reforme oziroma v njej sodelujeta, kot na primer leta 2009 pri spremembi uredbe o nadzoru, ki bi morala biti pripravljena na bolj odprt način. Da bi se izpolnili cilji reforme, je odgovor preprost: zagotoviti je treba trajnost in donosen sektor ter preskrbo.

Druge ključne besede so regionalizacija, odgovornost, stabilnost in pravica: regionalizacija, ki preučuje posebne značilnosti območij in vrste ribolova in ki ločuje med malim in industrijskim ribolovom; odgovornost,

ki se osredotoča na dobre prakse in predhodna prizadevanja za zmanjšanje ribolovne zmogljivosti; stabilnost z dolgoročnimi načrti upravljanja, ki temeljijo na čednejši zanesljivejši znanstveni dejavnosti, in pravica, na podlagi katere se popravlja skupna ureditev trga in nudijo inšpekcijski pregledi in nadzor tretjim državam za namen spodbujanja trajnostnega ravnanja v sektorju. Pravica tudi za ženske na morju, ki so večno pozabljene v tem sektorju; brez njihovega prispevka bi bil ribolov v mnogih območjih nemogoč.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Pozdravljam predložitev zelene knjige o reformi skupne ribiške politike. Tako kot Češka republika v Svetu ministrov tudi jaz podpiram prizadevanja za boljši, poenostavljen in učinkovitejši zakonodajni okvir, ki ureja to področje. Posebej dragoceno je prizadevanje Komisije za sprejetje večletnega pristopa k strategiji ohranjanja staležev rib in za večji poudarek na iskanju ustreznega kompromisa med ribolovom in okoljem.

Zelena knjigo moramo šteti za prvi korak proti reformi na tem področju. Še bolj zadovoljen pa bi bil, da če bi v prihodnjih predlogih namenili večji poudarek področju ribogojstva. Ponovna oživitev tako morskega kot sladkovodnega ribogojstva bo pomagala pri podpiranju razvoja obalnih in podeželskih območij, v obliki okolju prijaznih živilskih proizvodov pa bo prinesla koristi tudi potrošnikom. S tega vidika podpiram vse predlagane spremembe.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Gospod predsednik, ribiški sektor je temeljnega pomena kot vir preživetja v evropskih obalnih regijah in kot vir hrane za državljane Evrope. Na žalost skupna ribiška politika v svoji sedanjí obliki ni kos izzivom, ki so povezani s pojavom številnih problemov, kot sta neobvladljivo izkoriščanje ribolovnih območij ali presežna ribolovna zmogljivost. Popolno preoblikovanje pomorske politike je nujno potrebno. Smo na začetku tega procesa, ki bi se moral končati s temeljitimi spremembami sedanje, neučinkovite evropske ribiške politike.

Hvala, gospa Patrão Neves, za vaše izčrpno poročilo, ki opredeljuje bistvene ukrepe, na katerih mora ta reforma temeljiti. Prvič, zmanjšanje presežne ribolovne zmogljivosti. To je temeljni problem, ki ga je treba rešiti z uvedbo in spremljanjem ustreznih tržnih mehanizmov. Tu govorim o sistemu posameznih prenosljivih kvot. Mislim, da je to neke vrste gospodarsko zdravilo za prilagoditev velikosti flote razpoložljivim virom in zagotavljanje donosnosti ribiškega sektorja. Drugič, decentralizacija in širše vključevanje zainteresiranih strani ter svetovalnih organov v proces. Cilj tega je povečati vključitev ribičev in oblikovati natančne predpise, ki bi povečali zaupanje med ribiči in organi, ki urejajo ribolov.

Zelena knjiga pravilno ocenjuje sedanjo ribiško politiko in poudarja njene številne pomanjkljivosti. Poročilo gospe Patrão Neves analizira možnosti za reševanje slabega položaja ribiškega sektorja v Evropi. Vendar pa predlogi zahtevajo še več razprave. Če se to ne zgodi, naša Skupnost tvega, da se bo izglasovala še ena različica reforme, ki problemov, s katerimi se sooča evropski ribiški sektor, ne bo rešila.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) O skupni ribiški politiki tokrat razpravljamo prvič po sprejetju Lizbonske pogodbe in se v celoti zavedamo odgovornosti, ki smo jih dobili na podlagi večjih pristojnosti Parlamenta. O zeleni knjigi je potekala zelo razgreta razprava in želela bi se iskreno zahvaliti poročevalcem za delo, ki so ga opravili.

Želela bi poudariti en poseben vidik predlagane reforme, ki je bistvenega pomena za razvoj celotnega sektorja. Upoštevati mora spremenjenje razmere po širitvi Evropske unije v letih 2004 in 2007, kakor tudi nove države članice. Obstoječi sistem za izvajanje raziskav in analize ter za oblikovanje odločitev mora upoštevati nove plovne poti in njihove posebne lastnosti. Na tej točki bi želela poudariti, da je treba posebno pozornost nameniti Črnemu morju in vzpostaviti organe, ki bodo posebej namenjeni za njegovo upravljanje. Upoštevati moramo interese ljudi, ki živijo na teh obalnih območjih, ekološka vprašanja in ribiški sektor. To omenjam tudi v zvezi s prihodnjim finančnim okvirom za obdobje 2014-2020, v katerem mora biti ta reforma financirana.

Na koncu naj povem, da po mojem mnenju ne bi smeli podpreti predloga za zmanjšanje presežne zmogljivosti flot, saj bi to v okviru hude finančne in gospodarske krize lahko imelo negativne posledice na ribištvo.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, upam, da bo gospod komisarko opogumilo glasovanje, ki smo ga ta mesec imeli o modroplavutem tunu. Mislim, da smo s tem lepo pokazali moč čustev v Parlamentu in mogoče tudi to, da se lahko zanesete, da bo veliko poslancev glasovalo za korenito reformo.

Včeraj se je veliko poslancev udeležilo seminarja, ki sem ga organiziral, tj. predstavitve organizacije Marine Stewardship Council. Ta organizacija mi je bila vedno precej pri srcu. Ustanovljena je bila pred desetimi leti

v okviru partnerstva med podjetji in okoljevarstveniki, kar je po mojem mnenju vedno dobro. Njen začetek je bil počasen, vendar pričakujejo, da bo do konca tega leta približno 10 % ribištev sveta imelo certifikat MSE.

Mislim, da to daje verodostojnost trgovcem na drobno, ki podpirajo MSE. Mislim, da se s tem večja zaupanje kupcev, in mislim, da to ribičem, ki so svoje ribištvo trajnostno certificirali, ne prinaša samo zaslužka, temveč jim daje tudi občutek ponosa. Imajo list papirja, ki ga lahko pokažejo svojim družinam in svojim skupnostim in ki dokazuje, da njihovo trdo delo, ki ga opravljajo danes, ne uničuje obetov za preživetje staležev rib v prihodnosti.

To v celoti dopolnjuje vse, kar Komisija počne, in upam, da bo gospa komisarka podprla to delo v svojem mandatu. S tem se postavlja zlati standard.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, dovolite mi, da se zahvalim poročevalki za njeno zelo marljivo in izčrpno delo na tem dokumentu.

Po sprejetju Lizbonske pogodbe se bo ta parlament soočil z dvema večjima reformama dveh politik: kmetijske in ribiške. Gre za podobna vprašanja. Vsi želimo najboljše za sektorja, reformi pa poskušamo izpeljati na način, ki bo ustvaril najboljše možne rezultate.

Nekoliko me skrbi dejstvo, ki ga v svoji obrazložitvi poudarja tudi poročevalka, da smo tudi leta 2002 bili polni dobrih namenov, vendar pa je reforma pustila na cedilu tako ribiški sektor kot trajnostno merilo.

Vendar pa me opogumlja njen zelo praktičen pristop k problemom: tri načela, ki jih moramo preučiti – okoljsko, socialno in ekonomsko – in nato še prakse, ki so potrebne za izvajanje teh načel. Gre za lokalne in regionalne interese in za to, da se zavedamo ljudi, ki so prizadeti. Predvsem mi je všeč zamisel, da bi lahko lovili manj in zaslužili več. Če to dosežemo, bomo mogoče lahko storili enako na področju kmetijstva.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Kot je že dejalo več govornikov, je cilj, ki smo ga s skupno ribiško politiko do zdaj neuspešno poskušali doseči, okoljsko trajnost, ekonomsko uspešen in socialno koristen ribolov. Zelena knjiga Komisije ponuja dobro diagnozo razmer v sektorju in odpira številna vprašanja, vendar je neuspešna pri ponujanju rešitev. Poročilo določa tudi veliko število načel in skupaj dogovorjenih poti. Te bo zdaj treba prenesti v konkretne ukrepe, da bi ta cilj lahko čim prej dosegli.

Treba je poudariti prizadevanja poročevalke, njen poskus, da oblikuje ukrepe, in predvsem njeno pripravljenost, da sprejme kompromise, med katerimi je bilo tudi izključevanje najbolj spornih vprašanj iz njenega prvega poročila. Pred Komisijo je zdaj ogromna naloga, da nam predstavi konkretne ukrepe v svojem zakonodajnem predlogu, ki bo omogočil izvajanje načel iz tega poročila. Prepričan sem, da bomo poročilo sprejeli z veliko večino.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, pri reformi skupne ribiške politike gre za pomemben del prihodnosti Evrope.

Ribiški sektor je vir in način življenja naših obalnih območij in tvori temelj za našo predelovalno industrijo in morske raziskave. Je ključnega pomena za varnost, kakovost in ceno živil za naše potrošnike. Ključen je tudi za zunanje odnose in razvoj.

Reforma se mora osredotočiti na odgovorno, trajnostno in konkurenčno ribištvo. Poudariti mora socialno razsežnost, dati prednost ekosistemu in biti vključena v pomorsko politiko.

Pomembno je, da se zagotovi ohranjanje in obnova staležev ter ponovno preuči načelo sorazmerne stabilnosti. Politika upravljanja, ki temelji na celotnem dovoljenem ulovu in kvotah, mora dati prostor upravljanju na podlagi ribolovnega napora. Pomembno je tudi, da se okrepi nadzor in ustavi nepoštena konkurenca.

Malo ribiško floto in območja, ki so močno odvisna od ribištva, je treba obravnavati drugače in jim dati večjo socialno-ekonomsko podporo. Sektor morskih sadežev je treba popolnoma vključiti v skupno ribiško politiko.

Poročilo podpiram, poročevalki in poročevalcem v senci pa čestitam za dosežene kompromise. Komisijo in predsedstvo Sveta pozivam, da v svojem prihodnjem delu poročilo resno preučita.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Gospod predsednik, mislim, da je evropska skupna ribiška politika pomembna. Vendar pa je za ribiško politiko pomembno tudi to, da jo podprejo državljani Evrope in vse zainteresirane strani v ribiškem sektorju. Zato ni druge možnosti, kot da ustvarimo večjo regionalizacijo, da bi se odgovornost za upoštevanje evropskega okvira in ciljev decentralizirala. Zavržke rib je treba čim

bolj zmanjšati, da pa bi to bilo mogoče, se mora politika v zvezi z zavržki spremeniti. Ustaviti je treba nezakonit ribolov – ta povzroča veliko škodo ribičem, ki zakone spoštujejo. V državah članicah mora biti strožji in skladnejši nadzor. Obalno ribištvo je treba okrepiti, da bi manjše ladje dobile poseben status. Izplutje in priplutje v istem dnevu pomeni svežo ribo, ribe imajo dobro ceno, vse skupaj pa je prizanesljivo do okolja in staležev rib. Upam, da bodo ti elementi dobili trdno mesto v končni reformi. Prav to je namreč potrebno.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, želela bi pozdraviti besede poročevalke o tej zeleni knjigi, ki gredo v pravo smer. Nova strategija mora spodbujati ribolov na lokalni ravni in želela bi poudariti, da je ribogojstvo pomemben del tega, saj zagotavlja precejšnjo količino virov in več deset tisoč delovnih mest. Evropa potrebuje ribogojstvo, ki je močno, trajnostno in visoko kakovostno.

Predvsem vas želim opozoriti na gojenje lupinarjev, ki je podvrženo posebnim omejitvam, ki zahtevajo praktične in ustrezne rešitve. S tovrstnim gojenjem se pogosto ukvarjajo mala podjetja, ki jih je kriza hudo prizadela. Posledica onesnaženja in spremembe okolja je čedalje bolj krhka in bolj nestabilna oblika proizvodnje. Proizvajalci pričakujejo, da jim bo Evropa zagotovila izdatno pomoč, in sicer kratkoročno z začasno finančno podporo, ki jim bo omogočila, da se bodo še naprej preživljali s svojo proizvodnjo, srednjeročno s prehodno pomočjo, ki bo zagotovila, da bodo vrste imele biološki čas, ki ga potrebujejo za razmnoževanje, ter dolgoročno...

(Predsednik je prekinil govornico)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Želel bi čestitati poročevalki in azorskim ribičem, ki so danes tukaj. Pozdravljam tudi to poročilo, saj predstavlja pomembno spremembo v zvezi s sedanjo skupno ribiško politiko in vključuje ukrepe, ki so posebej pomembni za najbolj oddaljene regije, kot sta razlikovanje med malimi in industrijskimi flotami ter oblikovanje biogeografskih regij. Pozitivna se mi zdi tudi uvedba sprememb, ki jih je predložila Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, saj so te ublažile prvotno stališče poročevalke o zaščiti posameznih prenosljivih kvot, za kar so se zavemale azorske ribiške organizacije.

Upoštevali smo tudi spremembe skupine S&D, ki zagovarjajo načelo sorazmerne stabilnosti. Menimo, da si je treba v zvezi z najbolj oddaljenimi regijami še bolj prizadevati za ustvarjanje biogeografskih regij, ki jih je treba uporabiti kot zaželen model upravljanja v skladu z obstoječimi viri. Da bi se ohranile dobre okoljske razmere na morskih območjih in spoštovanje načela previdnosti, je treba tudi ponovno oceniti mejo 100 navtičnih milj okrog otokov, saj je zelo pomembno, da se zahteva vrnitev 200 milj, da bi...

(Predsednik je prekinil govornika)

George Lyon (ALDE). – Gospod predsednik, tudi jaz bi želel na začetku čestitati poročevalki. Skupna ribiška politika je na slabem glasu, ta reforma pa nam nudi priložnost za nov začetek. Po mojem mnenju mora SRP, če želi povrniti verodostojnost, v središče najprej postaviti trajnost; brez rib namreč ni prihodnosti za sektor. Drugič, stabilnost in predvidljivost za naše ribiške skupnosti in ribiče. Tretjič, reševanje presežne zmogljivosti flot; moramo najti rešitev za presežno zmogljivost flot. Četrtič, priznavanje preteklih prizadevanj – najpomembnejše. Potrebujemo tudi politiko, ki bo našla prave rešitve za probleme zavržkov.

Reforma SRP mora zagotoviti prihodnost za naše ribiške skupnosti in naše ribiče. Po mojem mnenju je ključ z vidika SRP...

(Predsednik je prekinil govornika)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospod predsednik, tudi jaz bi želel izkoristiti to priložnost, da poudarim nekaj točk, ki bi po mnenju nekaterih izmed nas morale biti temeljnega pomena v končnem poročilu, o katerem bomo glasovali.

Te točke vključujejo: načelo previdnosti, ki je temeljno in pomembno, zmanjšanje zmogljivosti, kar je nujno potrebno, omejevanje politike državnih subvencij, izboljšanje nadzora ter vztrajen pregon kaznivih dejanj brez vsake slabe vesti, ki so jih zagrešili tisti, ki stvari počnejo na napačen način in k enakemu početu spodbujajo tudi druge. Vendar pa moramo spodbujati tudi trajnostno opremo in trajnosten ribolov, kar pomeni, da moramo doseči napredek pri opredelitvi malega ribolova, ki ga je nedvomno treba bolje pojasniti.

Omeniti bi želel tudi vlogo žensk in priznanje, ki si ga zaslužijo za svoje delo, to pa je vidik, v zvezi s katerim smo prav tako vložili predloge sprememb.

Menim tudi, da je treba poudariti in zahtevati večjo skladnost in odgovornost v sporazumih o ribolovu s tretjimi državami; to zahtevata na primer sporazuma z Marokom in Gvinejo.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi želel komisarki, gospe Damanaki, zaželeli veliko uspeha. Veselimo se sodelovanja z njo. Zahvaliti bi se želel tudi gospe Patrão Neves, ki je opravila odlično delo pri vodenju pogajanj.

Pomembno je, da so predstavljene tudi države z malim ribiškim sektorjem. Kot je bilo že omenjeno, je sorazmerna stabilnost za Nemčijo odločilnega pomena. Seveda se vsi zavedamo pomena zaščite staležev rib in zagotavljanja njihove trajnosti, da bi ohranili raven, ki bo zagotovil obstoj našega ribištva v prihodnosti. A vendar ne smemo govoriti samo o okoljskem in ekonomskem vidiku. Premisliti moramo tudi o prekomerni zaščiti, ki so jo, kot je bilo že omenjeno, deležne nekatere vrste, kot so kormorani in tjulenji.

Obala Evrope je dolga na tisoče kilometrov, na mnogih območjih pa je zanjo značilno tradicionalno malo ribištvo. Prav s tem ribištvom se preživljajo številne družine. V tej zvezi igra pomembno vlogo tudi turizem. Vse to moramo upoštevati. Mislim, da je zelena knjiga zelo dobra rešitev, ki nam bo omogočila, da dosežemo napredek s Komisijo...

(Predsednik je prekinil govornika)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Skupna ribiška politika mora ekološke in okoljske cilje uskladiti z velikostjo ulovov, a tudi z vprašanji zaposlovanja in življenjskega standarda ribiških družin. Ribolovno zmogljivost je treba prilagoditi ravni virov, ravnem, ki so določene v skladu z najnovejšimi znanstvenimi in strokovnimi dognanji. Doseganje trajnostnih ribolovnih kvot se mora uresničiti v povezavi s procesom podpore ribolovni skupnosti na različnih področjih, kot so naložbe, posodobitev in socialna vprašanja, tudi z dolgoročnega vidika.

Skupna ribiška politika mora upoštevati posebne razmere različnih regij in morij. Zato je treba razširiti pristojnosti regionalnih svetovalnih svetov, ki bi morali tesno sodelovati z ribiškimi organi držav članic in Evropsko komisijo. Treba je tudi okrepiti organizacijo ribičev in izboljšati verigo od ulova do prodaje za namen kakovosti in visokih standardov ribjih izdelkov.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, v teh sedmih mesecih, ki sem jih preživel kot poslanec Evropskega parlamenta, nisem nikoli srečal več jeznih ljudi od ribičev in ribičk, ki sem jih srečal v mojem volilnem območju.

Jasno je, da skupna ribiška politika zanje ni delovala. Zato je reforma nadvse dobrodošla. Mislim, da se vsi strinjamo, da moramo ohraniti staleže rib, vendar moramo ohraniti tudi obalne skupnosti, to dvoje pa ni nujno medsebojno izključujoče. Podpreti je treba male ribiče in male ribičke.

Prav tako je treba, kot je poudaril gospod Brons, predstaviti nove tehnologije, predvsem tiste, ki jih je omenil in ki lahko pomagajo pri razpršitvi. S tem bi se veliko tega spremenilo.

Na koncu je treba preučiti celotno vprašanje raziskav. Ko slišimo o raziskavah ali znanstvenih dokazih, jih ponavadi sprejemamo takšne, kot so. Kot je dejal gospod Cadec, morajo biti neizpodbitni, objektivni in najnovejši.

Juan Carlos Martín Fragueiro, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želel zahvaliti gospe Patrão Neves za njeno delo.

Kar zadeva razprave, ki so na Svetu potekale do zdaj, moram reči, da so ministri soglasno podprli potrebo po reformi, ki vključuje poenostavitev pravil, okrepitev vloge regij in decentralizacijo sprejemanja odločitev, razen kadar gre za strateške elemente in načela, in strinjajo se, da je treba zmanjšati zavržke, presežno zmogljivost flot in prelov.

Posebne točke, o katerih je bilo do zdaj sprejeto soglasje, so naslednje: ohranjanje obstoječih pravil o dostopu do območja 12 navtičnih milj; dolgoročno upravljanje virov; večja vključenost strokovnjakov s področja ribištva; tržne spodbude – kot so označevanje in certifikati – za spodbujanje skupnega deleža dobička ribičev; uporaba subvencij kot izključno izjemnega ukrepa za zmanjšanje presežne zmogljivosti flot; pomen raziskav na področju ribiške politike; vključitev ribogojstva; odnos med SRP in celovito pomorsko politiko ter potreba po ohranitvi in okrepitvi ukrepanja Evropske unije na mednarodni ravni.

Do danes so bila na razpravah izražena nasprotujoča si mnenja o naslednjih vidikih: sorazmerna stabilnost; obstoječi sistem skupnega dovoljenega ulova in kvot ter uporaba prenosljivih kvot; omejitve napora kot

orodja upravljanja; metode za zmanjševanje zavržkov, presežne zmogljivosti flot in prelova; globalno financiranje in njegova dodelitev ter povečanje podpore malemu ribištvu in obalnim skupnostim.

Kot sem dejal v svojem uvodnem govoru, Svet še ni sprejel stališča, uradne odločitve pa bo sprejel šele naslednje leto, ko bo Komisija uradno predložila svoje zakonodajne predloge.

Na koncu bi želel tudi sam pozdraviti predstavnike ribiškega sektorja, ki so danes z nami.

Maria Damanaki, članica Komisije. – Gospod predsednik, vsem poslancem bi se želela zahvaliti za njihov prispevek. Toliko govorov je nadvse vzpodbudno.

Vidim, da se beseda trajnost najpogosteje omenja, torej je trajnost predmet splošnega soglasja oziroma okvir zanj. Na vse točke, ki so bile omenjene, ne morem odgovoriti, vendar pa bi želela poudariti nekaj prednostnih nalog.

Prednostna naloga so malo ribištvo in obalne regije. Vsem vam želim zagotoviti, da bom vaše prispevke k tem vprašanju zelo resno preučila. Zagotoviti pa želim tudi, da nikakor ne mislim uvajati strogih ukrepov in pravil za rekreacijske ribiče.

Druga prednostna naloga: regionalizacija. Zelo si želim podrobneje govoriti z vami o tem, kaj počnemo, da bi začeli izvajati to načelo, kajti v zvezi s tem imamo veliko povedati.

Prenosljive ribolovne pravice: te so, kot vidim, predmet zelo vnete razprave s številnimi argumenti. Ne vem, kaj se bo zgodilo med glasovanjem, vendar tega vprašanja ne smemo zanemariti. Ta sistem že izvaja veliko držav članic. Kar torej predlagam, je jasna razprava, mogoče tudi znotraj Odbora za ribištvo. Ker to še ni konec dialoga, imamo lahko tudi jasno razpravo o posameznih prenosljivih kvotah – vidim, da je gospa Fraga tukaj –; lahko bi organizirali dobro razpravo, da bi se seznanili z vso zadevo.

Naj samo še omenim nekatere druge prednostne naloge: jasni, enaki konkurenčni pogoji za Sredozemlje in druga območja v zvezi z ribiči iz drugih držav – to je pravilno; to moramo storiti, da bi zagotovili pošteno konkurenco za naše ribiče in ribičke; postopno opuščanje zavržkov; označevanje.

To so naše prednostne naloge. Na koncu bi želela poudariti potrebo po novi obliki sporazumov o ribolovu; obliki, ki bo vključevala klavzulo o človekovih pravicah. Hvala za vaše prispevke. Mislim, da to ni konec dialoga; je začetek zelo dobre razprave med nami.

Maria do Céu Patrão Neves, poročevalka. – (PT) Želela bi se zahvaliti vsem, ki so bili danes prisotni v Parlamentu in ki še naprej dajejo dragoceno podporo temu procesu, ki traja že dolgo in ki mu, kot je pravkar dejala gospa komisarka, moramo slediti, če želimo izpolniti naše cilje.

Odkrito povedano, zavedamo se, da poročilo ne more zadovoljiti vseh. Mnogi bodo rekli, da pri nekaterih vidikih nismo dovolj vztrajali, drugi pa bodo rekli, da smo šli pri drugih, ali celo pri istih, predaleč. Mislim, da je zdaj treba poudariti, da smo s tem poročilom uspeli dobro uskladiti glavna vprašanja, doseči splošno soglasje in da poročilo lahko v celoti ustrezno odgovori na potrebe, ali mogoče zahteve sektorja.

Upam, da bomo lahko z dosedanjim delom v Odboru za ribištvo, ki mu predseduje gospa Fraga Estévez, tudi nadaljevali in da bomo na širši ravni lahko sodelovali tudi s Svetom in Evropsko komisijo, da bi se približali delu na zakonodajnih predlogih, ki bo enako intenzivno.

Če bomo še naprej delali na tak način, v ekipnem duhu in z zavedanjem, da je treba upoštevati vsa vprašanja, ki so pomembna v različnih delih velike Evropske unije, in če si bomo prizadevali za učinkovit odziv na vse potrebe ribiškega sektorja v velikem izključnem gospodarskem prostoru, potem sem prepričana, da bomo uspešno delali za sektor. Na podlagi tega se zavezujemo, da bomo vzpostavili razmere, v katerih bo ribiški sektor učinkovito trajnosten in v katerih se bo lahko dolgoročno razvijal.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 11.30.

Pisne izjave (člen 149)

Vito Bonsignore (PPE), v pisni obliki. – (IT) Predvsem bi želel čestitati poročevalki, gospe Patrão Neves za odlično delo, ki ga je opravila do zdaj in za pozitiven izid glasovanja.

Upamo, da je zelena knjiga, ki bo kmalu prispela v odbor, uvod v hiter prihod bele knjige na plenarno zasedanje. Evropa je vedno kazala interes za ribiški sektor. Vendar pa menimo, da je treba zagotoviti večje naložbe v znanstvene raziskave, predvsem v ribiškem sektorju, in sicer tudi znotraj naslednjega okvirnega programa. Menimo tudi, da je treba sektor bolje seznaniti s pravili prek večje prožnosti sistema kvot in večje odgovornosti v zvezi z nadzorom in staleži.

Želimo si tudi močnejšega partnerstva s tretjimi državami, da bi lahko premagali nezakonit ribolov, ter večje sodelovanje z državami Sredozemlja, da bi lahko odločneje regulirali ribolov na morju, kakršno je Sredozemlje, ki je že od nekdaj zibelka različnih civilizacij in kultur.

Strinjamo se z določbami odstavka 23 o posodobitvi, zlasti v primeru malih flot, čeprav si v zvezi s tem želimo slišati več podrobnosti. Kar zadeva odstavka 62 in 63 o poklicnih kvalifikacijah vseh, ki so zaposleni v sektorju, si želimo več pojasnil predvsem v zvezi z malim ribolovom, ki bi lahko bil najbolj kaznovan, če bi se pravila o upravljanju flot poostрила.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Medtem ko rekreacijsko ribarjenje predstavlja samo mali odstotek ulova v ribiškem sektorju Evrope, je hkrati tudi sestavni gospodarski in socialni element mnogih delov EU, predvsem vzhodne Irske. Ribarjenje z vabo je pomembna zapuščina na vzhodu Irske, prizori ribičev na rekah, kot je Slaney, ali na vzhodni obali, pa je znana podoba irske kulture. Ta sloves ribarjenja pomembno vpliva tudi na turizem v mnogih delih Irske in privlači tako domače kot tuje turiste, vključno s Tigerjem Woodsem, enim izmed slavnih rednih gostov Liffeyja v okrožju Kildare. Zaradi propadanja staležev rib obstaja težnja po uvedbi nadzora nad ribarjenjem z obale in odštevanju tega ulova od kvot komercialnega ribiškega sektorja.

Ti predlogi bi lahko resno prizadeli turistični zaslužek iz ribarjenja, lahko pa bi imeli tudi negativen vpliv na kulturo mnogih delov Irske. Zato mora ta parlament rekreacijsko ribarjenje v vseh njegovih oblikah nujno priznati kot pomembno zainteresirano stran v ribiškem sektorju, reformirana skupna ribiška politika pa mora v svoji beli knjigi upoštevati njegove gospodarske in socialne koristi.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Cilj poročila o zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike je sprožiti javno razpravo v institucijah EU in držav članic. Ribiška politika je prav tako kot skupna kmetijska politika strateška agenda, ki neposredno vpliva na vse državljane EU in ki jo je treba rešiti v skladu s tremi temeljnimi načeli, to pa so gospodarska donosnost ribolova, ohranjanje in vzdrževanje staležev rib ter ohranjanje sprejemljivega življenjskega standarda ljudi, ki se ukvarjajo z ribolovom. Če med vsemi temi načeli v osnutku zakonodaje ne bo ravnovesja, bo to povzročilo tveganje gospodarskega nazadovanja v obalnih regijah, izginotja nekaterih vrst rib ali povečanja nezakonitega ribolova zunaj vseh meja. Glede na dejstvo, da ribolov 88 % populacije rib presega največje trajnostne donose in da se zavrže do 80 % skupnega ulova, je treba določiti meje, ki bodo omogočile obnovo populacije rib in s tem v prihodnosti bistveno povečale ulov, pri tem pa ohranjale trajnost. Poročevalka pravilno poudarja dejstvo, da cene rib padajo zaradi porušenega ravnovesja med proizvajalci in kupci, ki je posledica vstopa posrednikov – trgovskih verig –, zaradi česar so razmere v ribiškem sektorju še bolj tvegane. Predloženo poročilo upošteva tri prej navedena temeljna načela ribolova in predlaga posebne rešitve za trajnost, zato predstavlja dober začetek ohranjanja ribolova za vse nas.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Želel bi čestitati gospe Patrão Neves za njeno delo na poročilu, o katerem smo zdaj glasovali. Ribišstvo je očitno občutljivo vprašanje za Portugalce, saj imamo več ribiških skupnosti, obenem pa je zelo ključno za Demokratično in socialno sredino – Ljudsko stranko (CDS-PP).

Mislim, da potrebujemo novo ureditev skupne ribiške politike (SRP), ki bo učinkovitejša in bolj prilagojena razmeram na zadevnih ozemljih. Zato pozdravljam namero za osredotočenje na načeli regionalizacije in subsidiarnosti, s čimer se bo zagotovila večja avtonomnost državam članicam in omogočila večja prožnost SRP. Obenem glede na to, da okoljske spremembe povzročajo resne probleme v ribiških virih, menim, da je zelo pomembno, da SRP omogoči ekološko trajnost in gospodarsko uspešen ribolov. Nismo ravnodušni do problemov, s katerimi so soočeni ribiči, in predlagamo, da naj nova SRP zagotovi ustrezno zaščito ribolovne zmogljivosti skupnosti, ki se preživljajo z ribolovom.

Menim tudi, da je pomembno, da nova SRP zagotovi kakovost rib in zadostne količine rib, da bi ljudje lahko ohranili prehrano, ki je bogata z ribami, za katero vemo, da je dobro uravnotežena in koristna za zdravo življenje.

Z zanimanjem in posebno pozornostjo bom spremljal prihodnjo reformo SRP, pri tem pa ves čas zagovarjal portugalske interese v tem strateškem sektorju.

Alan Kelly (S&D), *v pisni obliki*. – Na praktični ravni pozdravljam vložene predloge za dolgoročno zaščito morskih virov, tako za okoljske in gospodarske namene; pozdravljam tudi posodobitev ribiške tehnologije ter poudarek na potrebi po poklicnih kvalifikacijah v sektorju. Predvsem me veseli priporočilo, da je treba vse obvezne spremembe uvajati postopno in zahtevati začetno prehodno obdobje, da bi se sektorju in predvsem posameznim ribičem zagotovilo dovolj časa, da rešijo problem dodatnih izdatkov v že tako težavnem sektorju. A čeprav je res, da poročilo opisuje, da je treba globokomorski in mali ribolov obravnavati drugače, obžalujem dejstvo, da se bo predvsem malemu ribištvu naložili dodatni izdatki. Ribolov ni samo gospodarska dejavnost, je tudi socialna in kulturna, način življenja malih ribičev pa je treba ohraniti. Njihovo preživetje je bilo do sedaj odvisno od zgodovinske pravice njihovih lokalnih skupnosti do obalnega ribolova. Zato ne smemo pozabiti na obljubo, ki je dana v poročilu, in sicer, da je treba „prebivalstvu, ki živi od ribolova, zagotoviti primeren življenjski standard.“

James Nicholson (ECR), *v pisni obliki*. – Splošno priznано je, da je reforma skupne ribiške politike iz leta 2002 klavno propadla in da se razmere v ribiškem sektorju še naprej slabšajo, namesto da bi se izboljšale. SRP je postala birokratska nočna mora, pri čemer prekomerno urejanje in mikro upravljanje pestita sektor in ne dosegata nobenih bistvenih pozitivnih rezultatov. Bližajoča se reforma SRP predstavlja priložnost, da politiko odpeljemo v novo smer, stran od prekomerne birokracije, in da ustvarimo rezultate pri vseh vidikih, kjer je to potrebno – okoljskem, socialnem in ekonomskem. Ključni cilj reformirane SRP mora biti ta, da se ribičem zagotovi dostojno življenje ob sočasnem doseganju okoljske trajnosti. Izziv predstavlja oblikovanje skupne ribiške politike, ki ohranja delovna mesta in hkrati tudi staleže rib. Reformirana SRP mora odpraviti centralizirano prekomerno urejanje iz Bruslja in se namesto tega osredotočiti na zamisli, kot je na primer ta, kako bi zainteresirane strani lahko izvajale vsakodnevno upravljanje staležev na lokalni ravni.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Zelena knjiga o skupni ribiški politiki kritizira tako Evropsko komisijo kot države članice. To je jasen dokaz, da vsi projekti in refrorme, opravljeni v Uniji, niso bili uspešni. Zato moramo sprejeti prave zaključke tako glede institucionalnih kot praktičnih rešitev.

Ena izmed temeljnih napak reforme iz leta 2002 je bila prekomerna centralizacija. Raznolikost in posebna narava različnih regij Evropske unije nas morata zavezati k regionalizaciji. Evropska komisija ne sme obravnavati Baltskega morja enako kot Atlantik ali Sredozemsko morje. Regionalizacija ribiške politike mora iti v korak s posebnimi ukrepi, ki se nanašajo na socialna in gospodarska vprašanja. Z vidika ljudi, ki živijo na območjih, ki so odvisna od ribolova, je najpomembnejši ukrep gospodarska in socialna diverzifikacija in prestrukturiranje, vključno z ustvarjanjem novih delovnih mest zunaj ribiškega sektorja. Dejstvo, da v baltskem ribiškem sektorju ni mogoče povečati ulova in zaposlovanja, bi moralo voditi k izvajanju zgoraj navedenih ukrepov. To je nekaj, kar izpolnjuje socialna pričakovanja in potrebe.

Raziskave kažejo, da sta ogroženi dve tretjini evropskih staležev rib, vključno z dobro znanimi vrstami, kot so morski list, morska plošča in trska. Analize, ki jih je opravil Svetovni sklad za naravo, jasno kažejo, da bodo razmnoževalne populacije sredozemskega tuna in mnogih drugih vrst izginile do leta 2012, če ne bo prišlo do določenih sprememb.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *v pisni obliki*. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, skupna ribiška politika Evropske unije že desetletja nadzira ribolov v Skupnosti in teritorialnih vodah tretjih držav.

Žal je to eno izmed najbolj neuspešnih političnih področij EU, ki je pripeljalo do razmer, ki jih lahko upravičeno opišemo kot krizne. Stanje v zvezi s staleži rib je skrajno zaskrbljujoče: dve tretjini staležev rib EU, ki jih je mogoče komercialno izkoristiti, sta skorajda izginili. Čedalje nižja donosnost in zdesetkane jate pomenijo, da je ribiški sektor v hudih težavah. Presežne ribolovne kvote in nezakonit ribolov zaskrbljujoče hitro uničujejo staleže rib.

Kriza je posledica dejstva, da se dolgo časa ni bilo nikakršnega zanimanja za probleme, ki so se kopičili zaradi prelova in nezakonitega ribolova. Poleg tega škodljive ribolovne metode uničujejo ostalo morsko okolje. Ena izmed najbolj škodljivih metod je ribolov z vlečno mrežo po morskem dnu.

EU mora resno obravnavati krizo v staležih rib. Pri tem obstaja tudi tesna povezava z zunanjim vidikom, saj Unija uvaža skoraj eno tretjino vseh rib, ki jih proda. Ključni sestavni del nove skupne ribiške politike bo postavitve sporazumov, ki jih sklepamo z našimi ribolovnimi partnerji, na bolj trajnostno podlago. Ključne spremembe morajo biti obravnavanje presežne zmogljivosti flot ob upoštevanju ribiških plovil in učinkovitejše spremljanje za namen izkoreninjenja nezakonitega ribolova.

Glavna temeljna kamna reforme ribiške politike, kot jo predlaga Komisija v svoji zeleni knjigi, morata biti opredelitev ekosistema kot izhodišča ter načelo previdnosti. Politika se mora predvsem osredotočiti na zares

trajnosten ribolov vsake vrste rib, da bi se to doseglo, pa mora vsak narod imeti svojo strategijo upravljanja in zaščite. Če bi bilo to potrebno za obnovo staležev, mora biti Unija pripravljena tudi na sprejetje rešitve v obliki popolne prepovedi ribolova in trgovine z ribami.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Zečena knjiga o reformi skupne ribiške politike (SRP) je priložnost, da ponovno preučimo to evropsko politiko na podlagi njenih različnih vidikov (ekonomskega, socialnega in okoljskega), pri tem pa ponovno opredelimo nove pristope, katerih cilj je reševanje stalnih problemov v tem sektorju. Reforma SRP daje poseben poudarek najbolj oddaljenim regijam, kjer je ribištvo izredno pomembno za lokalni razvoj in preživetje ljudi.

Poročilo o zeleni knjigi vztraja na reformah, ki so po mojem mnenju nujne za boljše izvajanje te politike na regionalni ravni, to pa je predvsem decentralizacija upravljanja ribištva, ki mora upoštevati posebne lastnosti vsake regije ter z njimi združiti trajnost sektorja z ohranjanjem vrst. Na Madeiri je treba nujno posodobiti ladje in spodbuditi ukrepe za zagotovitev gospodarske uspešnosti ribolova. Ponovno bi želel poudariti, da sta večja učinkovitost upravljanja ribiških virov in strategija finančne podpore za delavce v tem sektorju temeljni prednostni nalogi v okviru te reforme in da ju je treba izvajati na regionalni ravni.

Reforma skupne ribiške politike pomeni novo fazo v razvoju sektorja, z večjo udeležbo vseh tistih, ki so vanj vključeni na nacionalni, regionalni in sektorski ravni.

5. Varnost v železniškem prometu, vključno z evropskim sistemom železniške signalizacije (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o varnosti v železniškem prometu, vključno z evropskim sistemom železniške signalizacije.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, železniška nesreča v Buizingenu, ki se je zgodila v ponedeljek, 15. februarja 2010, je bila strahotna tragedija. Razumem, da se po tako hudi nesreči lahko pojavijo tehnična in politična vprašanja o varnosti v železniškem prometu.

Naj najprej povem, da so moje misli z žrtvami te tragedije in njihovimi sorodniki. V tako žalostnih trenutkih je vedno težko najti besede tolažbe in tišina je včasih bolj zgovorna. Vzroki za nesrečo še niso znani v celoti, v skladu z določbami Direktive o varnosti EU pa se je začela izvajati tudi tehnična preiskava.

Za njeno izvršitev je odgovoren belgijski preiskovalni organ. Opraviti jo je treba neodvisno od vsake sodne preiskave. Cilj tehnične preiskave ni iskanje krivcev in odgovornih ljudi, temveč bolj opredelitev vzrokov, da bi se izboljšala varnost v železniškem prometu in preprečile nesreče.

Belgijski preiskovalni organ je za podporo v tej preiskavi prosil Evropsko železniško agencijo. Dva preiskovalca iz agencije sta se že nekaj ur po nesreči pridružila belgijski ekipi, ki vodi preiskavo.

Želim poudariti, da ni primerno delati zaključkov, ker vzroki nesreče še niso pojasnjeni. Seveda sem pripravljen pojasniti nekatera vprašanja, ki so se pojavila po tej tragediji, in povedal vam bom, kako sam razumem te razmere.

Ko se zgodijo železniške nesreče, prepogosto slišimo pripombe, ki ustvarjajo povezavo med evropskimi predpisi in nesrečami. Najprej bi želel zelo jasno spregovoriti o odprtju trga. Poleg odprtja sektorja železniškega tovornega prometa za konkurenco in opredelitev zahtev za ločevanje dejavnosti upravljavcev infrastrukture in železniških podjetij je bil uveden strog regulativni okvir, ki ureja varnost v železniškem prometu in interoperabilnost. Želimo zagotoviti ohranitev visoke ravni varnosti v železniškem prometu ob upoštevanju postopkov in metod, ki so značilni za vsako posamezno državo članico na tem področju.

Evropska železniška agencija redno pripravlja poročila o varnosti evropskega omrežja in spremlja razvoj stanja v državah članicah.

Kazalniki kažejo, da odprtje železniškega sektorja za konkurenco ni imelo nikakršnega negativnega vpliva na varnost v železniškem prometu. Naj povsem jasno poudarim, da so vse izjave, ki ravni varnosti v železniškem prometu povezujejo z odprtjem železniškega trga, po mojem mnenju samo izgovor, da bi se razprava preusmerila stran od pravih vzrokov za nesrečo.

V tem smislu je mogoče postaviti vprašanje soobstoja nacionalnih in evropskih sistemov za nadzor vlakov. Danes se v Evropi uporablja več kot 20 različnih nacionalnih sistemov, da bi se zagotovil varen promet

vlakov. Ti sistemi, ki so razviti na nacionalni ravni, vsebujejo nadzor proge in vlaka. Pri nadzoru proge se informacije pošljejo na računalnik na vlaku, ki sproži zavore takoj, ko zazna nevarnost.

Da bi ti sistemi delovali, morajo biti vlaki in proge torej opremljeni z združljivim sistemom. Ravni varnosti in delovanja različnih nacionalnih avtomatskih sistemov za zaščito vlakov so različne, kot so različna tudi pravila o opremljenosti na progah in lokomotivah v teh nacionalnih sistemih.

Nezdružljivost različnih nacionalnih sistemov predstavlja velik problem za mednarodne vlake, saj morajo ti ali zamenjati lokomotivo na vsaki meji ali pa morajo biti opremljeni s toliko sistemi, kolikor je sistemov na progah, po katerih bodo vozili. Obstajajo tudi primeri različnih nacionalnih sistemov v eni sami državi. Thalys mora biti na primer opremljen s sedmimi različnimi nacionalnimi sistemi, da bi lahko vozil v štirih državah.

Zato je bil oblikovan in razvit enoten sistem za uporabo na evropski ravni, ki se trenutno vgrajuje na večjih mednarodnih progah in vlakih v Evropi. Sistem se imenuje ERTMS – Evropski sistem železniške signalizacije.

Kar zadeva časovni okvir, lahko rečemo, da se je večina nacionalnih sistemov razvila v zgodnjih osemdesetih letih prejšnjega stoletja, vendar je njihovo uvajanje dolgotrajen in drag proces. V večini držav je danes opremljen samo del nacionalnih omrežij in lokomotiv, za to delno opremo pa je bilo potrebnih približno 20 let.

Specifikacije ERTMS so na voljo od leta 2000. Med letoma 2000 in 2005 so bili opravljeni številni pilotni projekti. Po letu 2005 je začelo delovati nekaj prog, opremljenih z ERTMS. Trenutno ima 10 držav članic proge z ERTMS, v skoraj vseh državah članicah pa se že izvajajo projekti. V Belgiji je na primer opremljena proga na relaciji Aachen-Liège, vlaki ICT, prav tako pa so opremljeni tudi vlaki ICT, ki vozijo na tej progi.

ERTMS je bil oblikovan predvsem z namenom spodbujanja interoperabilnosti. To pomeni, da bodo lokomotive lahko prečkale meje, hkrati pa gre tudi za sistem, ki prinaša prednosti v smislu povečane varnosti. Sistem je danes v polnem delovanju, ker pa je za njegovo namestitve na vlake in proge potrebno veliko časa, se bodo obstoječi nacionalni sistemi na progah še naprej izvajali skupaj z ERTMS.

Tudi tretje države, kot je Tajvan, če naj navedem samo en primer, so izbrale ERTMS, in ne samo zaradi operabilnosti. Tajvan je investirjal v ERTMS preprosto zato, ker je ta sistem najboljši sistem, ki je danes na voljo na trgu.

Postavljenih je bilo več vprašanj o primerjavi položaja v državah članicah. Razvrstiti države članice in izdelati smiselne primerjave ni lahko in tudi ni zelo koristno. Vse skupaj je odvisno od izbire kazalnikov, referenčnega obdobja in kakovosti posredovanih podatkov. Na razvrstitev, ki bi jo lahko dobili, bi lahko precej vplivala že ena ali dve hudi nesreči.

Skupni podatki kažejo, da so belgijski rezultati povprečje. Res pa je, da Belgija zaostaja za evropskim povprečjem v smislu opremljenosti prog z avtomatskimi sistemi za zaščito vlakov, bodisi nacionalnimi ali evropskimi.

Mathieu Grosch, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Kallas, rad bi se vam zahvalil za vaša pojasnila. Ob ozadju nesreče v Buizingenu je seveda pomembno, da izrazimo spoštovanje do žrtev in tudi do preiskave. Zato o nesreči ne smemo sklepati prehitro in, kar je še pomembneje, ne smemo iskati krivcev.

Mislím, da je Komisija ravnala pravilno, ko je ostro zavrnila obtožbe Belgijskih nacionalnih železnic, da razvoj Evropskega sistema železniške signalizacije poteka prepočasi. Vemo, da je varnost še vedno nacionalna prednostna naloga in da bo tako še naprej. Na evropski ravni smo – in to vključuje tako Komisijo kot Parlament – vedno obžalovali dejstvo, da železniška podjetja ne pripisujejo večje prednosti varnosti in interoperabilnosti med različnimi sistemi v Evropi.

Ko pride do nesreč, se v političnem okviru pogosto podajajo novi predlogi. Moram reči, da je v tem primeru vse delovalo, tako zakonodaja kot tehnologija. Edina stvar, ki je mogoče manjkala, je bila pripravljenost za to, da bi večjo prednost dali tehnologiji. Tehnologija je na voljo od sredine devetdesetih let prejšnjega stoletja, da bi se omogočil varen prehod med evropskim sistemom in naprednim belgijskim sistemom oziroma tako imenovanim sistemom TBL 1+. Časa ali tehničnih zmogljivosti ni primanjkovalo.

Mením, da je pomembna prihodnost, zato bi želel poudariti naslednje točke. Prvič, v nobenem primeru ne smemo omejiti usposabljanja v železniškem sektorju. To ni bila niti ne bo ena izmed obveznosti EU. Železnice imajo visoko usposobljeno osebje in tako mora biti tudi v prihodnje.

Drugič, od železniških podjetij in držav potrebujemo dokončne, zavezujoče načrte o prilagoditvi. Ni več dovolj, da vse prepuščamo dobri volji. Potrebujemo natančen časovni okvir in v Parlamentu bomo kmalu imeli priložnost izvedeti, kateri so specifični cilji.

Moj tretji predlog je, da bi tudi potniki morali imeti pravico vedeti, ali odsek proge in vozni park, s katerim potujejo, izpolnjuje najvišje varnostne standarde. To je najnižja raven informacij, ki jih morajo potniki imeti na voljo v prihodnosti. Preučiti moramo tudi, kako bi lahko za ta namen uvedli obvezno zahtevo.

Saïd El Khadraoui, v imenu skupine S&D. – (NL) Na začetku bi v imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu tudi jaz želel izraziti iskreno solidarnost z žrtvami železniške katastrofe v Buizingenu ter njihovimi družinami in prijatelji.

Seveda moramo počakati na rezultate preiskave, preden sprejmemo dejanske, natančne zaključke, vendar pa to ne spremeni dejstva, da je treba varnosti v železniškem prometu ves čas namenjati pozornost na vseh ravneh, tudi na evropski ravni, in da moramo torej varnostno politiko redno ocenjevati, izboljševati, dopolnjevati in prilagajati. Želel bi se pridružiti mojemu kolegu poslancu in tudi vam, gospod komisar, ki sta jasno izrazila naše obžalovanje, da je nekaj posameznikov na pomembnih položajih v Belgiji poskusilo preložiti odgovornost za nesrečo na Evropo ali vsaj narediti tak vtis. Predvsem se kot razlog za to, da je danes, leta 2010, samo peščica lokomotiv v Belgiji opremljena z avtomatskim zavornim sistemom, omenja zamuda v razvoju Evropskega sistema železniške signalizacije (ERTMS).

Gospe in gospodje, na drugi strani pa je treba poudariti eno stvar in bodimo iskreni v zvezi s tem: razvoj te dobre zamisli – enotnega sistema signalizacije, ki naj bi nadomestil 20 posameznih sistemov – je trajal dlje, kot smo upali ali pričakovali. To je seveda mogoče pripisati tehnični zapletenosti in dejstvu, da mora sporazum o standardu skleniti zelo veliko število držav, 27 držav, čeprav jih je bilo prej nekoliko manj. Seveda so tu tudi s tem povezane proračunske posledice. A kot ste pravilno dejali, to ni ustavilo niti ene države članice, da ne bi razvila svoj lasten sistem ali začela uporabljati nekakšno začetno različico ERTMS v zgodnji fazi.

Menim, da moramo zdaj dejansko pogledati naprej in se vprašati, kako lahko prispevamo k varnejšim železnicam. Prepričan sem, da lahko damo ta prispevek tudi na več področjih na evropski ravni. To lahko storimo predvsem zahvaljujoč nadaljnjemu razvoju ERTMS. Takšen razvojni načrt obstaja. Leta 2009 smo v okviru proračuna namenili 240 milijonov EUR za vseevropsko prometno omrežje (TEN-T), da bi pri tem pomagali državam članicam.

Drugič, in menim, da je to pomembna naloga za Komisijo in Evropsko železniško agencijo, spremljati moramo tudi izvajanje obstoječe evropske varnostne zakonodaje v praksi na tem področju. Kot primer želim omeniti Direktivo 2004/49/ES o varnosti na železnicah Skupnosti. Ta med drugim določa, da mora vsaka država članica ustanoviti varnostni organ, ki mora biti neodvisen od železniških podjetij in katerega naloge vključujejo, spremljanje, spodbujanje in izvrševanje varnosti v železniškem prometu ter razvoj regulativnega okvira. Gospe in gospodje, občutek imam, da to ne deluje dovolj dobro v Belgiji, in mislim, da bi morali poskrbeti za nekakšno revizijo, da bi preučili, ali države članice dejansko lahko proaktivno zagotavljajo to varnost v svojih nacionalnih železniških sistemih. To je naloga, ki bi vam jo želel zaupati.

Dirk Sterckx, v imenu skupine ALDE. – (NL) Tudi jaz bi želel izraziti solidarnost z žrtvami v imenu moje skupine in tudi sam želim seveda počakati na rezultate preiskave. Upam, da bo hitro, a tudi temeljito, opravljena.

V moji državi so se pojavila številna vprašanja o značilnosti pristopa Evrope k železnicam. Moram biti iskren z vami: pretresen sem, da so nas nekateri obtožili zanemarjanja varnosti. Bil sem poročevalec Parlamenta o Direktivi o varnosti na železnici, ki jo je pravkar omenil gospod El Khadraoui, in ponosen sem na delo, ki smo ga takrat opravili. Takrat smo rekli, da moramo biti zelo zahtevni glede varnosti v vseh državah članicah in da moramo za ta namen vzpostaviti evropski okvir ter opredeliti zahteve. To smo z velikimi težavami spravili skozi v državah članicah. Opažam – in gospod El Khadraoui je to upravičeno omenil –, da je izvajanje te direktive na nacionalni ravni v nekaterih državah, vključno z mojo, dejansko slabo organizirano. Upam, gospod komisar, da boste to še enkrat dobro preučili. Mogoče bi moral tudi ta parlament še enkrat preučiti direktivo in poostriiti okvir, kot je dejal gospod Grosch. Torej ni res, da zanemarjamo varnost; ravno nasprotno.

Drugič, uredba o pravicah potnikov vsebuje odstavke, za katerega smo upali, da ga ne bomo nikoli potrebovali: gre za predplačila v primeru smrti ali poškodb ljudi v železniških nesrečah. Pozdravljam napoved nacionalne belgijske železniške družbe (SNCB), da bo uporabiča ta sistem in izplačala predplačila. Bili so časi, ko se kaj takšnega ne bi moglo zgoditi.

Nekateri pravijo, da so železnice postale nevarne zaradi odprtja trga. Temu želim najostreje nasprotovati. To namreč ni res, kar kažejo tudi zadnji podatki Evropske železniške agencije iz leta 2008. Državi, ki sta leta 2008 dosegli najboljše rezultate, sta Združeno kraljestvo in Nizozemska, torej državi, ki sta odprli svoj trg.

Mislim tudi, da je treba posvetiti pozornost ljudem, zaposlenim v železniškem sektorju: strojevodjem, zaposlenim na postajah, upravnikom. Še enkrat bi morali preučiti njihov položaj in zagotoviti, da bo varnost na prvem mestu ne samo v njihovem usposabljanju, temveč tudi v organizaciji njihovega dela in celotne kulture podjetij. Gospod predsednik, na koncu bi želel povedati, da ne smemo pozabiti na dejstvo, da so prevozna sredstva železniškega prometa še vedno ena izmed najvarnejših.

Isabelle Durant, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, tudi jaz menim, da je tragična nesreča, ki se je zgodila prejšnji teden, najhujša železniška katastrofa v Belgiji po letu 2001, ko sem opravljala delo ministrice za mobilnost in promet. Seveda sem v mislih ponovno z našo kolegico Claudio Candeago in z vsemi drugimi žrtvami te tragedije, njihovimi najdražjimi in vsemi žalujočimi železniškimi delavci.

Tako kot moji predhodniki, tudi jaz ne bom sprejela nobenih zaključkov. Preiskava še poteka in ne bomo špekulirali o njenih rezultatih. Vendar pa je jasno, da je v primeru Belgije žalostno, da železnice potrebujejo toliko časa, da se opremijo z avtomatskim sistemom za zaščito vlakov, kot so nekateri že omenili. Ko sem po tej katastrofi slišala, da se je za namen pojasnitve te nesreče podvomilo v pravočasnost razvoja evropskih standardov interoperabilnosti, medtem ko se proračunskih vzrokov ni omenjalo, se mi je to zdelo nesprejemljivo in v istem trenutku sem dobila občutek, da se je Evropa znašla v središču neutemeljenih obtožb.

Evropski sistem železniške signalizacije (ERTMS) podjetjem dejansko nudi priložnost, da vlagajo v varnost na usklajen in interoperabilen način. Znebiti se moramo nešteti nacionalnih standardov, ki omejujejo razvoj in konkurenčnost v času, ko se razvija Evropski sistem za nadzor vlakov (ETCS). Ta se seveda razvija in se bo razvijal še naprej. To je potrebno za ohranitev zelo visoke ravni tehnologije. Prav tako ne dvomim, da bomo v naslednjih petih ali desetih letih videli še veliko več dosežkov.

Treba je reči, da nas takšne nesreče, ki so sicer izjema, opozarjajo, da je vedno dovolj prostora za izboljšave, ko gre za varnost, zato bi rada v tej luči podala nekaj predlogov.

Prvič, kot veste, gospod komisar, trenutno razpravljamo o vseevropskih prometnih omrežjih, njihovih pogojih in njihovih merilih. Mislim, da bi, ko gre za evropska omrežja, namestitev ERTMS po vsej Evropi dejansko lahko postala prednostna naloga. Mislim tudi, da bi v tem okviru morali določiti roke, ki se predvsem nanaša na sredstva, s katerimi bo morala biti opremljena vsaka posamezna država in vsako omrežje.

Prav tako mislim, da moramo varnosti dati prednost pred liberalizacijo trgov, tako da od novih prevoznikov, ki upravljajo vlake na različnih nacionalnih omrežjih, zahtevamo, da se še za nekaj časa prilagodijo avtomatskim sistemom zaščite, ki obstaja na teh omrežjih, in da opremijo svoje vlake z ustreznimi sprejemniki in opremo v kabinah.

Za konec naj pomem, da sem prepričana, da bi tudi Evropska železniška agencija lahko ponudila dragoceno podporo učinkovitejšemu povezovanju nacionalnih varnostnih organov. S takšnim povezovanjem bi se na primer omogočila homologacija opreme.

(Predsednik je prekinil govornico)

Derk Jan Eppink, v imenu skupine ECR. – (NL) Preiskava o vzrokih za železniško nesrečo v Buizingenu se še ni zaključila, zato o njej ne morem govoriti, vendar pa sem prišel do naslednjih zaključkov. Ko pride do trčenja vlakov v Združenem kraljestvu, ljudje nesrečo hitro pripišejo privatizaciji železnic. Belgijske železnice (SNCB) prejema sorazmerno najvišjo subvencijo v vsej Evropski uniji. Belgija svojim železnicam namenja 32 centov na potnika/kilometer. Francija je druga s 24 centi. Nizozemska daje 15 centov, Združeno kraljestvo pa 4 cente. Kljub vsem tem subvencijam je SNCB še vedno dolžan 10 milijard EUR. Kam gre denar?

Če pogledam infrastrukturo SNCB, je zanemarjenost naravnost osupljiva. Vse je staro in izrabljeno. Ali je možno, da se občasno zanemari tudi varnostni sistem? Mogoče gre zaradi moči sindikatov preveč denarja za plače zaposlenih. Železnice v Belgiji so domena socialistov in so slabo upravljane. To so vprašanja, ki jih je treba postaviti, kajti SNCB se na pomanjkanje denarja ne more zgovarjati!

Jacky Hénin, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, ko je gospod Simpson novembra v tem parlamentu izjavil: „čeprav je evropski železniški sistem zelo varen, zahvaljujoč liberalizaciji trga pa je bil v zadnjih desetih letih dosežen tudi napredek,“ sem se skoraj zadušil. A vendar je potem rekel: „nedavni nesreči, ki sta zahtevali smrtne žrtve, sta spodbudili vprašanja glede varnosti“.

Po nesreči v Buizingenu so nas strahoten krvni davek in hude telesne in duševne bolečine, ki jih je ta nesreča povzročila, jasno opozorili, da je skrajni čas, da resno spregovorimo o varnosti v železniškem prometu. Takoj moramo zavrniti stališče, da so vse nesreče po svoji naravi nepredvidljive. Glavni dejavnik pri pomanjkanju varnosti na železniških omrežjih Evrope je neposredna posledica ločevanja med upravljanjem naše železniške infrastrukture in upravljanjem našega voznega parka. To ločevanje – tukaj je to treba jasno povedati – je vsilila Komisija, da bi se železniški sektor lahko odprl za konkurenco, čeprav je bilo mnenje železniških delavcev drugačno. To v veliki meri veča verjetnost nesreč. Zaradi tega ločevanja se vzdrževanje evropskih železniških omrežij žrtvuje v korist višjih donosov. Lahko bi poskusili pridobiti nekaj časa s tem, da bi kot edino možnost za rešitev problemov predlagali uporabo boljših sodobnih tehnik. A tisto, kar na koncu potrebujemo v Evropi, je drugačna železniška politika. Če bo vsako leto manj železniških delavcev, manj vzdrževanja, manj naložb in manj usposabljanja, se bomo neizogibno morali ponovno lotiti vprašanja nesreč in ponovno bomo izrekli sožalje. Da bi zagotovili pravno varnost v železniškem prometu, se mora Unija od konkurence premakniti k sodelovanju.

Za konec, gospe in gospodje, naj povem, da po tej razpravi nihče izmed nas ne bo več mogel zanemariti svojih dolžnosti. Sam ne želim sodelovati v zlonamernih naklepih. Brez sprememb...

(Predsednik je prekinil govornika)

Philip Claeys (NI). – (NL) Na začetku bi želel zgolj opozoriti na to, da je davčno breme Belgije eno izmed največjih na svetu, vendar pa v tej neobvladljivi državi davkoplačevalci – predvsem prebivalci Flandrije – za svoj denar dobijo zelo malo. Odlična ilustracija tega je železniški sistem. Ta je skrajno zastarel in poln pogostih in dolgih zamud ter prenatrpanih vagonov v konicah.

Uprava belgijskih železnic (SNCB) je skrajno spolitizirana in neučinkovita, značilna lastnost belgijske politike pa je, da ko gre nekaj narobe, nihče ni nikoli odgovoren za nič. Leta 2001 se je v kraju Pécrot zgodila nesreča, ki je bila podobna nesreči prejšnjega tedna v Buizingenu. Pred devetimi leti so vsi mislili, da bodo sprejeti resni ukrepi za izboljšanje varnostnega sistema; a to se ni zgodilo. V pričakovanju uvedbe Evropskega sistema železniške signalizacije (ETCS) je Belgija razvila lasten sistem, a ta je prišel prepozno in je bil skrajno neprimeren.

Lekcija, ki se jo moramo naučiti iz tega, je, da je treba več vložiti v varnost in da je treba različne obstoječe sisteme bolje prilagoditi med seboj. Če se potem izkaže, da je učinkovito interoperabilnost nemogoče doseči, je treba kar najbolj spodbuditi prehod na evropski ETCS, saj nikakor ni dobro, da ima na primer vlak Thalys, ki vozi med Parizom in Amsterdamom, nič manj kot sedem različnih varnostnih sistemov.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, strahotna nesreča, ki jo je povzročilo trčenje dveh vlakov v Bruslju, ki vozita ljudi na delo, nas je vse globoko pretresla. Naše misli so z družinami in prijatelji žrtev.

Po takšnih katastrofah se ljudje pogosto najprej odzovejo tako, da iščejo nekoga, ki bi mu lahko pripisali krivdo. Vendar pa v tem primeru Evropska unija, Komisija in varnostni predpisi, ki smo jih uvedli z Direktivo 2004/49, ne smejo postati grešni kozel. Po drugi strani pa je seveda pomembno vprašanje, ali bi zaradi tega bilo treba poostriti varnostne predpise. Preiskava te železniške nesreče še ni končana, zato ne moremo še pričakovati jasnih rezultatov. Glavno vprašanje, ki si ga moramo postaviti, je, ali bi se bilo tej nesreči mogoče izogniti. Ne moremo izključiti človeške napake ali tehničnih okvar in zato ta dejavnika igrata vlogo na področju varnosti v železniškem prometu. Vsi železniški prevozniki, tako državni kot zasebni, so dolžni zagotoviti potrebno raven varnosti. Nacionalna železniška podjetja morajo ravnati v skladu z ustreznimi varnostnimi standardi.

Nikakor ne želim pridigati z nemškega stališča v tem primeru. Želim samo povrditi, da smo si v Nemčiji prizadevali izvesti direktivo v celoti. Kjer koli obstaja možnost človeške napake, morajo obstajati tehnični sistemi, ki lahko posežejo. Spominjam se ročke, na katero je bilo treba pritiskati eno minuto, sicer so se avtomatično sprožile zavore. Če vlak pelje skozi rdečo luč, se zavore prav tako avtomatično sprožijo. Uvesti moramo takšne sisteme. Izvajati je treba Evropski sistem za nadzor vlakov, da bi lahko imeli nekaj vpliva na te stvari od zunaj.

Člani Odbora za promet in turizem bodo sodelovali, da bi izdelali potrebne ocene in tudi sprejeli potrebne zaključke v zvezi z varnostnimi predpisi.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, železniška nesreča v Buizingenu pri Bruslju je zahtevala 18 smrtnih žrtev, več kot 160 ljudi pa je bilo poškodovanih. Seveda smo v mislih predvsem z družinami. Vzroki za nesrečo še vedno niso znani – preiskava še poteka – in premisliti moramo o izvedbi ocene o varnosti v železniškem prometu v Evropi, ki bi se opravila v vsaki državi članici posebej.

Ta ocena se mora seveda osredotočiti na varnostne sisteme, na stanje njihove uporabe, na njihovo interoperabilnost in učinkovitost. Vendar pa je treba oceno ravni varnosti na evropskih železniških omrežjih razumeti v širokem smislu, predvsem pa mora vključevati oceno delovnih pogojev železniških delavcev, saj so prav oni tisti, ki na najboljši način jamčijo za varnost.

Zato pozivam Komisijo, da opravi oceno varnosti evropskih železniških omrežij s pomočjo globalnega pristopa, ki kot izhodišče jemlje začetek procesa liberalizacije železnic. Nekaj je jasno: čas je, da opravimo oceno praktičnih rezultatov teh politik, ki so usmerjene v liberalizacijo in razpustitev javnih storitev, in da to opravimo brez tabujev. Kakšno dodano vrednost so te politike ustvarile? Komu so prinesle koristi? Komu so povzročile trpljenje?

Cilj je primerjati izvajanje evropskih varnostnih standardov in standardov signalizacije z delovnimi pogoji od trenutka, ko se je začela izvajati liberalizacija železniškega sektorja v vsaki državi članici. Komisija mora zato preučiti vlogo javnih storitev v bolj splošnem smislu. Stranka socialistov – ki ji pripadam – že dolgo poziva k pozitivnim ukrepom iz Evropske unije, da bi se zaščitile in razvile javne storitve. Na tej zamisli temelji uvedba okvirne direktive o storitvah splošnega interesa. Slednja bi lahko javnim storitvam zagotovila stabilen zakonodajni okvir in usrezno financiranje v skladu z načeloma univerzalnosti in enakega dostopa.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Želel bi postaviti vprašanje gospodu Tarabelli, ki ga sicer osebno visoko cenim. Zagotovo ne more spregledati dejstva, da belgijske železnice (SNCB) prejemajo najvišjo subvencijo v Evropi? Zato ne more kriviti liberalizacije, saj potniški promet ni bil liberaliziran, prav tako pa tudi ne more dajati vseh drugih izgovorov.

Želel bi tudi poudariti, da govori v imenu belgijske frankofone Stranke socialistov (PS), torej stranke, ki ima prek sindikatov velik nadzor nad SNCB. Če bi spolitiziran železniški sistem bolje upravljal železnice, se te stvari ne bi dogajale.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, vse, kar želim reči v odgovor gospodu Eppinku, je, da to ni volilna platforma. Zgodila se je katastrofa, ki je zahtevala žrtve – v preteklosti so se zgodile tudi druge –, in popolnoma naravno je, da se človek vpraša o vzrokih. Preiskava je v teku; omogočiti ji je treba, da gre po svoji poti.

Vendar pa nikoli ne smemo zanemariti enega dejstva in to je človeški faktor. Pri vsaki liberalizaciji – vem, da vi podpirate liberalizacijo, jaz jo podpiram precej manj in dejansko ji nasprotujem, ko gre za javne storitve – pa se človeški faktor spregleda. Zaposleni, ki delajo ure in ure ali v vsakem primeru dolgo časa in brez odmora, so pod strašnim pritiskom. Strojevodja je odgovoren za varnost potnikov. Zato menim, da se je treba vprašati o delovnih pogojih in vseh spremembah v teh razmerah. Menim, da je to pomembno.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, huda železniška nesreča blizu kraja Halle je bila strahotna tragedija za žrtve, njihove družine, sodelavce in prijatelje. Zdaj je pomembno, da se iz te tragedije nekaj naučimo, da bi se temu lahko izognili v prihodnosti. Ključno pri tem je, da se jasno sliši glas železniških delavcev in da se ga upošteva pri zagotavljanju varnosti železniškega prometa tako za delavce kot za potnike.

Nezaslišano je, da britanski torijec, domnevam, poslanec tega parlamenta, v svojem prispevku blati in sramoti belgijske železniške delavce, ko je vendar povsem jasno, da so politike neoliberalizacije in deregulacije povzročile ogromno škodo našemu železniškemu sistemu kot javni infrastrukturi. Belgijski železniški delavci so dejansko izredno nezadovoljni. To je postalo jasno, ko je v dneh po tej tragediji kot odziv nanjo prišlo med temi delavci do spontanega stavka. To je tretji resen incident v Belgiji v devetih mesecih.

Po prejšnji tragediji v Belgiji leta 2001 so bili obljubljeni celoviti varnostni ukrepi, ki pa niso bili izvršeni. Dejstvo je, da so delavci na belgijskih železnicah pod stalnim pritiskom, da morajo delati dalj časa, da se poti

podaljšujejo in da je odmorov manj, to pa pomeni manj varnosti. Seveda bo zahrbtna politika liberalizacije in privatizacije, ki jo izvaja Komisija EU, varnost še bolj ogrozila. To pomeni, da bodo na prvem mestu donosi večjih prevoznih podjetij. Jasno je, da je najboljši način za zagotavljanje varnosti ohranitev železniške infrastrukture v državni lasti z demokratičnim nadzorom in potrebnimi naložbami.

Georges Bach (PPE). – (DE) Gospod predsednik, tudi jaz bi želel izreči sožalje prizadetim družinam. Vendar pa bo to zanje – za žalujoče družine in za tiste, ki so utrpeli resne poškodbe – bolj slaba tolažba, če bomo še naprej poudarjali, da je železniški promet najbolj varna oblika prometa in da je število nesreč zelo majhno v primerjavi z nesrečami na cestah.

Seveda se postavlja vprašanje okoliščin. Kako se je lahko takšna tragedija sploh zgodila? A kot je bilo že povedano, morajo to vprašanje reševati tehnični izvedenci in kasneje sodišča. Vprašanje, na katerega moramo odgovoriti mi, je: kaj je šlo narobe v procesu oblikovanja skupnega evropskega železniškega trga? In drugič: kako lahko preprečimo nadaljnje nesreče z uporabo vseh sredstev, ki jih imamo na voljo? Vsaka nesreča je odveč.

Tudi sam sem kot nekdanji železniški uslužbenec izkusil spremembe. Želel bi omeniti nekatere probleme, ki do neke mere vplivajo na varnost. V začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja bi morali najprej pričeti s procesom tehnične uskladitve, namesto tega pa smo upajali konkurenco na železnicah. V devetdesetih letih prejšnjega stoletja bi morali premagati vse probleme, ki jih je omenil gospod Kallas. Trg bi morali odpreti za konkurenco samo na podlagi tehnične uskladitve. Razdrobljenost podjetij je povzročila, da so v železniški sistem vključeni številni akterji, to pa je sistem, ki pravilno deluje samo, kadar ga upravlja en sam subjekt. Zato so po mojem mnenju države članice, železniška podjetja, upravljalci infrastrukture in tudi Komisija, ki je, kot je bilo že povedano, uvedla direktive in uredbe, ne da bi opravila vmesno oceno, vsi skupaj odgovorni za zadnje nesreče. Ocena je bila opravljena šele pred kratkim. Železniška podjetja so naredila napako, s tem ko so izbrala napačno strategijo in predolgo čakala na evropski sistem. Ves čas so poskušala zmanjšati stroške, zaposlovala so delavce, ki niso imeli ustrezne ravni usposobljenosti, kot je bilo že povedano, poleg tega pa so tudi premalo vlagala.

Želel bi poudariti tri stvari. Takoj je treba povečati finančna sredstva, da bi se pospešil načrtovan program posodobitve.

(Predsednik je prekinil govornika)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Železniški promet je na splošno varnejši, hitrejši in povzroča manj onesnaževanja kot cestni promet. Vendar je bilo leta 2007 v železniških nesrečah okrog 2 600 žrtev, medtem ko se je lansko leto zgodilo več železniških nesreč, v katere so bili vključeni potniški in tovorni vlaki.

Zadnja železniška nesreča v Belgiji s seznamom 20 mrtvih in več kot 120 ranjenih, na pretresljiv način ponovno usmerja našo pozornost na pomen varnosti v železniškem prometu. Gospodarska in finančna kriza je na žalost povečala finančne težave prevoznikov in upraviteljev, ki so vključeni v železniško prometno infrastrukturo. Obstaja velika zaskrbljenost, da je pomanjkanje strokovnega osebja in finančnih sredstev za izvajanje ERTMS eden izmed možnih vzrokov za nesrečo, medtem ko na tisoče železniških delavcev ostaja brez službe. Države članice in Komisijo pozivam, da sprejmejo potrebne ukrepe, da bi:

1. posodobili železniško infrastrukturo in obstoječi vozni park in tako zagotovili učinkovit in varen železniški promet,
2. dali prednost naložbam, ki so potrebne za varnost v železniškem prometu, in
3. razvili novo železniško prometno infrastrukturo ter izvajali ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zadnji železniški katastrofi, ki sta pretresli Evropo – danes v Belgiji, včeraj v Italiji –, od nas zahtevata, da preučimo napake v sistemu in ukrepe, ki so potrebni za izboljšanje storitev z vidika varnosti.

Na primer, neverjetno je, ko pomislimo, da je Evropska unija že leta 2002 začela izvajati primeren sistem za spremljanje železniškega prometa – ERTMS – in da je kljub temu 10 let pozneje ta sistem sprejelo samo nekaj držav članic.

Še danes imamo na ozemlju EU več kot 20 različnih sistemov varnosti v železniškem prometu in jasno je, da to lahko povzroča probleme predvsem na mednarodnih odsekih prog.

Res je, da bo prilagoditev železniške infrastrukture in voznega parka evropskemu sistemu vključevala tehnične in gospodarske ocene in naloge, ki jih bodo neizogibno morala opraviti podjetja v sektorju. Vendar pa je očitno, da v evropski zakonodaji ni določen datum, do katerega se morajo nacionalne proge prilagoditi sistemu ERTMS, in da državam članicam omogoča, da ugotovijo, kakšna oprema je potrebna za njihov vozni park.

Bilo bi bolje, če bi se določili datumi, če bi se prilagoditev spodbudila z naložbami ali, še bolje, če bi se naložbe odvzele pri tistih, ki se ne bi prilagodili infrastrukturnim projektom ali ki bi kupili vozni park, ki teh sistemov ne uporablja.

Drugi argument je, da se interoperabilnosti in dokončanje notranjega trga ne smeta upočasniti. Danes imamo neodvisno nacionalno varnostno agencijo, ki bi morala preverjati sprejemanje ustreznih varnostnih sistemov. Še pred izdajo dovoljenj za obratovanje je treba zahtevati, da se pridobijo varnostni certifikati.

Poleg tega bi želel poudariti, da je treba, če pogledamo naprej proti možnemu prostemu skupnemu železniškemu trgu, na centralni ravni okrepiti inšpekcijske pristojnosti Evropske železniške agencije.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po zadnji železniški nesreči v Bruslju, ki jo je omenilo veliko poslancev, je v središču pozornosti ponovno varnost železnic.

Direktiva 2004/49/ES o varnosti na železnicah na splošno zahteva, da morajo železniška podjetja in upravitelji infrastrukture vsak zase prevzeti polno odgovornost za varnost sistema.

V primeru nesreče, ki se je zgodila v Belgiji, se zdi, da je bil vzrok človeška napaka. Seveda bomo počakali na zaključek preiskav. Vendar pa se zdi, da vlak ni imel avtomatskega zavornega sistema.

Ali Komisija ve, katera omrežja in kateri vlaki v državah članicah nimajo te varnostne naprave? In ali namerava pripraviti zakonodajni predlog, da bi zagotovila, da bo celotno omrežje Unije opremljeno s tem sistemom?

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Gospod predsednik, najprej bi rad izrekel sožalje družinam žrtev. Želel bi spregovoriti o nečem, kar se mi zdi zelo pomembno in o čemer tukaj ni bilo govora. Tu imamo razpravo, ki je v mnogih ozirih upravičena. Tudi jaz imam svoja zelo jasna stališča o tej zadevi. Mislim, da je dereguliran trg precej boljši od trga, ki ga obvladujejo podjetja v državni lasti, vendar pa bi želel spregovoriti o nečem, kar je pomembno v okviru te razprave.

V tej razpravi ne gre samo za to, ali je podjetje v državni ali zasebni lasti; gre tudi za to, ali je trg prost ali pa omejen, reguliran trg, kar pogosto dejansko pomeni, da je v mnogih državah članicah monopol, ki je v rokah enega samega državnega podjetja. Obstaja veliko železniških sistemov, ki se ne razlikujejo samo po državah članicah; v mnogih primerih se različni sistemi uporabljajo znotraj ene same države članice in ti sistemi, o katerih govorimo, so pogosto protekcionistična upravna ovira, ki je tam samo zato, da bi zaščitila monopolno podjetje na nacionalnem trgu. V mnogih primerih določena oprema in lokomotive niso dovoljene samo zato, da bi se zmanjšala možnost vstopa na trg konkurentu iz druge države ali zasebnemu konkurentu. Zaradi tega je nastalo tako veliko različnih sistemov in pojavili so se problemi v zvezi z varnostjo.

Če bi si ogledali, kako se v novih državah članicah dodeljujejo strukturna sredstva za infrastrukturne projekte, bi videli, da v teh državah dejansko ni več nobenega denarja za železniško infrastrukturo. Upravitelji, ki naj bi izpolnjevali vloge in vlagali prošnje za denar, se za to niti najmanj ne zanimajo. Opraviti imamo z modelom, v okviru katerega številne države članice ne želijo na svojih železnicah spremeniti ničesar, da na primer konkurenca iz drugih držav ali zasebnega trga ne bi bila v dobrem položaju. Zaradi tega trpita varnost in konkurenčnost.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Tragična nesreča v Buizingenu od vseh nas – vključno z Evropo – zahteva, da sprožimo preiskavo. Ta tragedija je zahtevala življenje 18 ljudi in prav zaradi teh žrtev se moramo iz te katastrofe naučiti hitrih lekcij in poskrbeti, da bo na belgijskih in evropskih železniških progah zagotovljena varnost.

Kot vemo in kot ste že povedali, Evropa ni kriva za to, da avtomatski zavorni sistem v Belgiji še ni bil v celoti uveden. Vendar pa to ne pomeni, da Evropi zdaj ni treba ukrepati; ravno obratno. Izrecno pozivamo tudi Evropsko komisijo, da zdaj opravi oceno, ki mora ponuditi odgovore na več zelo specifičnih vprašanj. Na primer, kot veste, smo od železniških podjetij – vključno z zasebnimi podjetji – zahtevali, da svoje vlake z letom 2013 v celoti opremijo z Evropskim sistemom za nadzor vlakov (ETCS), vendar pa že zdaj vemo, da železniške proge Evrope do takrat s tem sistemom še ne bodo opremljene.

Rad bi navedel dve številki. Trenutno, gospod komisar, je samo 2 800 kilometrov železnice v vsej Evropi opremljenih s tem novim evropskim varnostnim sistemom. Od tega je s svojimi 3 400 kilometri večje že samo belgijsko železniško omrežje. Jasno je torej, da v Evropi na to nismo pripravljeni in da zato naši vlaki ne bodo mogli, ali ne bodo mogli v zadostni meri, komunicirati s temi novimi napravami za signalizacijo. To zahteva temeljito oceno.

Gospod komisar, lotiti se moramo tudi preiskave o tem, ali je odprta konkurenca med železniškimi podjetji mogoče povečala pritisk na zaposlene. Ali bi mogoče morali premisliti o uvedbi voznih ur in počitka za strojevodje na evropski ravni, tako kot smo to storili za voznike tovornjakov? Na kratko, ta nesreča zahteva od Evropske unije, da o vsem skupaj temeljito premisli in opravi oceno, obstajati pa mora tudi pripravljenost in politična volja za prilagoditve, če bi bilo to potrebno.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, v to strašno nesrečo sta bili vključeni dve lokomotivi, ki so ju na državnem železniškem omrežju upravljale Belgijske nacionalne železnice (SNCB). V Belgiji ni nobene konkurence na trgu železniškega potniškega prometa. Zato to nima ničesar opraviti s konkurenco ali odprtjem omrežja. Gre samo za neustrezne varnostne standarde. Gospod Grosch je že poudaril, da tehnologija za avtomatsko zaustavitev vlakov, ki peljejo skozi rdečo luč, obstaja že več kot 20 let. Vprašanje pa je: zakaj ni bila nameščena?

To tudi nima ničesar opraviti z Evropskim sistemom železniške signalizacije (ERTMS). Sam sem bil poročevalec za ERTMS. ERTMS predstavlja vizijo prihodnosti, vendar držav članic ne razrešuje odgovornosti za vzpostavitev varnostnih ukrepov, ki so že na voljo na nacionalni ravni. To je naloga posameznih držav članic.

Torej se vprašanje, ki si ga moramo zastaviti, glasi, zakaj Belgija ni vlagala v ta varnostni sistem v zadnjih 20 letih. Če bi zgradili en ali dva kilometra krajšo avtocesto, bi jim ostalo dvakrat ali trikrat več denarja, kolikor bi ga potrebovali za namestitev teh varnostnih sistemov, in takšni nesreči bi se lahko izognili. To ni bilo prvič, da je vlak peljal skozi rdečo luč. Bilo pa je prvič, da je vse skupaj povzročilo tako strašno nesrečo.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, seveda bo ta razprava, ki jo je zdaj sprožila tragična nesreča v Belgiji, del naše splošne razprave o varnosti v železniškem prometu in razvoju prometa v Evropi. Komisija pripravlja belo knjigo o prihodnosti prometa, ki resno preučuje vse varnostne vidike vseh načinov prevoza, vključno z železniškim – ki je, kot je bilo večkrat povedano, še vedno eden izmed najvarnejših načinov prevoza.

Pomembno je tudi, da spregovorimo o železniškem paketu – „prvi prenovitvi“ železniškega paketa – in zagotovo bomo delali na tem in to preučili.

Želel bi samo povedati nekaj dejstev. Evropski sistem železniške signalizacije (ERTMS) je bil oblikovan zato, da bi vzpostavili interoperabilnost železnic. Očitno je, da je to dober sistem, ki ima zelo resne varnostne elemente. Vendar pa je varnost še vedno odgovornost držav članic ne glede na to, kateri sistem uporabljajo. A ERTMS zelo dobro napreduje.

Prometna TEN-T omrežja: tudi o teh bomo kmalu govorili. Ta projekt se ukvarja z namestitvijo sistema upravljanja prometa. Do leta 2020 bo ta sistem v Evropi uporabljalo 20 000 kilometrov železnic, vključno z Belgijo.

To je v teku; vendar pa je pri železnicah za stvari potreben čas, naložbe so velike in 85 % denarja za omrežje TEN-T se uporablja predvsem za izboljšanje železnic, vključno z ERTMS. Seveda bom zelo vesel, če bomo s podporo Evropskega parlamenta lahko povečali financiranje naložb v prometna omrežja. To bo zelo pomembno.

Seveda pa je vedno pomemben tudi človeški faktor. In ker govorimo o varnostnih standardih, obstaja eden – in to je rdeča luč – ki pomeni, da se je treba ustaviti. Ta standard obstaja že od 19. stoletja. Če bi torej zdaj rekli, da bomo imeli 100-odstotno zanesljiv zavorni sistem, ki bo zaobšel človeško napako, to ne bi držalo. Vedno obstaja majhna možnost za človeško napako. In človeška odgovornost je zelo pomembna.

Želel bi povedati še nekaj o liberalizaciji in javnih storitvah: to sta dve različni stvari. Nihče ne preprečuje državam, da bi nudile dobre javne storitve, celo v okviru liberalizacije. Evropski predpisi dovoljujejo zagotavljanje podpore – države to dovoljujejo – ta liberalizacija pa dobrih javnih storitev ne izključuje.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Herbert Dorfmann (PPE), v pisni obliki. – (DE) Tragična železniška nesreča v Belgiji je pritegnila pozornost javnosti na varnost v železniškem prometu. Izboljšati je treba varnost voznega parka, kakor tudi varnost sistemov signalizacije. Na železnicah v Evropi je predvsem veliko popolnoma zastarelih tovornih vagonov. Lanskoletna nesreča v Italiji je pokazale, kakšne so lahko posledice tega. Na žalost je EU do zdaj storila zelo malo, da bo od železniških prevoznikov tovora zahtevala, da svoj vozni park približajo sprejemljivim varnostnim standardom. Ne smemo pozabiti, da se po železnici prevažajo tudi nevarne snovi, ki bi lahko v primeru nesreče povzročile uničujoče posledice. V tej luči pozivam k večjim varnostnim standardom na železnicah.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Tragedija, ki je Belgijo potisnila v žalovanje, se je nedvomno zgodila iz razlogov, ki imajo opravka s posebnimi značilnostmi te države, kot je danes poudarilo veliko naših flamskih poslancev. V kolikšni meri so te značilnosti odgovorne za tragedijo, bo morala ugotoviti preiskava.

Vendar pa obstaja en poseben, temeljen vzrok zanjo: liberalizacija železniškega prometa in ločevanje med upravljanjem omrežja in upravljanjem samega železniškega prometa. Zato so bili omrežje, njegova kakovost in njegova varnost žrtvovani v korist dobička prevoznikov, ki ugotavljajo, da so pristojbine, ki jih morajo plačevati, previsoke, prav tako pa sta bila žrtvovana tudi zamenjava in posodobitev vlakov. Današnji vozni redi in pogostost storitev odgovarjajo logiki ustvarjanja dobička in nič več potrebam uporabnikov. Čeprav se redno uporabljajo, se nekatere linije ukinjajo, ker niso dovolj donosne. Druge še vedno delujejo, čeprav zdrava pamet govori, da ne mi več sme. Zamude so postale norma, tudi v storitvah TGV.

Državljeni, ki se vozijo z vlaki, v vašem liberalnem sistemu niso postali dragoceni potrošniki; še vedno so uporabniki-davkoplačevalci, s katerimi se lahko ravna kakor z živino. Tako kot pri vseh dejavnostih, ki ste jih liberalizirali, danes plačujemo vedno več denarja za storitve, ki so čedalje slabše, da ne rečem, na žalost, tudi nevarne.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) V luči tragične nesreče v Bruslju smo še enkrat soočeni s problemom, da države članice še vedno niso v celoti uskladile svojih sistemov varnosti v železniškem prometu, čeprav Direktiva 2004/49/ES jasno določa splošne standarde za varnostne kazalnike in v celoti izpolnjuje varnostne zahteve tudi v primeru infrastrukture in upravljanja prometa. Glavni problem je dejansko strogo finančne narave: življenjska doba železniške infrastrukture in voznega parka, vključno s sistemi signalizacije, je izredno dolga. V teh okoliščinah bi bilo dobro, če bi države članice kljub krizi pustile ta finančna vprašanja ob strani in premislile o pospešitvi izvajanja interoperabilnih sistemov ter več začele vlagati več sredstev v železniško infrastrukturo in sisteme signalizacije tako na infrastrukturi kot v voznem parku.

Prihranki, ki se ustvarjajo s prelaganjem obnove in posodobitve voznega parka in železniške infrastrukture, se lahko v tem primeru na žalost končajo s tragičnimi nesrečami, v katerih ne prihaja samo do velikih ekonomskih in finančnih izgub, temveč tudi do izgub človeških življenj, kar pa je nesprejemljivo. V tem težkem času bi želel izraziti svoje iskreno sožalje prizadetim družinam in upam, da se takšna tragedija ne bo več nikoli ugodila.

(Seja je bila prekinjena ob 11.25 in se je nadaljevala ob 11.30)

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

6. Sprejetje zapisnika predhodne seje

(Sprejet je bil zapisnik predhodne seje)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Gospod predsednik, ne bom se vračala k obžalovanju vrednemu incidentu, ki se je včeraj zgodil v tem parlamentu: incidentu, ki je sramota za ta parlament in v katerem se je žalilo gospoda Van Rompuya. Predsednik Evropskega sveta se seveda lahko sam brani, vendar pa ne bom prenašala, da nekdo v tem parlamentu reče, da je moja država nedržava. Je ustanovitvena država Evropske unije, ki bo kmalu tudi prevzela predsedstvo. Gospod predsednik, ne razumem, kako lahko nekdo v tem parlamentu pade tako nizko in reče takšne stvari, zato zahtevam opravičilo.

(Aplavz)

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, imam pripombo glede pravilnosti postopka: želel bi spregovoriti na podlagi istega člena, na podlagi katerega je govorila gospa, ko je govorila o mojem kolegu Nigelu Farageu.

To se imenuje politika. Lizbonsko pogodbo ste vsilili našim državam, ne da bi se posvetovali z ljudmi, in ko moj kolega o tem kaj reče in če ljudem to ni všeč, se pritožijo. To se imenuje politika. To smo imeli v naši državi, preden je Evropska unija uničila našo demokracijo, zato se navadite na takšne besede nasprotovanja na tem mestu.

Predsednik. – Gospod Batten, prejšnja izjava je bila podana v odgovor na nekaj, kar je bilo povedano včeraj v Parlamentu. Bila je podana temu primerno. Ni šlo za pravilnost postopka. Zato je vaša pripomba glede pravilnosti postopka neumestna.

7. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti izidov glasovanja; glej zapisnik)

7.1. Investicijski projekti na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Razmere v Ukrajini (B7-0116/2010)

- Pred glasovanjem o odstavku 4a:

Cristian Dan Preda, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, želel bi podati naslednji predlog spremembe: „poziva oblast v Ukrajini k vložitvi večjega navora glede manjšinskih skupnosti v Ukrajini z nadaljnjim vključevanjem teh skupnosti v razvoj političnega življenja v državi in z ustreznim spodbujanjem pravice do izobraževanja v jezikih manjšin, pri čemer priznava, da je država ratificirala Okvirno konvencijo Sveta Evrope za varstvo narodnih manjšin in Evropsko listino o regionalnih ali manjšinskih jezikih;“.

Razlog je zelo preprost: izkoristiti moramo dovolilni okvir, da bi poudarili, da zunanja politika Unije temelji na spoštovanju človekovih pravic, vključno s pravicami manjšin.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o odstavku 14:

Michael Gahler, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, če je moja ustna sprememba sprejeta, glasovanje po delih ni potrebno. Sprememba se glasi:

„poziva Komisijo, naj Nacionalni okvirni program za obdobje 2011–2013 uskladi z Pridružitvenim načrtom“.

(DE) V izvirnem besedilu, kakršnega imamo zdaj, je navedeno ravno obratno in to je narobe.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o odstavku 15:

Michael Gahler, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, to je samo faktografski popravek. Novo besedilo je pravilno. Zapis v izvirnem besedilu je napačen. Ne bom ga prebral na glas, ker imate pisni predlog resolucije pred seboj.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

7.3. Prednostne naloge Parlamenta za svet OZN za človekove pravice (Ženeva, 1. do 26. marec 2010) (B7-0119/2010)

- Pred glasovanjem:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, včeraj smo na razpravi o predlogu resolucije, o kateri bomo glasovali, izrazili svoje obžalovanje zaradi smrti Orlanda Zapata Tamaya, dvainštiridesetletnega gradbenika in kubanskega političnega zapornika, ki je umrl po gladovni stavki in številnih letih samovoljne, nepravilne, nečloveške in krute zaporne kazni.

Gospa komisarka Georgieva je včeraj v tem parlamentu ostro obsodila ta dogodek. Gospod predsednik, pozivam vas, da v imenu Parlamenta, izrečete sožalje družini gospoda Zapata, ki jo nadlegujejo na njegovem pogrebu.

Želim, da kubanskim organom sporočite svojo najostrejšo obsodbo te popolnoma nepotrebne smrti, ki jo je vodja kubanske Komisije za človekove pravice in narodno spravo Elizardo Sánchez opisal kot umor, maskiran v pravico. Upam, gospod predsednik, da bo ta smrt sprožila premislek pri tistih, ki želijo iz dobre volje ali naivnosti sprememni skupno stališče Sveta, cenjeno stališče, s katerim se želijo samo povezati vsa izboljšanja v odnosih z otokom ter človekove pravice in temeljne svoboščine, ki se, kot vidimo, še naprej kršijo.

(Aplavz)

Po glasovanju o spremembi 3:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predlagam ustno spremembo za glasovanje po delih o odstavku 10, in sicer v zvezi z naslednjim delom: „meni, da vključitev tega koncepta v protokol o dodatnih standardih glede rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije in vseh oblik diskriminacije, ni primerna“. V zvezi s te, osrednjim delom je potrebno glasovanje po delih, ker ne razumem, zakaj združujemo vse te stvari in ne povemo jasno, da se je treba proti diskriminaciji verskih manjšin boriti prav tako silovito kot proti drugim oblikam diskriminacije. Ni sprejemljivo, da so ukrepi za boj proti diskriminaciji verskih manjšin, manj stroge. Zato bi morali imeti priložnost za glasovanje po delih.

(Parlament je zavrnil zahtevo za glasovanje po delih.)

– Pred glasovanjem o odstavku 20:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, tudi jaz bi želel zaprositi za glasovanje po delih v zvezi s črtanjem besed „stališča EU“ iz zadnjega stavka. Besedilo bi se v tem primeru glasilo: „poziva, naj se priporočila in povezane ugotovitve vključijo v dialoge EU z obema stranema, pa tudi v mednarodnih forumih“. Besedi „stališča EU“ bi se črtali. V zvezi s tem bi prosil za glasovanje po delih.

(Parlament je zavrnil zahtevo za glasovanje po delih.)

7.4. Peking + 15 – izhodišča Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti spolov

7.5. Načrt prihodkov in odhodkov za spremembo proračuna št. 1/2010 (oddelek I - Evropski parlament) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Zelena knjiga o reformi skupne ribiške politike (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Predložitev skupnih stališč Sveta: glej zapisnik

9. Obrazložitev glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka so ustne obrazložitve glasovanja.

Zoltán Balczó (NI). – Gospod predsednik, ali lahko prosim za dvominutni odmor, medtem ko ljudje zapuščajo odmor? Ali za enominutni odmor?

Poročilo: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Cilj uredbe je pozitiven: zbrati informacije od držav članic v zvezi z energetsko infrastrukturo, jih organizirati in dati na voljo gospodarskim akterjem na ravni Skupnosti. S tem upravičeno posega v delovanje trga. Vendar pa je Parlament sprejel temu popolnoma nasprotno pobudo in gre celo tako daleč, da gre pri tem za politični cilj uredbe. Citiram: ukrepi, ki se predlagajo ali uvedejo na ravni Unije, morajo biti nevtralni in ne smejo posegati v delovanje trga. Večina, ki sedi v tem parlamentu, se iz svetovne finančne in gospodarske krize ni naučila ničesar. Še naprej zagovarja neoliberalne dogme in celo na tem tratiškem področju zaupa samoregulaciji trga. To je nesprijemljivo, zato resolucije nisem podprl.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, delujoča infrastruktura v Evropski uniji je odločilen dejavnik ustreznega povečanja blaginje. Energetska politika igra poleg zanesljivosti preskrbe s hrano in skupne zunanje in varnostne politike ključno vlogo. Že zaradi tega je pomembno, da Evropski parlament ni samo vključen v to razpravo, temveč da ima tudi pravico do soodločanja. Zato pozivam Komisijo, da naredi konec tej politiki blokade in Parlamentu prizna pravico do soodločanja.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PT) Gospod predsednik, zelo kratek bom: Ta zamisel je povsem primerna. Predvsem mi je všeč poudarek na ekološkem vidiku. Ker že govorimo o tem, bodimo dosledni. Prav vprašanja v zvezi z ekologijo in varstvom okolja so bila pomembni, stvarni argumenti, na katerih je temeljilo nasprotovanje zamisli o izgradnji severnega plinovoda. Ti zelo upravičeni, praktični in znanstveno utemeljeni argumenti so bili zavrženi, ker so zmagali politični razlogi. Mislim, da se moramo pri podpori tega projekta spomniti, da ne smemo biti licemerski v politiki. Pri severnem plinovodu je to pozabilo veliko držav članic Evropske unije in veliko političnih skupin.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Na začetku leta 2009 je bilo jasno, da Evropska unija in države članice v primeru prekinitve oskrbe bodisi z elektriko ali plinom niso sposobne pomagati druga drugi. Bilo je jasno, da električna omrežja na zahodu in vzhodu niso povezana med seboj, da imajo različne parametre in da niso združljiva.

Zato je dobro, da bodo države in upravljalci omrežij Evropski komisiji posredovali bistvene informacije o njihovi zmogljivosti pri dobavi energije, Evropska komisija pa bo potem lahko ocenila pomanjkljivosti omrežij in politike EU na področju energetske varnosti, posamezne držav pa bo lahko obvestila o rezervnih zmogljivostih v njihovih energetskih sistemih. S tega vidika menim, da bi morali podpreti pobudo Sveta in Komisije o posredovanju in zbiranju informacij na energetskem področju v korist Evropske unije.

Predlog resolucije RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Predvsem bi želel poudariti svojo podporo Ukrajini pri demokratičnih volitvah in omogočanju ljudem, da izrazijo svojo svobodno voljo. Ukrajino dobro poznam in vidim, da tako vlada kot tudi sama družba aktivno stopata po poti, ki pelje v demokracijo in vzpostavitev demokratičnih institucij. Upam tudi, da bodo te volitve še bolj približale Ukrajino Evropski uniji in da bodo lahko tudi okrepile sodelovanje med EU in Rusijo. Vesel sem tudi, da bo mogoče celo nekdanja sovjetska država kmalu stopila v brezvizumski režim z Evropsko unijo.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, resolucija o razmerah v Ukrajini je uravnotežena in objektivno gleda na resničnost. Ostane nam samo, da Ukrajini zaželimo uspeh pri premagovanju gospodarskih problemov in zelo globokega razkola v družbi zaradi geopolitične prihodnosti Ukrajine.

Želim opozoriti tudi na odločitev odhajajočega predsednika Juščenka, da Stefana Bandero odlikuje z nazivom „ukrajinski narodni heroj“, in odredbo, s katero se dve nacionalistični organizaciji, Organizacija ukrajinskih nacionalistov in Ukrajinska uporniška vojska, priznavata kot udeleženci v boju za neodvisnost Ukrajine. Tako Stefan Bandera kot ti dve organizaciji so bili odgovorni za etnično čiščenje in grozodejstva nad Poljaki v štiridesetih letih prejšnjega stoletja na območju današnje zahodne Ukrajine. Nacionalisti so umorili 120 000 Poljakov. Ukrajini želim vse najboljše, vendar upam, da bo poveljevanje tega skrajnega, zločinskega nacionalizma deležno obsodb.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, imela sem to čast, da sem bila v prvem krogu predsedniških volitev v Ukrajini opazovalka Evropskega parlamenta. Moram reči, da je ukrajinski narod opravil izpit. Volitve so bile zelo pregledne in demokratične, kljub nekaterim spremembam volilnih predpisov, ki so bile opravljene v zadnjem hipu.

Ukrajina danes potrebuje politično, upravno in gospodarsko stabilnost. Zato bi ob upoštevanju demokratične izbire ukrajinskega naroda morali podpreti in spodbuditi tiste ukrepe, ki bi Ukrajini pomagali pri premagovanju obstoječih problemov. Evropska unija mora dati jasn signal, da so vrata za pridružitve Ukrajine Evropski uniji odprta. Če se Evropska unija resnično zanima za Ukrajino, potem bi prvi korak v tej

smeri morala biti odprava vizumske obveznosti za Ukrajince. Upam, da se bo s sprejetjem današnje resolucije pospešila prizadevanja za uresničitev teh zamisli. Zato sem glasovala za sprejetje resolucije.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, imel sem čast, da sem bil opazovalec v prvem in drugem krogu predsedniških volitev v Ukrajini, kot dejansko že pred več leti. Želim povedati, da bi z Ukrajino morali ravnati kot s partnerko in se ne vpletati v čustva ukrajinskega volilnega telesa. Menim, da je izjava, ki jo je včeraj v tem parlamentu izrekel eden izmed vodij Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, liberalcev, in sicer da bo novi predsednik promoskovski, absolutno nepotrebna. Novi predsednik Ukrajine na svoji prvi turneji po prevzemu mandata prihaja v Bruselj. Ukrajinske politike moramo ocenjevati po tem, kaj počnejo, in ne po nekakšnih izjavah, ki so jih mogoče dali. Ukrajina mora biti naša politična partnerka in odpreti ji moramo pot, ki pelje v pridružitve Evropski uniji. Veseli me izjava novega predsednika, da bo razveljavil odredbo, o kateri je govoril gospod Kalinowski, tisto nezaslišano odredbo, ki za narodnega heroja Ukrajine imenuje moža, na čigar rokah je kri več tisoč Poljakov.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, predloga resolucije nisem podprl, ker predvsem menim, da gre za poskus poseganja v notranje zadeve Ukrajine in da vsebuje nasprotujoče si navedbe. S tega vidika je to nesprejemljivo.

Drugič, menim tudi, da bo članstvo v Evropski uniji ukrajinskemu narodu prineslo samo trpljenje. Ta predlog resolucije temu utira pot in seveda bo v tem procesu tudi nekaj prestrukturiranj, kot v toliko drugih državah.

Tretjič, eden izmed temeljnih razlogov, zakaj resolucije nisem podprl, je sklicevanje na Bandero. Predlog se nanj upravičeno sklicuje. Vendar pa imamo v tem parlamentu in Evropski uniji ogromno odgovornost, ko gre za takšen pojav, ne samo v Ukrajini, temveč tudi v drugih državah, v baltskih državah, kot seveda veste, Evropska unija in Evropski parlament pa sta zares zelo odgovorna za dejstvo, da smo se znašli na točki, kjer se vojni zločini obnavljajo.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Politično vodstvo v Ukrajini je doživelo spremembo, nobene spremembe pa ni doživelo prebivalstvo Ukrajine. Gre za prebivalstvo, ki je sicer obubožano, ki pa živi v zelo bogati državi z ogromnim potencialom.

S tega vidika menim, da bi Evropska unija morala nadaljevati dialog z Ukrajino in zahtevati intenzivnejši in učinkovitejši dialog. Ukrajina resnično potrebuje pomoč od EU, predvsem pa to pomoč potrebujejo ljudje, ne politiki, temveč narod Ukrajine, sodelovanje med Ukrajino in EU pa bi lahko pripeljalo do zelo močnega partnerstva, kakor tudi do zelo močnega sodelovanja in zelo močne spodbude za gospodarstvo. Želim si, da bi pokazali več pobude na tem področju.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, sovjetski komunizem je bil najbolj morilska ideologija, ki jo je iznašla človeška vrsta. V empiričnem smislu je umorila več ljudi kot kateri koli drug političen sistem, nesorazmerno veliko število teh žrtev pa je utrpela Ukrajina.

In ta tragedija se nadaljuje. Ime Ukrajina, če prav razumem, pomeni „mejo“ ali „rob“, in tu gre za mejo med dvema velikima blokoma, za razkol med privrženci vsemu slovanskemu in med privrženci zahoda v državi, ki se zrcali v rivalskih ambicijah njenih sosednjih sil.

Kaj bi bilo najbolj koristno, kar bi lahko storili, da bi pomagali tej državi? Lahko bi ponudili, da bomo odprli naše trge. Ukrajinci so izobražen in industrijski narod, vendar imajo sorazmerno nizke stroške in sorazmerno konkurenčen izvoz. Če bi jih preprosto sprejeli v Evropsko carinsko unijo, bi v veliki meri izboljšali njihovo kakovost življenja.

Namesto tega pa jim vsiljujemo še več birokracije in gradimo zmogljivost, da bi jih vključili v sodelujoče strukture Evropske unije. Tega nas ne prosijo! Ne želijo naše miloščine. Želijo samo priložnost za prodajo.

Poročilo: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, v človeški naravi je, da poskušamo, ko se zgodi nekaj nepričakovanega, dejstva vključiti v nap obstoječ *Weltanschauung*. Psihatri imajo imeniten izraz ta to, ki je celo imenitnejši od izraza *Weltanschauung*: temu pravijo „kognitivna disonanca“. Zato se ta parlament, kadar na primer ljudje na referendumu glasujejo proti, odzove z besedami, da si ljudje želijo več Evrope. Glasovali so proti, ker to ni šlo v dovolj federalistični smeri.

In tako je tudi s trenutno gospodarsko krizo. V krizi smo, ker nam je zmanjkalo denarja. Porabili smo vse, izčrpali smo naše blagajne, izčrpali smo naše dobroimetje in potem pride Parlament in reče, da moramo porabiti še več. Potrebujemo več evropskih infrastrukturnih projektov, potrebujemo višji proračun.

Gospod predsednik, to je nov odmerek istega zdravila, ki je to bolezen povzročil. Že od sedemdesetih let prejšnjega stoletja vidimo, kam ta proces pelje. Pelje k zmanjšanju BDP, pelje k brezposelnosti, pelje k upočasnitvi in k temu, da bo ta del sveta čedalje bolj nadazoval za svojimi tekmeči.

Predlog resolucije RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Gospod predsednik, podprla sem resolucijo in kot ena izmed pripravljavcev tega dokumenta bi želela povedati nekaj besed o Goldstonovem poročilu, torej o vprašanju, ki ga resolucija obravnava.

Goldstonovo poročilo je ponovno pokazalo, da preiskave, ki jih opravljajo vojskujoče se strani same, skoraj nikoli niso nepristranske in objektivne. Poročilo precej jasno navaja, da niti ena stran ni opravila primerne in učinkovite preiskave domnevnih kršitev vojnih zakonov s strani njihovih sil.

Pozdraviti bi morali tudi dejstvo, da je bilo poročilo pred kratkim spremenjeno in da je zdaj manj sporno, da vsebuje manj ostrih besed in je zato bolj sprejemljivo.

Najpomembneje, kar se iz tega lahko naučimo, pa je, da si moramo bolj prizadevati za to, da bi Evropska unija bila bolj vključena v proces, ne samo ko gre za preiskave domnevnih zločinov, temveč tudi na proaktiven, preventiven način kot članica bližnjevzhodne četverice.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in predvsem v imenu svojega kolega Elmarja Broka bi želel povedati, da smo šokirani, da je Parlament danes zavrnil predlog spremembe, ki bi v to poročilo vključil kristjane in druge verske manjšine. Mislim, da je naravnost nezaslišano, da kljub našim nenehnim izjavam o vprašanih, povezanih s človekovimi pravicami, ne mislimo, da bi bilo vredno zaščititi dele prebivalstva, ki so žrtve pregonov zaradi svojega verskega ozadja. Žalostno je, da nismo mogli sprejeti predloga spremembe, ki se nanaša na temo, ki je tako pomembna za prihodnost sveta. Če iz kakršnih koli razlogov nismo zmožni zaščititi manjšin, potem nimamo več pravice, da bi trdili, da je Evropski parlament dom človekovih pravic, temeljnih pravic in tega boja po vsem svetu. Tega nisem podprl, ker bi verske manjšine morale biti vključene.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, kot je dejal gospod Kastler, si naša skupina zelo želi ločenega glasovanja o tej točki v zvezi z verskimi manjšinami, a na žalost se večina v Parlamentu s tem ni strinjala.

Moramo se zavedati, da je zagovarjanje pravic verskih manjšin v vseh ozirih enako pomembno kot zagovarjanje pravic drugih manjšinskih skupin.

EU bi morala poseči v delo Komisije OZN za človekove pravice, ki je trenutno popolnoma paralizirana in pristranska in ne uživa več splošnega zaupanja.

Goldstonovo poročilo je zgolj en primer pollaščenja Sodišča OZN za človekove pravice v korist interesom različnih protisemitskih elementov. 21 od 25 poročil o posameznih državah, ki jih je sestavilo sodišče, se trenutno nanaša na Izrael, kot da bi bila to najbolj zatiralska država na področju človekovih pravic. Evropska unija mora poseči v delo Sveta OZN za človekove pravice.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, po koncu hladne vojne se je v 200 državah, ki sestavljajo Združene narode, vsilila revolucionarna nova doktrina. Porodila se je zamisel, da zakone ne bi smeli oblikovati nacionalna zakonodajna telesa, ki so v nekem smislu povezana s svojimi prebivalci, temveč da bi jih morala nalagati mednarodna tehnokracija juristov, ki so odgovorni samo svoji lastni vesti.

300 let demokratičnega razvoja peljemo nazaj. Odmikamo se od zamisli, da morajo biti ljudje, ki sprejemajo zakone, na nek način prek glasovalne skrinjice odgovorni ostalim prebivalcem, in se vračamo k zastareli zamisli, da morajo zakonodajalci odgovarjati samo svojemu stvarniku ali sami sebi.

S pomočjo teh zakonov o človekovih pravicah so te mednarodne birokracije lahko segle izza meja držav članic in vsilile svoje lastne želje, ki so drugačne od želja lokalnih prebivalcev.

Dovolite mi, da končam s citatom sodnika Borka iz Združenih držav, zavrženega kandidata za Vrhovno sodišče v času predsednika Reagana, ki je rekel: „To, kar smo ustvarili je državni udar: počasen in uglajen, a kljub vsemu državni udar.“

Predlog resolucije B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, vprašanje enakosti spolov se trenutno sooča s še enim izzivom. Napredku, ki ga je Evropska unija v zadnjih letih dosegla na področju enakosti, zaradi trenutne recesije grozi upočasnitev ali celo nazadovanje.

Vendar pa so lahko učinkovite politike o enakosti spolov del rešitve problema reševanja iz krise, podpiranja obnove in okrepitve gospodarstva. Naložbe v politike, ki spodbujajo enakost med moškimi in ženskami, morajo zato biti naša temeljna ambicija, ki jo moramo vsi močno podpirati, celo še bolj in še močneje v teh težkih gospodarskih časih.

Poročilo: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Po mojem mnenju bi se moral Parlament nekoliko sramovati dejanske spremembe proračuna, ki jo je pravkar sprejel v tem poročilu. Vse evropske države bolj ali manj trpijo hudo finančno in gospodarsko krizo, množice ljudi pa ostajajo brez službe, edina rešitev, ki jo lahko najdemo mi, pa je, da si dodeljujemo bistveno več sredstev, več osebja in da ustvarjamo več stroškov na račun davkoplačevalcev. Poleg tega vsi vemo, da so ta dodatna sredstva in uslužbenci dejansko namenjeni za to, da se finančno lepo poskrbi za razne socialiste, ki so na zadnjih volitvah izgubili mandat. To je tudi v preteklosti vodilo k drugim velikim zvišanjem denarnih pomoči, ki so bile namenjene tudi evropskim političnim strankam in evropskim političnim ustanovam. Neverjetno je, da vedno znova uspemo najti lepo zveneče argumente, da še globlje posežemo v davčne blagajne za to institucijo; to pa je v teh časih krize nesprejemljivo.

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Želel bi povedati, da je sprememba proračuna, ki smo jo pravkar sprejeli, in sicer na znesek 13 400 000 EUR, ki naj bi začela veljati 1. maja in bo tako pokrivala pol leta, zelo nespametna.

Del proračuna, ki se nanaša na večje kadrovske zahteve v parlamentarnih odborih in skupinah in ki znaša 4 milijone EUR, je mogoče upravičiti, saj Lizbonska pogodba nalaga Parlamentu nove zakonodajne zahteve. Povečanje sredstev, ki jih imajo poslanci Evropskega parlamenta na voljo za zaposlovanje asistentov, za 8 milijonov EUR, pa pomeni, da naslednje leto to ne bo 8 milijonov, temveč 16 milijonov, kar je očitno preveč, saj je v prihodnjem letu za poslance predvideno novo povečanje v višini 1 500 EUR na mesec, kar ne znaša več 16, temveč 32 milijonov EUR. V času, ko se v vseh naših državah srečujemo z ogromno brezposelnostjo in socialno krizo, povečanje sredstev za poslance ne more biti trajnostno, razen če bomo obenem pokazali pogum in zmanjšali izdatke in povračila, do katerih imamo pravico kot poslanci in ki nikakor niso v celoti upravičeni.

Ne morem razumeti, kako lahko poslanec Evropskega parlamenta za en dan potovanja prejme 300 EUR povračila in še dodatek za razdaljo, ki jo je prepotoval, ter dodatek za porabljen čas, in sicer vse popolnoma neobdavčeno. Lahko bi zmanjšali neupravičene izdatke in potem spregovorili o tem, kako povečati sredstva, namenjena za pripravo zakonodaje. Če tega ne počnemo hkrati, preprosto kažemo, da nam ni mar za težave, v katerih so se znašli naši volivci. Naša dolžnost je, da postavimo dober zgled, a vendar danes postavljamo slabega.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, z veseljem se strinjam z gospodom Portasem in Komunistično skupino o tem vprašanju. Po vsej Evropi, od Irske do Latvije, si vlade na vso moč prizadevajo, da bi se odzvale na finančno krizo in na posojilni krč, tako da zmanjšujejo svoje stroške, mi tukaj, prav v tem parlamentu, pa občutno večamo našo porabo tako v relativnem kot absolutnem smislu. Večamo ugodnosti in proračune, ki so na voljo poslancem in uslužbencem.

Poročilo to opravičuje na zelo zanimiv način: eden izmed razlogov, zakaj naj bi potrebovali ves ta dodaten denar, so nove dolžnosti, ki jih je ustvarila Lizbonska pogodba. To na nek način drži, vendar ne v smislu, kot so si to zamislili avtorji. Kar vidimo, je, da se birokracija širi, da bi služila potrebam birokracije. Osnovna naloga Lizbonske pogodbe je zagotoviti dodatno delo in dodaten prihodek za vseh več deset tisoč ljudi, ki služijo za svoje življenje v neposredni ali posredni odvisnosti od Evropske unije. Cela skupina ljudi, s katero se o tem nismo posvetovali, so volivci, zato si želim, da bi se tovrstno vprašanje postavilo njim, da bi videli, ali se strinjajo s tem, da si odobrimo dodatna sredstva v času, ko si oni zategujejo svoje pasove.

Poročilo: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Močno pozdravljam sprejeto odločitev o novih pravilih v ribiškem sektorju. Tako kot tudi drugih živali, tudi rib ni mogoče zadržati na enem območju, zato bi ocena o tem, ali ena držav skrbi zanje bolj kot druga, bila predmet neskončnih argumentov.

Če upoštevamo nove znanstvene raziskave, ki dokazujejo, da so številne vrste rib danes na robu izumrtja, postane potreba po skupni odločitvi še očitnejša, ne samo na ravni EU, temveč tudi na svetovni ravni. Zato je ta korak Evropske unije dobrodošel kot dober primer za tretje države.

Upam, da bo ta odločitev, ki je zadolžena tudi za skupno analizo, pomagala tako podjetjem v ribiškem sektorju kot državam, ne glede na njihovo velikost. Upam tudi, da bo ta odločitev pomagala rešiti izginjajoče vrste rib. Zato želim izraziti svojo iskreno podporo.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, nikakor nisem bila vesela, da sem morala glasovati proti poročilu, ki vsebuje številne potencialno pozitivne vidike za prihodnost našega ribištva.

Vendar pa je dejstvo, da skupna ribiška politika v mojem ribiškem sektorju še naprej povzroča razdejanje.

Haaški preferencialni režim vsako leto diskriminira ribiče s Severne Irske, s tem ko jima zmanjšuje dodeljene kvote. V enajstih letih let začasnih blokad v Irskem morju se je naša flota za lov na belo ribo zmanjšala s s 40 plovil z vlečno mrežo na šest, mi pa še vedno govorimo o presežni zmogljivosti flot.

Potem je tu še vprašanje prenosa pravil, razvitih za ribištvo v Severnem morju, na Irsko morje: dosleden ali skupen pristop, ki nima zveze z dejanskimi razmerami. Pomislite samo na velikost mrež, ki so bile dogovorjene iz občudovanja vrednih razlogov, ki pa jih je Evropa vsilila ribiškemu sektorju, ne da bi kakor koli opozorila na posledice prehoda na novo metodo.

Kljub temu, da so nekateri vidiki poročila vzpodbudni, ga zaradi tega nisem podprla.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Glasovala sem za resolucijo o zeleni knjigi o smernicah za reformo skupne ribiške politike. Upam, da je Evropski parlament z današnjim glasovanjem vsaj malo prispeval k ohranitvi staležev rib in zdravemu morskemu okolju ter tudi reformi skupne ribiške politike.

Kakor v Evropskem parlamentu vemo, je 27 % vrst rib na robu izumrtja in bodo izginile, če se ribolova ne omeji. Prav tako vemo, da bi bilo staleže rib mogoče povečati za 86 %, če se rib ne bi lovilo tako brezobzirno. Vemo tudi, da je 18 % staležev vrst rib v slabem stanju, in znanstveniki priporočajo, naj jih takoj nehajo loviti.

Upam in si močno želim, da bo Evropska unija imela dovolj politične volje ne samo za pripravo osnutka reforme, temveč tudi za izvajanje reforme.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da sem glasoval za zeleno knjigo o reformi ribiške politike, kakor je naši skupini svetoval naš poročevalec v senci Carl Haglund.

Vseeno želim povedati, da je zelo pomembno, da se ribolovu v Evropski uniji in stanju voda nameni več pozornosti. To je trenutno velik izziv. Še posebej me skrbi, da so zaradi prelova v EU – kar je dejansko isto kot kraja – razmere ušle izpod nadzora in da ima količina prednost pred kakovostjo.

Zdaj bi morali začeti resneje razmišljati o tem, kako lahko trajnostno povečamo staleže rib in zagotovimo, da bomo ribe lahko lovili tudi v prihodnosti. Pri tem se je treba osredotočiti predvsem na prosto živečega lososa in staleže prosto živečih rib. Pripraviti moramo poseben program za obnovo populacije prosto živečega lososa.

Prihajam iz finskega dela Laponske. Za nas je nujno, da se losos vrne na dristišča v naših rekah in da se pripravi program, da se zagotovi ohranitev in okrepitev zlasti staležev prosto živečega lososa ter omogoči trajnostni lov teh staležev tudi v prihodnosti.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, 11 let sem v tem parlamentu protestiral zaradi negativnih vplivov skupne ribiške politike na mojo domovino: v skladu z mednarodnim pravom je Združeno kraljestvo imelo 65 % staležev rib v vodah Severnega morja, zajetih s SRP, v skladu s sistemom kvot pa nam je bilo po količini dodeljenih 25 % ali po vrednosti 15 % teh staležev.

Ta argument postaja teoretičen, ker so ribe dejansko izginile. Celo v času, od kar sem jaz v tem parlamentu, se je vir, ki naj bi bil obnovljiv, katastrofalno zmanjšal. V drugih državah, ki so znale spodbuditi lastništvo, dati ribičem razlog, da z morji ravnaajo kot z obnovljivim pridelkom, jim je uspelo ohraniti ravni populacij rib: na Islandiji, na Norveškem, na Novi Zelandiji, na Falklandskem otočju. V Evropi pa smo doživeli „tragedijo skupne lastnine“, ko smo rekli, da je to skupni vir, do katerega imajo enak dostop vsa plovila.

Ne morete prepričati kapitana, da bo zasidral svojo barko, ko pa ve, da vode pleni nekdo drug. Kakor sem rekel, argument je zdaj dejansko teoretičen. Konec je. Naše barke so nasedle. Naša ribiška pristanišča so jalova. Naši oceani so prazni.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Za to poročilo sem glasovala, ker uvaja nekaj izboljšav sedanjega sistema, ki bodo podprle boljše obveščanje o investicijskih projektih, ki vključujejo energetske infrastrukturo EU. Sistem poročanja je treba izboljšati zaradi spremembe energetskega položaja v času, ko se je povečala energetska soodvisnost držav in ko imamo notranji trg. Zaradi tega moramo nujno imeti instrumente tudi na ravni EU, ki nam bodo pomagali sprejemati odločitve o energetskega sektorju.

Podpiram spremembo pravne podlage, ki jo je predlagala Komisija, tako da bo uredba lahko temeljila na členu 194 Lizbonske pogodbe. Cilj je okrepiti vlogo, ki jo lahko imajo institucije EU v energetske politiki, zlasti pri delovanju energetskega trga in zanesljivosti virov, spodbujanju energetske učinkovitosti in razvoja novih oblik obnovljivih virov energije ter podpiranju medsebojnega povezovanja energetskih omrežij.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Glasoval sem za poročilo o investiranju v energetske infrastrukturo, katerega namen je zagotoviti oskrbo z energijo in konkurenčni potencial ter okrepiti boj proti podnebnim spremembam. To poročilo bo prisililo vlade Evropske unije, da bodo Komisiji posredovale informacije v zvezi z investiranjem v energetske infrastrukturo, posodobitev ali učinkovito proizvodnjo energije, kar bo prispevalo k učinkovitosti, sodelovanju in energetskega načrtovanju v Evropski uniji. Boj proti podnebnim spremembam, zagotavljanje oskrbe z energijo in uporaba energije iz obnovljivih virov: to so zelo pomembna vprašanja v Evropski uniji in bolj si je treba prizadevati za spodbujanje in zagotavljanje učinkovitega, usmerjenega investiranja in zagotoviti je treba, da ta vprašanja ostanejo v središču energetske politike Evropske unije.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – To poročilo sem podprl. Evropska unija je na podlagi Lizbonske pogodbe dobila nove pristojnosti in mora zagotoviti, da se te pristojnosti uporabijo v celoti in učinkovito. Pristojnost EU na področju energetske politike je okrepljena in vzpostavitev skupnega energetskega trga je prednostna naloga Evropske komisije. Vendar evropske energetske politike ni mogoče učinkovito spodbujati brez ustreznih in jasnih informacij o obstoječi in načrtovani energetske infrastrukturi ter projektih v Evropski uniji.

Nova uredba je zelo pomemben del zakonodaje v energetske politiki EU in močno upam, da bo lahko delovala v praksi. Evropske energetske politike ni mogoče učinkovito spodbujati brez ustreznih in jasnih informacij o obstoječi in načrtovani energetske infrastrukturi v Evropski uniji.

Kakor vemo, mnogo držav članic v okviru stare uredbe ni izpolnjevalo obveznosti poročanja in pri novi uredbi ne sme biti tako. Evropska komisija mora kot varuhinja Pogodbe EU zagotoviti, da vse države članice izpolnjujejo določbe uredbe in pravočasno predložijo vse potrebne informacije o pričakovanem razvoju energetske infrastrukture.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Skladna energetske politika EU je popolnoma neučinkovita, če 27 držav članic ne more zagotoviti natančnega, izčrpnega poročanja o ločenih energetskih naložbah v posameznih državah. Vendar je pomembno, da izvršilni organ Evropske unije upošteva, da je treba varovati zaupnost informacij, ki jih posredujejo nacionalne agencije, saj imamo opraviti z občutljivimi informacijami zelo pomembnega trga.

Zanesljivost oskrbe Evrope z energijo je pomembno vprašanje, vendar se mora Komisija zavedati, da se informacij, ki jih prejme ločeno od posameznih držav, ne sme razkriti, zlasti ne, kadar so informacije povsem komercialne narave. Poročanje o energetskih investicijskih projektih enkrat na dve leti bo Evropski komisiji omogočilo, da bo pripravila redno analizo, ki bo opredelila nadaljnji razvoj energetskega sistema Evropske unije. Tako bo v primeru kakršnih koli vrzeli ali težav mogoče pravočasno posredovati.

V okoliščinah, ko vse države članice niso izpolnjevale določb prejšnje uredbe o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti, je treba najti mehanizem za izpolnjevanje pogojev poročanja, ki jih zahteva Evropska komisija.

Antonio Cancian (PPE), v pisni obliki. – (IT) Danes glasujemo za to uredbo na podlagi večje pristojnosti, ki jo Lizbonska pogodba podeljuje Parlamentu v okviru opredeljevanja energetskih politik. Vsekakor je

medinstitucionalno sodelovanje, katerega namen je načrtovati prispevek EU k sistematičnemu, racionalnemu in daljnovidnemu načrtovanju in izgradnji energetske infrastrukture, koristno: v mislih imam možne prednosti za načrtovanje TEN-E in začetek pilotnih projektov za shranjevanje CO₂, ki predstavljajo prihodnost energije. Vendar bi obveznosti obveščanja, ki jih določa uredba, zaradi razširjanja novic o projektih lahko pomenile, da se politika preveč vmešava v gospodarstvo in da se spodkopava konkurenca. Zato je pomembno, da se zagotovi, da podatki, ki se zbirajo in upravljajo, ščitijo zaupnost in dejavnosti podjetij. Analiza teh podatkov bo vsekakor pomagala zagotoviti najboljšo uporabo investicij. Vendar morajo analizo spremljati konkretni finančni ukrepi, da se podprejo ta dela in zagotovi spodbuda za zasebne naložbe v sektor. Okrepiti je treba sklad Marguerite za infrastrukturo, energetiko in podnebne spremembe. Pobuda je prepričljiva in potrebna, vendar je treba ta sklad povečati s sredstvi EU, ki so že na voljo v proračunu in so povezana z oblikami financiranja, ki jih zagotavljajo Evropska investicijska banka in/ali druge finančne institucije, tako da bo ustrezno udeležen pri lastniškem deležu posameznih javno-zasebnih partnerstev, ki se uresničujejo.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba je Evropski uniji podelila večje pristojnosti na področju energetske politike.

Nujno je, da države članice sodelujejo in tako zagotovijo učinkovitejšo, varnejšo in cenejšo energetsko politiko za svoje državljane. Ključno je, da se doseže stabilnost, ki je potrebna za to, da se zmanjša tveganje ponovne plinske krize med Ukrajino in Rusijo. S tem bi se zagotovila zanesljiva oskrba, ki jo pričakujejo države članice EU in njihovi potrošniki.

Ena od največjih prednostnih nalog EU je vzpostavitev energetskega področja. Namen podnebnega in energetskega svežnja je povečati konkurenčnost industrije EU v svetu, v katerem je čedalje več omejitev emisij ogljika.

Ta uredba o investicijskih projektih, povezanih z energetsko infrastrukturo v Evropski uniji, bo prispevala k večji preglednosti in predvidljivosti trga, podprla bo naša podjetja in vzpostavila pozitivno okolje za konkurenčnost.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Da bi Evropska komisija lahko učinkovito izvajala svoje naloge v zvezi z evropsko energetsko politiko, mora nujno biti dobro obveščena o vseh razvojih v tem sektorju. To je eden od razlogov, zaradi katerih sem se odločil glasovati za to poročilo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Za poročilo o predlogu Uredbe Sveta o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 736/96 sem glasovala zato, ker bo to Komisiji omogočilo, da bo spremljala to infrastrukturo in predvidela morebitne težave, zlasti okoljske težave. Zato je treba poudariti pomen presoje vplivov projektov na področju energetske infrastrukture na okolje, tako da bo njihovo izgradnjo in opustitev obratovanja mogoče opraviti na trajnosten način.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glede na pomen integrirane energetske politike ne samo v boju proti podnebnim spremembam in pri zmanjšanju emisij CO₂, temveč tudi pri zagotavljanju učinkovitosti in manjše energetske odvisnosti v Evropi, sta komunikacija in posredovanje informacij o naložbah in projektih na področju energetske infrastrukture ključna.

Za evropsko energetsko politiko je nujno, da ima Komisija aktualen pregled nad trendi na področju energetskih naložb v državah članicah, tako da lahko pripravi integrirane politike za spodbujanje večje energetske učinkovitosti in vlaganja v čistejšo tehnologije in tako zagotovi čedalje večjo energetsko neodvisnost od zunanjih dobaviteljev in fosilnih goriv.

Glede na to podpiram predlog uredbe, zlasti v zvezi z nujnim izvajanjem te uredbe, kar se pri uredbi, ki naj bi jo nadomestila ta uredba, ni zgodilo.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ta predlog uredbe prispeva k vzpostavitvi evropske energetske politike, katere cilj so učinkovitost, zanesljivost in varnost. Energetska učinkovitost je prednostna politika Evropske unije, saj je treba ohraniti in čim bolj povečati vire ter izpolniti zaveze Evropske unije na področju boja proti podnebnim spremembam.

Opomnil bi vas, da je treba, preden se lotimo novih projektov, upoštevati cilj EU, da se doseže 20-odstotni cilj za energetsko učinkovitost. To pomeni, da morajo biti investicijski projekti na področju energetske infrastrukture skladni s ciljem, da se do leta 2020 doseže, da bo najmanj 20 % energije pridobljene iz trajnostnih, obnovljivih virov. Energetska politika, ki se zagovarja, mora zagotoviti nizke emisije ogljika in

mora temeljiti na solidarnosti in vzdržnosti. Pomembna je zanesljivost sistema, saj mora biti delovanje neprekinjeno. Upoštevati mora poslabšanje oskrbe v energetskem sektorju, kar je mogoče opaziti tako v EU kot zunaj nje. Pozornost je treba nameniti tudi ključni naložbi v infrastrukturo, ki preprečuje težave v zvezi z zanesljivo oskrbo z energijo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročevalka meni, da gre za resnično pomemben del sestavljanke v energetski politiki EU, in ugotavlja, da brez ustreznih informacij o naši energetski infrastrukturi ni mogoče uspešno spodbujati evropske energetske politike na ravni EU. Poleg našega temeljnega nesoglasja v zvezi z evropsko energetsko politiko pa je to poročilo mogoče umestiti tudi v pravni okvir ali v okvir notranjega trga.

Vendar so tu upoštevani tudi nekateri pozitivni vidiki, zlasti ko je v poročilu navedeno, da je bistveno, da se zagotovi zaupnost informacij, vsi predlogi na njihovi podlagi pa morajo biti nevtralni in ne smejo pomeniti posegov na trg na politični ravni. Poleg tega morajo biti dolžnosti poročanja zlahka izvedljive, s čimer bi preprečili nepotrebno upravno obremenitev za podjetja in upravo držav članic ali Komisijo.

Zato smo se na koncu odločili, da se vzdržimo.

Françoise Grossetête (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospe Vălean o predlogu Uredbe Sveta o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti.

Dejansko je za to, da se doseže boljše ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem energije na evropski ravni, in za odločanje o najbolj preudarnih naložbah na področju infrastrukture nujen dovolj podroben pregled. To bo tudi omogočilo večjo preglednost na trgih (obenem pa varovalo podatke podjetij) in preprečilo pojav energetske odvisnosti od enega samega vira ali lokacije oskrbe.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – EU kljub razočaranju v Københavnu ne sme dopustiti, da bi pomanjkanje mednarodnega soglasja upočasnilo naša prizadevanja pri uresničevanju trajnostne energetske politike. Škotska vlada še naprej utira pot na področju obnovljivih virov energije in tudi EU ima pomembno vlogo pri nadaljnjem podpiranju programa. Za učinkovito spodbujanje naše energetske politike so potrebne ustrezne informacije o infrastrukturi in danes sem glasoval v skladu s tem.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Potreba po obsežnem zbiranju podatkov o vlaganju v energetsko infrastrukturo v EU je jasna – za pravilno vnaprejšnje načrtovanje in opozarjanje na vse morebitne težave bo potreben pregled nad glavnimi trendi v industriji. Energetska infrastruktura bo temelj naše prihodnje gospodarske rasti. Zato jo je treba spodbujati tam, kjer lahko Evropa sodeluje pri tem.

Erminia Mazzoni (PPE), v pisni obliki. – (IT) V predlogu se odražajo posledice kriznih razmer na področju oskrbe s plinom, do katerih je prišlo januarja 2009, ko je Komisija ugotovila, da je energetska infrastruktura Unije neustrezna. Namen Evropske komisije, ki ga je Parlament v celoti podprl, je bil zagotoviti sliko sistema energetske infrastrukture, ki se stalno posodablja. Danes je zelo negotovo, ali bodo investicijski projekti uresničeni, gospodarska in finančna kriza pa je negotovost še povečala. Menim, da je nujno treba posredovati in da je treba odpraviti pomanjkanje doslednih podatkov in informacij o investicijskih projektih. Brez teh podatkov ni mogoče analizirati pričakovanega razvoja infrastrukture Unije in uvesti zadovoljivega spremljanja ob upoštevanju medsektorskega pristopa. Poleg tega se Uredba (ES) št. 736/96, ki bo razveljavljena z zadevnim predlogom, ne uporablja več dosledno in ni združljiva z nedavnim razvojem v energetskem sektorju. Zato smo s tem predlogom okrepili obstoječi sistem in znatno izboljšali primerljivost informacij, obenem pa zmanjšali s tem povezane upravne obremenitve. Na koncu bi rada poudarila, da sem glasovala proti spremembi 81 (s katero bi se celotna veriga jedrske energije vključila v infrastrukturo, ki jo zajema uredba), saj so določbe, ki urejajo te zadeve, že v Pogodbi Euratom.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Energetska politika EU je zelo ustrezna, če nam bo v bližnji prihodnosti uspelo, da bomo uporabljali zlasti energijo iz obnovljivih virov. Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe se odločitve o zadevah, povezanih z energetsko politiko, sprejemajo s postopkom soodločanja, zato je nujno, da se uredbe ponovno prilagodijo na podlagi nove pravne ureditve v EU. Zaradi tega in zato, da bodo vse države članice lahko sporočale načrtovani razvoj energetske infrastrukture na zadovoljiv in koristen način, je treba izvajati novo uredbo, tako da se to olajša in pospeši.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Celotni načrt morda res temelji na dobri zamisli – namreč na zmožnosti odzivanja na ozka grla pri oskrbi –, vendar države članice že zdaj niso izpolnjevale svojih obveznosti poročanja v skladu s staro uredbo. Zdi se, da predlog, ki je pred nami, tega ne more kaj prida

spremeniti. Vendar ob sedanji obliki predloga ni mogoče izključiti niti poseganja na trgu niti čezmernih upravnih stroškov za podjetja. Zaradi tega in zato, da ne bi spodbujal birokracije, sem glasoval proti poročilu.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Cilj tega predloga resolucije je zagotoviti, da države članice posredujejo natančne informacije o svojih projektih na področju energetske infrastrukture. Čim se v energetskega sektorja začne ali prekine projekt, je o tem treba obvestiti Komisijo, tako da ima Komisija možnost, da pripravi nove ali spremenjene predloge projekta, s čimer pridobi znaten vpliv na energetska raznolikost posameznih držav članic. To predstavlja še en korak proti centralizaciji. Zato sem glasoval proti temu predlogu resolucije.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) Namen tega predloga uredbe je zagotoviti, da se Komisiji redno posredujejo natančne informacije o investicijskih projektih EU na področju energetske infrastrukture, da lahko Komisija opravlja svoje dolžnosti, zlasti tiste, ki so povezane z njenim prispevkom k evropski energetska politiki.

Razveljavljena uredba velja za zastarelo, saj ne odraža velikih sprememb v energetskega sektorja po letu 1996 (širitev Evropske unije in vidiki, povezani z zanesljivo oskrbo z energijo, obnovljivi viri energije, politika o podnebnih spremembah in nova vloga EU v energetskega sektorja v skladu z Lizbonsko pogodbo). Za to poročilo sem glasovala, ker je treba evropsko zakonodajo posodobiti na vseh področjih in zlasti v energetskega sektorja.

Teresa Riera Madurell (S&D), v pisni obliki. – (ES) Ta uredba je zelo pomembna, ker je njen namen zagotoviti, da je Komisija natančno in redno obveščena o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture tako na nacionalni kot čezmejni ravni, tako da Unija lahko zagotovi pravilno delovanje notranjega trga in zanesljivo oskrbo vseh držav članic z energijo. Ta uredba naj bi posodobila uredbi iz leta 1996 v zvezi z zavezami Unije glede zanesljive oskrbe, podnebnih sprememb in obnovljivih virov energije po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. To poročilo je še posebej zanimivo, ker krepi vlogo uredbe kot sistema za zgodnje opozarjanje na pomanjkljivosti v povezavah. Parlamentarni Odbor za industrijo, raziskave in energetiko je vedno poudarjal, da je treba doseči 10-odstotno povezanost držav članic, kakor je določil Evropski svet, in vsaka določba, ki izpostavlja takšne pomanjkljivosti, je zelo pozitivna. Zato sem glasovala za to poročilo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Za končno resolucijo sem glasoval predvsem zato, ker nam je med glasovanjem uspelo doseči soodločanje: to je velika zmaga, saj imamo s Pogodbo o delovanju Evropske unije (Lizbonsko pogodbo) zdaj prvič pravno podlago o energetiki za soodločanje proti volji Komisije. Zgodovinsko gledano je še pomembnejše, da nam je prvič, od kar sem v tem parlamentu, uspelo doseči, da pravna podlaga ni Pogodba Euratom, čeprav ta uredba zajema tudi preglednost naložb v jedrskem sektorju. To je bilo potrjeno z izglasovanjem spremembe 30, s katero je jedrsko gorivo navedeno kot primarni energetska vir na področju uporabe te uredbe. Zagotovo se bomo zdaj morali boriti, da bomo ubranili to zmago na prihajajočih tristranskih pogajanjih s Svetom in Komisijo; države članice morajo vsaj pet let pred začetkom gradnje posredovati informacije o količini in vrsti naložb v energetska projekte. To je resnično moder ukrep za boljše energetska scenarija v prihodnosti, saj bo Komisija bolje razumela, kako se razvija energetska trg; v celoti bo treba preučiti obnovljive vire, tudi decentralizirane. Izbrisane so bile čisto vse omembe „nizkoogljični“, ki predstavljajo jedrski energiji naklonjenega trojanskega konja.

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 170)

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem proti poročilu gospe Vălean, ker poročilo poziva k liberalizaciji energetskega sektorja in liberalni evropski energetska politiki, in vsi vemo, kako tragične posledice bi to imelo za delavce v sektorju in za čedalje več naših državljanov, ki bi jih celo lahko doletele redne prekinitev oskrbe z električno energijo.

To poročilo na prvo mesto postavlja trg in nevtralizira javne intervencije ter daje prednost „gospodarskim subjektom“. Vemo, čigavim interesom služijo ti subjekti. Lahko nas skrbi za ohranitev obstoječe infrastrukture, če sprememba poziva k zagotovitvi, da se bo prednostno vlagalo samo v prid energetskega trga.

Ni dovolj, da se za to, da bi bila ta evropska energetska politika sprejemljiva, s spremembo preprosto doda beseda „solidarnost“, ko pa prav ta sprememba obenem prepoveduje, da bi EU posegala v delovanje trga. To daje besedama „poštena konkurenca“ povsem nov pomen.

Na splošno cilj ne bi smel biti osredotočenje na prizadevanje, da se zadovolji čedalje večje povpraševanje po energiji. Namesto tega bi bilo treba dodatno financiranje za nove naložbe v infrastrukturo uporabiti za to, da bi se povečala energetska učinkovitost.

Neoliberalne dogme so kljub sedanji gospodarski krizi še vedno temelj mnogih politik EU.

Predlog resolucije RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Podpiram to resolucijo in iskreno podpiram ugotovitve, določene v njej. Vesel sem, da so predsedniške volitve, ki so potekale, odrazile znaten napredek Ukrajine in da so potekale bolje od prejšnjih volitev, zlasti z vidika spoštovanja državljanskih in političnih pravic, vključno s svobodo zbiranja, združevanja in izražanja. Izpolnjevanje mednarodnih volilnih standardov kaže na to, da se je Ukrajina podala na pot do zrele demokracije in tesnejšega sodelovanja z EU na podlagi vzajemnega spoštovanja temeljnih vrednot EU. Ukrajino moramo spodbujati k dejavnemu sodelovanju v vzhodnem partnerstvu in podpreti moramo njena prizadevanja, da zagotovi več demokracije in spoštovanja pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter zavezo, da bo zagotovila tržno gospodarstvo, trajnostni razvoj in dobro upravljanje.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Sem ena od tistih, ki so pripravili to resolucijo, zato sem glasovala za cilje, ki so načrtovani v njej. Po predsedniških volitvah se mora Ukrajina približati Evropski uniji. Vesela sem, da se je Ukrajina odločno podala na pot do demokracije in da razume, da upravičeno spada v skupnost evropskih demokratičnih držav. Vrata v Evropo morajo biti odprta za Ukrajino.

Pregledne volitve so pomemben korak pri krepitvi načel demokratične države. Čeprav so opazovalci izjavili, da so bile ukrajinske predsedniške volitve v skladu s strogimi zahtevami glede kakovosti in demokratičnimi načeli, bi morale ukrajinske vladne institucije vseeno sprejeti jasna volilna pravila. V Ukrajini je treba svobodo izražanja in pluralizem medijev zagotoviti vsem državljanom in kandidatom na volitvah.

Zelo pomembno je, da Ukrajina sodeluje v vzhodnem partnerstvu in parlamentarni skupščini Euronest ob sodelovanju z Evropskim parlamentom. Danes je Ukrajina evropska država, ki ima pravico, da sprejema odločitve glede Evrope. Evropska unija mora intenzivno sodelovati z Ukrajino, da bo Ukrajina okrepila demokratični proces in se vključila v Evropsko unijo.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Nedavno izvoljeni predsednik Ukrajine pošilja pomembno sporočilo s tem, ko je za svoj prvi obisk v tujini izbral Bruselj. Ukrajina je država z evropskimi težnjami in dejstvo, da bo predsednik Janukovič obiskal prestolnico EU, da bi se sestal z vodilnimi člani Komisije, poudarja, da se Kijev ozira proti zahodu.

Pred novim ukrajinskim predsednikom so veliki izzivi, saj je Mednarodni denarni sklad zaradi številnih neizpolnjenih ali kršenih zavez prekinil dogovor „stand-by“, podpisan s Kijevom. Pomembno je, da predsednik Viktor Janukovič ne pozabi na obljube, ki jih je dal ob prevzemu mandata. Ukrajina potrebuje, kakor je poudaril novi voditelj v Kijevu, notranjo stabilnost ter boj proti korupciji in utrditev gospodarstva na zdravih temeljih. Ukrajina mora ponovno pridobiti zaupanje poslovnega sektorja in mednarodne skupnosti, da bo lahko uspešno premagala gospodarsko recesijo, ki so jo poslabšale nestabilne politične razmere.

Konec volilne kampanje in Janukovičev prevzem predsedniškega položaja morata oznaniti konec populističnih praks, kot je umetno povečanje prihodkov prebivalstva na gospodarsko nevzdržni podlagi. Inavguralni govor predsednika Janukoviča daje upanje mednarodni skupnosti, da razmere v Ukrajini lahko spet postanejo normalne. V obdobju, ki zdaj sledi, se morajo te besede potrditi tudi v dejanjih.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasovanja sem se vzdržal, ker menim, da morajo odnose med Evropsko unijo in drugimi državami odlikovati enakopravnost, vzajemno koristni trgovinski in gospodarski odnosi, nevmešavanje v politike notranjega razvoja in demokratične procese posameznih držav ter seveda spoštovanje volje ljudstva. Predpogoj za izgradnjo mirne Evrope je predvsem možnost, da vsaka država določa svoje mednarodne odnose brez vsiljevanja in pritiska. Ker je zanesljiva oskrba z energijo odločilni dejavnik za države članice Evropske unije, je vloga Ukrajine pomembna, zato bi bilo treba Ukrajino spodbuditi, naj svoje energetske težave odpravi tako, da z dvostranskimi sporazumi izboljša odnose z Rusijo. To bi koristilo obema stranema in bi zagotovilo neprekinjen dotok zemeljskega plina v Evropo.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Pozdravljam pripravljeno kompromisno resolucijo o Ukrajini, ki ne samo, da obravnava vprašanje stopnje demokratičnosti zadnjih volitev, temveč tudi ponuja rešitve za težavo s tranzitnim pretokom nafte in zemeljskega plina ter Ukrajino poziva, naj sprejme Pogodbo o energetski

skupnosti in zakonodajo o energetiki, ki je skladna z Direktivo 2003/55/ES. Strinjam se, da dejaven in pozitiven pristop Ukrajine k EU ni edino merilo za ocenjevanje. Prednostna naloga Ukrajine je tudi, da mora biti v dobrih odnosih s sosednjimi državami, državami vzhodnega partnerstva in skupščine EURONEST. V celoti podpiram predloge in druge določbe v tej kompromisni resoluciji in bom glasoval za njihovo sprejetje.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog skupne resolucije, ki poudarja pomen krepitve sodelovanja med EU in Ukrajino. Politična in gospodarska stabilizacija te države ter krepitev sodelovanja med Ukrajino in EU na energetskem področju sta predpogoja za priznavanje evropskih teženj Ukrajine. Stabilnost EU je odvisna tudi od stabilnosti njenih sosed.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Spominjam se upanja, ki ga je vzbudila oranžna revolucija, in preloma s sovjetsko preteklostjo, ki ga je ta revolucija omogočila ukrajinskim prebivalcem. Spominjam se obljub o uspehu, napredku, demokraciji in sodelovanju, ki so bile takrat dane Ukrajincem tako v državi kot v tujini. Takrat se je zdelo, da je Evropska unija verjetni cilj za ljudi, ki so se jasno obračali proti zahodu.

Danes, ko se je evforija poleгла, se zdi očitno, da protagonisti oranžne revolucije niso bili kos izzivu. Očitno je tudi razočaranje ljudi nad načinom vodenja države.

Izvolitev kandidata, ki ga je decembra 2004 premagal gospod Juščenko, kaže bodisi na veliko razdeljenost znotraj države bodisi na spremembo javnega mnenja, pri čemer so ljudje zdaj bolj naklonjeni ruskemu vplivu.

Menim, da je pomembno, da Evropska unija ostane privlačna za Ukrajino, in da mora v ta namen uporabiti različna sredstva, ki so ji na voljo. Upam, da si bo Ukrajina še naprej prizadevala za notranjo demokratizacijo in da bo vztrajala pri njej ter da bo glede na svojo preteklost in zgodovino nadaljevala s približevanjem EU, procesom, ki se bo končal s pristopom Ukrajine kot polnopravne članice EU.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Po razpadu vzhodnega bloka in Zveze sovjetskih republik so si ukrajinski prebivalci in institucije močno prizadevali za demokratizacijo države in vzpostavitev sodobne družbe z razvojem družbenega, gospodarskega in političnega sistema, ki lahko utrdi pravno državo in spoštovanje človekovih pravic kljub težavam, ki običajno spremljajo državo, ki je v procesu obnove svoje strukturne organizacije in politične identitete.

Evropska unija je kot referenčno območje ter kraj za spodbujanje miru in gospodarskega, družbenega in kulturnega razvoja svojih državljanov dolžna prevzeti odločilno vlogo pri razvoju demokratičnega sistema v Ukrajini, vključno s krepitvijo mehanizmov za evropsko integracijo. To bo tudi pomagalo ublažiti regionalne spore znotraj države, ki ima velik geostrateški pomen za EU zaradi odnosov z Rusijo in Srednjo Azijo zlasti v energetskem smislu. V tem procesu bi poudaril tudi prispevek tega predloga resolucije k vključitvi velike skupine priseljenih Ukrajincev v EU ter spodbujanju vloge mladih in izobraževanja v smislu družbenega, gospodarskega in kulturnega napredka v Ukrajini.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Na podlagi današnjega glasovanja o resoluciji o razmerah v Ukrajini nismo pozdravili samo izvedbe predsedniških volitev v skladu z demokratičnimi načeli, temveč tudi inavguracijo novega predsednika, od katerega pričakujemo, da bo v odnosih z EU vodil politiko odprtosti in sodelovanja. Poudarili smo, da je pomembno, da se podpišejo dodatni sporazumi v energetskem sektorju, tako da se zagotovi zanesljiva oskrba z energijo. S tem glasovanjem smo pozdravili tudi potrebo po tem, da se nadaljujejo razprave za vzpostavitev ugodnega sistema za izdajanje vizumov. S sporočilom, ki je bilo poslano danes, je bila Ukrajina povabljen k nadaljnjemu sodelovanju z nami, tako da se bo jasno zavezala napredovanju proti demokraciji. S tem glasovanjem smo ponovno potrdili naše, tudi ob drugih priložnostih izrečene besede, da moramo prek dialoga in trdnih zavez pokazati odprt pristop, tako da bomo Ukrajini dali potrebno spodbudo za naklonjenost proevropskemu razvoju. Ukrajina pa mora dokazati, da je partnerka, vredna našega zaupanja.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Podprl sem spremembo 2 predloga skupne resolucije o razmerah v Ukrajini, ki je bila vložena v imenu skupine ECR in ki izraža skrb, da bo projekt plinovoda Severni tok spodkopaval načelo solidarnosti pri zanesljivi oskrbi EU z energijo in bo zgrajen za to, da bi se obšla Ukrajina. Čeprav ni neposredno pomembno za sedanje razmere v Ukrajini, se popolnoma strinjam z mnenjem, da je ruska vlada pripravila projekt Severni tok predvsem kot politični projekt, katerega cilj je razdeliti Evropo in osamiti ne samo Ukrajino, temveč tudi nekatere nove države članice. Ta sprememba opominja na to, da razprava o Severnem toku ni končana, temveč da se bo nadaljevala. EU, ki z izvajanjem načela solidarnosti na energetskem področju vzpostavlja skupni energetski trg, se ne more zanašati na dolgoročni odnos s politično usmerjenim monopolom v lasti države, ki je že doživel gospodarski neuspeh in nasprotuje temeljnim načelom EU o odprti konkurenci, preglednosti ter ločitvi proizvodnje, prevoza in distribucije.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Za osnutek resolucije, ki ga je vložila Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), sem glasoval, ker menim, da mora EU pomagati Ukrajini pri uresničevanju demokratičnih reform in evropskih vrednot ter zagotavljanju človekovih pravic in pravic pripadnikov narodnih manjšin.

Novi ukrajinski predsednik je zmagal na volitvah na podlagi programa, ki manjšinam zagotavlja pravice, in EU mora podpreti učinkovito, dolgoročno izvajanje tega programa. Ob upoštevanju tega je treba sprejeti in izvrševati zakon o izvajanju Evropske listine o regionalnih ali manjšinskih jezikih. Treba je razveljaviti prejšnje ukrepe, ki so zelo omejili zmožnost šol, da poučujejo v maternih jezikih manjšin. Izboljšati je treba zastopanost manjšin v lokalnih, okrožnih, regionalni in centralnih institucijah v Ukrajini. Zagotoviti je treba, da se bodo v skladu z evropskimi standardi spoštovale pravice vseh manjšin, vključno z Rusi, Poljaki, Tatari, Bolgari, Grki, Romuni, Madžari, Judi in Romi. Nobena manjšina ne sme biti prezrta.

Rad bi opozoril na to, da je treba ohraniti in restavrirati kulturno in zgodovinsko dediščino regije Černivci, ki je del judovske, nemško-avstrijske, poljske, romunske, ruske in ukrajinske kulturne zapuščine. Menim, da mora biti ohranitev te dragocene evropske večkulturne in večverske dediščine, vključno s pokopališči, spomeniki, stavbami in cerkvami v Severni Bukovini, prednostni cilj sodelovanja EU in Ukrajine.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Nedavne volitve v Ukrajini ob upoštevanju izjav misije za opazovanje volitev OVSE/ODIHR, po mnenju katere je bila izpolnjena večina mednarodnih standardov, kažejo na to, da se ta država še naprej pozitivno razvija s približevanjem prihodnji vključitvi v EU. Vendar je ključno, da so ukrajinski politiki in oblasti zavezani temu, da čim prej zagotovijo politično in gospodarsko stabilizacijo. V ta namen je treba uresničiti potrebne ustavne reforme, utrditi pravno državo, vzpostaviti socialno tržno gospodarstvo, obnoviti prizadevanja za boj proti korupciji ter izboljšati razmere za poslovanje in naložbe.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Predlog resolucije o razmerah v Ukrajini zelo dobro obravnava sedanje razmere v tej državi in razmere v zvezi s predsedniškimi volitvami. Ukrajinske politike in vladne organe opominja na potrebo po politični in gospodarski stabilizaciji, ki jo je mogoče doseči predvsem z ustavno reformo, utrditvijo pravne države, vzpostavitvijo socialnega tržnega gospodarstva, ponovnimi prizadevanji za boj proti korupciji in izboljšanjem razmer za poslovanje in naložbe. Vendar menim, da gre razmišljanje v zvezi s hitro vključitvijo Ukrajine v območje proste trgovine, z drugimi besedami, v skupni notranji trg EU predaleč. Ukrajina mora vztrajno graditi in krepiti svoje gospodarstvo in doseči dogovor o svojih potrebah. Kljub vsej evropski usmerjenosti Ukrajine ne smemo pozabiti ali prezreti globoke ukoreninjenosti te države na območju vpliva Rusije in to moramo upoštevati. Iz razlogov, ki sem jih navedel, sem se vzdržal glasovanja o predlogu resolucije.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) V besedilu je nekaj dobrih izjav, kot je obsodba komunističnega režima. Po drugi strani menim, da obsežna liberalizacija vizumskih omejitev in hitra vključitev Ukrajine v skupni trg nista smotrni. Zato sem se glasovanja vzdržal.

Kristiina Ojuland (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Gospod predsednik, podprla sem resolucijo Evropskega parlamenta o razmerah v Ukrajini. Med drugim menim, da moramo odločitev novoizvoljenega predsednika Janukoviča, da ob svojem prvem obisku v tujini pride v Bruselj, vzeti zelo resno. To je jasno sporočilo, da Ukrajina nadaljuje s svojim povezovanjem z Evropsko unijo. Menim, da je pomembno, da Evropska unija v sedanjih razmerah podpre Ukrajino s sklenitvijo pridružitvenega sporazuma in odpravo vizumov pod pogojem, da Ukrajina izpolni svoje cilje. Vrata Evropske unije morajo ostati odprta za Ukrajino.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Pozdravljam dejstvo, da so predsedniške volitve v Ukrajini potekale v skladu z demokratičnimi standardi. Na začetku leta 2010 je ukrajinska demokracija pokazala, da je živa. Omeniti je treba zlasti visoko volilno udeležbo. Danes sam rezultat ukrajinskih volitev ni vzrok za pridržke, zaradi katerih se utegne rezultat izpodbijati na sodišču.

Vendar se Evropska unija ne sme ustaviti pri izražanju odobravanja načina, na katerega so bile izvedene volitve. Bistveno je, da se Ukrajini ponudi evropska perspektiva v več korakih. Prvi korak bi moral biti sodelovanje v vzhodnem partnerstvu, zadnji pa članstvo v Evropski uniji. Evropska unija mora v odnosih z Ukrajino ohraniti politiko odprtih vrat. O stopnji integracije z različnimi skupnostmi mora odločati Ukrajina – to bi moralo biti odvisno od suverene odločitve ukrajinske družbe.

Izboljšanje odnosov med Ukrajino in Rusijo je ključnega pomena za Evropsko unijo. Kajti posledice dvostranskih odnosov med Ukrajino in Rusijo zadevajo tudi države članice EU. Pozdravljam napoved izboljšanja teh odnosov.

Justas Vincas Paleckis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Predsedniške volitve v Ukrajini so bile v skladu z mednarodnimi volilnimi standardi. Država je naredila korak proti evropski demokraciji. To je dokaz, da se v Ukrajini čedalje bolj utrjuje mnenje, da je Ukrajina del skupnosti evropskih demokratičnih držav.

Upajmo, da bo novi ukrajinski predsednik zanesljiv partner, s katerim bomo lahko sodelovali pri kreelitvi stabilnosti in gospodarskega razvoja v vzhodni Evropi skupaj z drugimi sosednjimi državami. Eden od najpomembnejših praktičnih ukrepov v odnosih EU z Ukrajino je poenostavitev vizumskega režima, katere končni cilj je odprava vizumov za državljane Ukrajine, ki potujejo v EU.

Za to resolucijo sem glasoval, ker upošteva pozitivne spremembe v tako pomembni sosednji državi EU, čeprav ostaja še veliko zapletov in napetosti med različnimi vladnimi institucijami v tej državi.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Na tem plenarnem zasedanju smo glasovali o resoluciji Evropskega parlamenta o razmerah v Ukrajini. Resolucijo sem podprl, ker je zelo pomembna izjava naše institucije, ki dokazuje, da pozorno spremljamo razvoj demokracije v Ukrajini. Resolucija na splošno dobro ocenjuje potek predsedniških volitev in poziva k prizadevanjem, da se zagotovi politična in gospodarska stabilnost države. Ključna točka je, da je bistveno, da se okrepi sodelovanje med Ukrajino in EU, zlasti na energetske področju. Po mojem mnenju sta bili sporni 2 spremembi. Prva je bila povezana z manjšinskimi jeziki. Glasoval sem proti tej spremembi, ker je povečala možnost uporabe ruskega namesto ukrajinskega jezika. Druga sprememba je bila sprememba o plinovodu Severni tok. V tem primeru sem glasoval za spremembo, ker sem želel izraziti svoje nasprotovanje izgradnji tega plinovoda.

Predlog resolucije RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija se je zavzemala za ustanovitev Sveta Združenih narodov za človekove pravice (UNHRC) in je skupaj z državami članicami prevzela dejavno in vidno vlogo, da bi podprla učinkovit organ, ki obravnava sodobne izzive za človekove pravice. Nova institucionalna struktura, ki se je vzpostavila po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, je priložnost za povečanje doslednosti, vidnosti in verodostojnosti delovanja EU v okviru UNHRC. Zato je pomembno, da EU na trinajstem zasedanju UNHRC zavzame skupno, usklajeno stališče glede vseh zadev, o katerih se bo razpravljalo. EU mora v okviru razširjenega sistema Združenih narodov imeti učinkovit vpliv in mora biti še naprej zavezana iskanju skupnega stališča, prav tako pa mora povečati prilagodljivost pri manj pomembnih vprašanjih, da se bo lahko hitreje in učinkoviteje odzivala na pogajanjih o temeljnih vprašanjih. Predvsem mora biti dejavno zavezana oblikovanju namenskih vzvodov UNHRC za hitro in učinkovito odzivanje na krize človekovih pravic v Iranu, Afganistanu, Iraku in Jemnu.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Človekove pravice se še vedno kršijo v mnogih državah in obžalovanja vredno je, da mednarodna skupnost hudih kršitev včasih ne obravnava pravočasno in ustrezno. Nimamo usklajenega pristopa na mednarodnem prizorišču. Vloga EU kot globalnega akterja se je v zadnjih desetletjih okrepila in Evropska služba za zunanje politično delovanje, ki je bila nedavno ustanovljena v skladu z Lizbonsko pogodbo, bi lahko pomagala Uniji pri uspešnejšem delovanju za skladnejše, doslednejše in učinkovitejše doseganje globalnih ciljev in obravnavanje kršitev človekovih pravic. EU ima zdaj odlično priložnost, da okrepi svojo vlogo v Svetu Združenih narodov za človekove pravice, in bi morala svojo vlogo v celoti izkoristiti za povečanje vidnosti in verodostojnosti delovanja EU na področju človekovih pravic.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) V kompromisni resoluciji, o kateri smo glasovali v tem parlamentu, so na žalost deli, zaradi katerih ne morem glasovati za to resolucijo. UNHCR je politični organ, ki je podvržen „skrajni politizaciji“, kakor se priznava v besedilu resolucije. Vendar bi lahko – menim – povedali veliko več, še posebej ker obravnavamo temo, ki je občutljiva in za mnoge od nas pomembna, namreč človekove pravice. Ob branju besedila opažam obžalovanja vredno slabost – morda ne za politiko diplomacije, gotovo pa za politiko vrednot – in to je pomanjkanje odločnosti pri kritiziranju splošno znanih vidikov, zaradi katerih je UNHCR zelo sporen organ. Dejansko bi lahko bili odločnejši in bi lahko ostreje nasprotovali kandidaturi Irana na naslednjih volitvah v Svet. Nikjer ni izrecno omenjena nesmiselna sestava Sveta, v katerem je preveč članic, ki so komajda upravičene do pridiganja o človekovih pravicah in ki so očitno še manj upravičene do tega, da bi lahko komur koli sodile ali ga privedle pred sodišče. Moj glas je zato glas zadržanosti in skepticizma do tega besedila: glasovanja sem se vzdržala v upanju, da si bo Parlament snel diplomatski klobuk – njegova naloga ni, da je diplomatski – in se pogumneje vključil v boj za vrednote in človekove pravice.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Kljub temu, da predlog resolucije vsebuje pozitivne elemente, sem se glasovanja vzdržal, ker so bile pomembne spremembe, ki jih je vložila Konfederalna skupina Evropske združene leve – Zelene nordijske leve, zavrnjene in zato vsebina ni bila ustrezna. Evropska unija

mora podpreti prizadevanja Združenih narodov, da se zagotovi spoštovanje človekovih pravic po vsem svetu. Biti mora v središču tovrstne pobude, še toliko bolj dandanes, ko so kršitve bolj kot ne pravilo v avtorskih režimih, ki se udeležujejo „kapitalističnega nasilja“ zato, da bi vsilil svoje protisocialne politike. Evropska unija mora ponovno preučiti svoje odnose z Državo Izrael ob resnem upoštevanju vojaških operacij Izraela na palestinskem ozemlju in napadov na pravice Palestincev, vključno s pravico, da sčasoma dobijo lastno domovino. Evropska unija se mora odreči kampanjam ZDA za „izvoz demokracije“ in vzpostaviti okvir za mednarodne odnose s spoštovanjem pravil mednarodnega prava in okrepljeno vlogo za Združene narode.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE), v pisni obliki. – (SV) Švedski konzervativci smo danes, 25. februarja 2010, glasovali za skupno resolucijo o trinajstem zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice, B7-0123/2010. Vendar bi radi poudarili, da menimo, da je treba države članice EU pozvati, naj na splošno obsodijo kršitve človekovih pravic, in da je obžalovanja vredno, da Svetu Združenih narodov za človekove pravice ni uspelo dovolj hitro obravnavati resnih kršitev človekovih pravic tudi v drugih državah, ki niso omenjene v resoluciji, na primer na Kubi in v drugih državah.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Poudariti moram, da je to, da mednarodno pravo o človekovih pravicah in humanitarno pravo izpolnjujejo vse strani, v vseh okoliščinah, še vedno odločilni pogoj za vzpostavitev pravičnega in trajnega miru po vsem svetu.

Menim, da bi usklajeno delovanje visoke predstavnice EU za zunanje zadeve in varnostno politiko ter držav članic, ki pozivajo k trdnemu skupnemu stališču, na ravni Evropske unije zagotovilo, da bi krivci odgovarjali za kršitve mednarodnega prava o človekovih pravicah in mednarodnega humanitarnega prava.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo o izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma, ki opredeljuje ključne korake, ki so potrebni za to, da Evropska unija izpolni strateške cilje glede enakosti med ženskami in moškimi. Obstaja jasna potreba po tem, da Komisija okrepi prizadevanja za zbiranje primerljivih podatkov o kritičnih kazalnikih za spremljanje izvajanja izhodišč za ukrepanje in da te podatke prevede v redne preglede pobud za vključevanje načela enakosti med spoloma na številnih političnih področjih. Zlasti je pomembno, da se spremlja in ukrepa v zvezi z vidikom spolov pri revščini, nasilju in potrebah deklic. Spremljanje načrta Komisije za enakost med ženskami in moškimi 2006–2010 mora upoštevati dolgoročne posledice gospodarske krize in sprememb podnebja v družbi, ki se stara in je čedalje bolj etnično raznolika. V Evropi in na svetovni ravni je treba priznavati in spodbujati spolno in reproduktivno zdravje in s tem povezane pravice. Evropska unija mora zdaj postati podpisnica Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, kar je pravni ukrep, ki ga je omogočil začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog skupne resolucije o trinajstem zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice. Nova institucionalna struktura EU je edinstvena priložnost za povečanje doslednosti, vidnosti in verodostojnosti EU v Svetu Združenih narodov za človekove pravice. Tudi dejavnosti visoke predstavnice za zunanje zadeve in varnostno politiko bodo pomagale okrepiti zmožnost EU za sodelovanje z državami iz drugih regionalnih blokov z namenom, da se zaustavijo kršitve človekovih pravic, vključno z nasiljem, ki je posebej usmerjeno na ženske in otroke.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Politizacija Sveta za človekove pravice in nenehno blokiranje tistih, ki zavzemajo trdnjše stališče pri obsojanju kršitev človekovih pravic na različnih koncih sveta, upravičujeta spremembo strukture Sveta in načina delovanja. Napovedana kandidatura Irana je še eno znamenje, da pot, ki jo je ubral ta organ, morda ni verodostojna in varna ter da države, ki so v preteklosti vedno znova kršile človekove pravice, lahko uporabijo članstvo v Svetu za to, da poskusijo prikriti svoje kršitve.

Evropska unija mora dejavno sodelovati pri delu Sveta, obenem pa se mora zavedati svojih omejitev in težav ter poskusiti posredovati uravnoteženo, a strogo in natančno mnenje o tem, kaj naj bi bilo spoštovanje človekovih pravic. V tem primeru bo sposobna izpolniti svoje obveznosti pri tej zadevi.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Svet za človekove pravice (UNHRC) je platforma, specializirana za splošne človekove pravice, in poseben forum, ki se ukvarja s človekovimi pravicami v sistemu OZN. Spodbujanje in varstvo univerzalnosti človekovih pravic sta del pravnega, etičnega in kulturnega pravnega reda Evropske unije ter eden od temeljev njene enotnosti in celovitosti.

Prepričan sem, da države članice EU nasprotujejo vsem poskusom spodkopavanja konceptov univerzalnosti, nedeljivosti in medsebojne odvisnosti človekovih pravic. Pričakujem, da bodo države članice dejavno

sodelovale v letni interaktivni razpravi o pravicah invalidov in na letnem srečanju o otrokovih pravicah ... Rad bi poudaril pomen trinajstega zasedanja UNHRC, ki se ga bodo udeležili ministri in drugi visoki predstavniki. Dnevni red tega zasedanja vključuje gospodarsko in finančno krizo ter deklaracijo Združenih narodov o izobraževanju in usposabljanju za človekove pravice. Za konec, pozdravljam ponovno vzpostavitev delovanja ZDA v organih OZN in kasnejšo izvolitev te države za članico UNHCR ter konstruktivno delo te države na področju svobode izražanja na 64. zasedanju Generalne skupščine OZN.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Strinjamo se z načelom, omenjenim v poročilu, glede univerzalnosti, nedeljivosti in medsebojne odvisnosti človekovih pravic. Vendar pa je ravno na teh istih predpostavkah treba poudariti nezdružljivo nasprotje med tem stališčem in resnim napadom na pravice delavcev in ljudi, ki je posledica krize kapitalističnega sistema, vključno z visokimi stopnjami brezposelnosti, vse večjo revščino in vse težjim dostopom do kakovostnih javnih storitev po dostopnih cenah. Žal večina v Parlamentu teh razmer ni ustrezno upoštevala.

Obžalujemo zavrnitev predlogov, ki jih je podala naša skupina, predvsem naslednjega:

- izpostavlja, da morajo države članice ZN zagovarjati suverenost pri preskrbi s hrano in njeno zanesljivost, kot instrument za zmanjševanje revščine in brezposelnosti;

- pozdravlja dejstvo, da je Poročilo visoke komisarke Združenih narodov za človekove pravice o kršitvah človekovih pravic v Hondurasi po državnem prevratu na dnevnem redu trinajstega zasedanja UNHCR; poziva države članice EU, naj si prizadevajo za strogo obsodbo državnega prevrata in za obnovo demokracije in pravne države;

- izraža zaskrbljenost nad razmerami v Kolumbiji, predvsem zaradi odkritja več tisoč neidentificiranih žrtev.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo na trinajstem zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice, predvsem da bi toplo pozdravila pobudo, ki jo je UNHCR postavil na vrh svojega programa vpliv svetovne gospodarske in finančne krize na uresničevanje vseh človekovih pravic. Prav tako je treba izpostaviti potrebo po močnejšem skupnem stališču EU glede spremljanja misije za ugotavljanje dejstev v konfliktu v Gazi in južnem Izraelu; v zvezi s tem je ključnega pomena, da se izvedejo priporočila, ki izhajajo iz poročila gospoda Goldstonea. Prav tako vzbuja skrb kandidatura Irana na volitvah UNHRC, ki bodo potekale maja 2010 in ji mora slediti močno ukrepanje EU, da bi bilo mogoče državam z dvomljivim slovesom glede spoštovanja človekovih pravic preprečiti izvolitev.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ker je Svet za človekove pravice medvladni organ, katerega glavni namen je obravnavanje kršitev človekovih pravic in glede na to, da je eden izmed gradnikov evropske enotnosti in celovitosti spoštovanje in varstvo univerzalnosti človekovih pravic, želim spodbuditi UNHRC v upanju, da se bo še naprej bojeval proti vsem oblikam diskriminacije.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Naša resolucija je naslovljena na svet OZN za človekove pravice, institucijo, za katero upamo, da bo napredovala do funkcije svetovnega nadzornega organa pri spoštovanju pravic, vrednot in najbolj temeljnih svoboščin. Pogojniki uporabljam zaradi tega, ker legitimnost UNHCR močno načenja njeno pomanjkanje nepristranskosti.

Kar naenkrat pa imamo opraviti z dodatnim vprašanjem kandidature Irana. To je provokacija. Ta država, ta vlada, ta predsednik zaničuje pravice moških in žensk. V letu 2008 je bilo obešenih ali kamenjanih vsaj 346 državljanov te države, vključno z mladoletnimi osebami. Sodni postopki tam so absurdni. Uporablja se mučenje. Svoboda govora, svoboda združevanja in svoboda tiska ne obstajajo. Manjšine, še posebej Baha'is, so sodno preganjane. Vse oblike demonstracij so bile vse od predsedniških volitev junija 2009 krvavo in sistematično zatrite. Še bi lahko nadaljevala.

Svet potrebuje vodstvo, ki temelji na univerzalnih vrednotah. Če ZN želijo biti forum za ta dialog, morajo zagotoviti, da bodo njihovi organi objektivni. Kandidatura Irana je več kot le preskus verodostojnosti ZN; je preskus njihove smiselnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za končno besedilo resolucije, med drugim tudi zaradi tega, ker ohranja odstavke, ki se nanašajo na skupno študijo, povezano z obstojem skritih centrov za pridržanje, potrebno izvedbo priporočila iz poročila gospoda Goldstonea in Mednarodnega kazenskega sodišča, ter zaradi tega, ker vključuje tudi spremembo glede Zahodne Sahare, ki jo je predložila GUE. Prav tako sem vesel, da je bila zavrnjena zahteva gospoda Broka glede ločenega glasovanja o odstavku, ki se nanaša na razžalitev ver in da se odstavek glasi tako:

10. Ponavlja svoje stališče o konceptu „razžalitve ver“ in, četudi priznava, da se je treba v celoti posvetiti problemu diskriminacije verskih manjšin, meni, da vključitev tega koncepta v protokol o dodatnih standardih glede rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije in vseh oblik diskriminacije, ni primerna; poziva države članice OZN, naj v celoti spoštujejo veljavne standarde o svobodi izražanja in svobodi vere in prepričanja;

Želeli smo obdržati ta stavek, saj smo mnenja, da ne potrebujemo nove zakonodaje na ravni ZN, ki bi se nanašala na koncept razžalitve ver, saj že imamo mednarodne standarde in sicer omenjeni protokol, ki preprečuje diskriminacijo verskih manjšin.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Politika EU o spoštovanju človekovih pravic je ena izmed najpomembnejših vrednot, ki jo izvajamo v praksi. Politika Skupnosti o spoštovanju človekovih pravic vključuje varstvo državljanskih, političnih, gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic. Velik pomen namenja podpori pravic žensk, otrok in narodnih manjšin, predvsem pa boju proti rasizmu, ksenofobiji in drugim oblikam diskriminacije. Zelo nevarno je, kadar se zakonodaja, ki diskriminira manjšine, uporablja za kršenje njihove pravice do verske svobode, ali kadar omejuje njihov dostop do izobraževanja in zaposlovanja, ter jim tako omejuje pravico do dela, kar posledično omejuje njihovo pravico do ustreznega življenjskega standarda. Dosedanje delo Unije na tem področju nam daje pravico, da zahtevamo spoštovanje visokih standardov na področju demokracije in človekovih pravic s strani drugih.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) V zvezi s temo človekovih pravic, na vseh ravneh in vseh področjih EU, je treba poudariti, da naša dolžnost v funkciji poslancev v EP ni le kritiziranje in pripravljane resolucij o tretjih državah, ampak tudi pozorno spremljanje držav članic EU in posvečanje pozornost vsakemu najmanjšemu pojavu kršitev človekovih pravic. V primerih ko so kršene človekove pravice, Evropski parlament pripravi resolucijo, ki se nanaša na ustrezno državo. Preden kritiziramo druge, moramo najprej zaustaviti kršitev človekovih pravic v EU in šele potem bomo lahko kritizirali druge ter jim skušali kar v največji meri pomagati.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) Te resolucije nisem podprla, ker ne izpostavlja pomembnosti človekovih pravic krščanskih manjšin na Bližnjem vzhodu. Obžalujem pomanjkanje poguma v zvezi z obsodbo napadov na krščanske manjšine na Bližnjem vzhodu in da ta problem ni bil predstavljen Svetu za človekove pravice. Generalna skupščina Združenih narodov je leto 2009 poimenovala kot „mednarodno leto učenja o človekovih pravicah“, EU pa je 2010 označila za „evropsko leto boja proti revščini“. Ne smemo pozabiti, da so ZN skrajno revščino označili kot kršitev človekovih pravic. V marmor Evropskega parlamenta in zgradbe Sveta Evrope smo vgravirali lemotiv 17. oktobra – mednarodnega dne za odpravo revščine: „Kadarkoli mora moški ali ženska živeti v revščini, prihaja do kršitev človekovih pravic. Naša glavna dolžnost je, da se združimo in zagotovimo spoštovanje teh pravic. Oče Joseph Wresinski“. Naša resolucija ne izraža globoke zaskrbljenosti glede skrajne revščine, kot kršitve človekovih pravic. Zaradi tega vabim člane Evropskega četrtega svetovnega odbora, da v skladu s tem pošlje pismo delegatom generalne skupščine ZN, v katerem bo izražena zaskrbljenost Parlamenta na tem področju.

Predlog resolucije B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Enakost med ženskami in moškimi je temeljna pravica in skupna vrednota Evropske unije. Prav tako je predpogoj za doseganje ciljev EU glede gospodarske rasti, zaposlovanja in socialne kohezije. Čeprav je bil dosežen velik napredek pri uresničevanju ciljev pekinških izhodišč za ukrepanje, sprejetih 1995, so stereotipi in neenakost spolov še vedno prisotni.

Ponoven pregled lizbonske strategije mora biti bolj osredotočen na enakost spolov, določiti mora nove cilje in okrepiti povezave s pekinškimi izhodišči za ukrepanje, da bodo države članice s posebnimi politikami dosegle konkretne rezultate. Ravno zaradi tega je potrebno boljše spodbujanje izmenjave izkušenj in dobrih praks med državami članicami na vseh področjih, na katere vplivajo pekinška izhodišča za ukrepanje.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za resolucijo o Pekingu +15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma. Evropski parlament danes, petnajst let po sprejetju pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje, razpravlja o globalnem napredku z vidika enakosti spolov. Enake priložnosti za ženske in moške predstavljajo eno izmed temeljnih vrednot Evropske unije. Člen 2 Pogodbe o Evropski uniji izpostavlja številne vrednote, ki so skupne državam članicam: pluralizem, nediskriminacija, strpnost, pravičnost, solidarnost in enakost moških in žensk. Čeprav je na nekaterih področjih in industrijskih sektorjih prišlo do znatnega napredka, neenakosti še vedno ostajajo. V povezavi s tem si mora Evropska unija še naprej prizadevati, da bi odpravila ta vprašanja. Enakost je treba zagovarjati na vseh področjih. Evropska komisija mora pri pripravi strategij za boj proti gospodarski krizi

in vplivu podnebnih sprememb na evropski ravni upoštevati tudi vpliv, ki ga imajo te strategije na ženske. Resolucija spodbuja razvoj strategij in instrumentov, ki so potrebni za vzpostavitev razmer na področju enakosti spolov in ki jih je pripravil Evropski inštitut za enakost spolov.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo o Pekingu^o+15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma, saj strateški cilji pekinških izhodišč za ukrepanje kljub prizadevanjem niso bili uresničeni in neenakost ter stereotipi o spolih še vedno obstajajo, ženske pa so na področjih, ki jih obravnavajo izhodišča, še vedno v podrejenem položaju.

Obžalujemo pomanjkanje pravočasnih, zanesljivih in primerljivih podatkov, zbranih na nacionalni ravni in ravni Evropske unije za kazalnike, določene za spremljanje pekinških izhodišč za ukrepanje, ki vključujejo ženske in revščino, nasilje nad ženskami, institucionalne mehanizme, ženske v oboroženih spopadih ter deklice. Komisija mora nadaljevati vsakoletno spremljanje izvajanja pekinških izhodišč za ukrepanje ter učinkovito uporabljati kazalnike in analitična poročila kot prispevek k različnim področjem politike, pa tudi kot podlago za nove pobude za doseganje enakosti med spoloma. Ponovno želimo poudariti potrebo po sistematičnem izvajanju in spremljanju vključevanja načela enakosti med spoloma v zakonodajne, proračunske in druge pomembne postopke, strategije, programe in projekte na področju različnih politik.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo, saj moramo v Evropski uniji razviti dodatno perspektivo enakosti spolov. Evropska komisija mora pripraviti strategijo ukrepov za smernice enakosti spolov ter pri tem upoštevati gospodarsko in finančno krizo, trajnostni razvoj, kot tudi trenutne prednostne naloge smernic, enako ekonomsko neodvisnost za ženske in moške, usklajevanje poklicnega, družinskega in zasebnega življenja, enako zastopanost žensk in moških v procesu sprejemanja odločitev.

Trenutno obstaja izrazito primanjkuje podatkov o enakosti spolov, nasilju nad ženskami in institucionalnih mehanizmi. Zelo pomembno je, da države članice kar se da tesno sodelujejo z Evropskim inštitutom za enakost spolov, katerega naloga je med drugim tudi, da obdeluje primerljive podatke. Inštitut bo vodil statistiko, izvedel raziskavo, katere cilj bo zagotoviti analize zadev, povezani s enakostjo spolov, prav tako pa bo izvedel študije na statistikah kazalnikov podatkov in pojasnitvah podatkov. Cilji, določeni v programu dela inštituta, bi morali še posebej prispevati k izvajanju kazalnikov, določenih v Pekingu.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Enakost spolov je temeljno načelo našega časa, vendar pa neenakost spolov še vedno ostaja, strateški cilji pekinških izhodišč pa v veliki meri ostajajo neizpolnjeni.

Pozdravljam predlog resolucije o katerem bo danes na plenarnem zasedanju potekalo glasovanje, saj gre za pobudo, namenjeno izboljšanju institucionalnih mehanizmov za spodbujanje enakosti spolov.

Integracija načela enakosti spolov pri razvoju sodelovanja je ključnega pomena za spodbujanje bolj poštene, napredne in bogate družbe.

Poudariti želim pomembnost vloge, ki jo imajo ženske v znanosti in tehnologiji. Ženske so vse bolj prisotne na področjih znanstvenih raziskav, vendar ostajajo daleč stran od vrha svojih karier in centrov sprejemanja odločitev. Izkoriščanje tega potenciala je ključnega pomena za spodbujanje poštenega ravnotežja ter podpiranje rasti in zaposlovanja.

Ključnega pomena je, da se integracija načela enakosti spolov obravnava v različnih področjih politike, kot eden izmed stebrov bolj poštene, napredne in bogate družbe.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kot vztrajni zagovornik človekovih pravic in načela enakosti ne želim spodkopavati pobud, katerih cilj je ščititi pravice žensk in deklet. Takšne pravice so pogostokrat resno kršene v svetu, kjer so ženske še vedno glavne žrtve zločinov nad njihovim fizičnim dobrim počutjem in spolnim samoodločanjem.

Vendar pa enakost spolov ne more nikoli prikriti naravne, družbene in kulturne razlike med spoloma; enake pravice ne pomenijo isto, kot enako obravnavanje. Moški in ženske morajo biti obravnavani pošteno, pri čemer morajo imeti enake pravice, hkrati pa morajo biti upoštevane njihove potrebe. V primeru žensk je to še posebej pomembno na področjih, kot je pomoč pri materinstvu, usklajevanje poklicnega in družinskega življenja in posebna zaščita pred zločini, ki so pretežno zakrivljeni nad ženskami in otroci, kot so spolno izkoriščanje, trgovina z ljudmi ali zloraba.

Na koncu želim poudariti, da nobena pobuda EU na tem področju ne more biti namenjena zagotavljanju pravice do splava v imenu spolnega ali reproduktivnega zdravja; o tem se morajo še naprej odločati posamezne države članice.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Enakost spolov je temeljno načelo Evropske unije in je vključeno v Pogodbo o delovanju Evropske unije. Zaradi tega ima Unija posebno nalogo spodbujanja in vključevanja načela enakosti med ženskimi in moškimi v vse dejavnosti. Nobenega dvoma ni, da nesrečne razmere spolne diskriminacije tudi danes obstajajo, tako v državah v razvoju, kot tudi v razvitih državah – in še posebej v Evropski uniji – na vseh socialnih, gospodarskih in kulturnih ravneh. Da bi se bilo mogoče uspešno boriti s tem pojavom, je treba nujno zagotoviti obstoj učinkovitih mehanizmov za prepoznavanje problemov in zbiranje informacij, ne da bi se pri tem pojavljale ovire ali politične omejitve, da bi tako bilo mogoče na jasen in trajnostni način ugotoviti vzroke in posledice ter pripraviti popoln odgovor. Ta strukturni problem ovira predvsem napredek in razvoj skupnosti, pa tudi človeštvo na splošno.

Menim, da bi moralo izkoreninjenje nasilja v družini predstavljati najpomembnejšo prednostno nalogo. Da bi to bilo mogoče, je ključnega pomena zagotavljanje kulturne, socialne in gospodarske enakosti med moškimi in ženskami. Gospodarska in finančna kriza, vpliv podnebnih sprememb in starajoča se družba so dejavniki, ki jih morajo Evropska komisija in države članice upoštevati v ukrepih in politikah, namenjenih spodbujanju enakosti spolov.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE), v pisni obliki. – (SV) Švedski konzervativci smo danes 25. februarja 2010 glasovali za resolucijo o Pekingu⁺15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma, B7-0118/2010. Kljub temu pa želimo poudariti, da po našem mnenju poglavje o enakosti ne bi smelo biti vključeno v revizijo Lizbonske strategije 2010, saj je že vključeno v Rimsko pogodbo in Listino o temeljnih pravicah Evropske unije. Prav tako želimo izpostaviti, da morajo po našem prepričanju imeti ženske nazor nad svojo spolnostjo in reprodukcijo. Verjamemo v sposobnost posameznikov, da sprejemajo odločitve glede svojega življenja; EU se ne bi smela vmešavati v to področje. Povečana enakost je ena izmed večjih izzivov EU, kjer lahko napredek Švedske predstavlja navdih drugim državam članicam EU.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem to resolucijo, saj moramo 15 let po Svetovni konferenci o ženskah v Pekingu priznati, da je bilo dosežen premajhen napredek na področju enakosti spolov in da so spolni stereotipi še vedno prisotni na številnih področjih, kot so zaposlovanje, izobraževanje in politika. Prav tako podpiram sklicevanje na potrebo po izboljšanju spolnega in reproduktivnega zdravja žensk tako v Evropi, kot tudi globalno in spodbudo, ki jo morajo biti deležni očetje, da bi delili družinske odgovornosti, na primer s tem, ko bi izkoristili starševski dopust. V zvezi z revizijo lizbonske strategije bo treba večji poudarek nameniti cilju enakosti spolov, ki bo moral resnično prispevati k nacionalnemu socialnemu varstvu in ukrepih za vključevanje.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) Cilji pekinških izhodišč za ukrepanje, sprejeti pred 15 leti do danes niso bili izpolnjeni, pri večini področij, ki se nanašajo na enakost med ženskami in moškimi, pa skoraj ni prišlo do napredka. Žal se tako na ravni držav članic, kot tudi na ravni Evropske unije le malo pozornosti posveča boju proti skrajni revščini in številnim diskriminacijam, ki prizadevajo ženske.

Cilje iz Pekinga, sprejete znotraj okvira Združenih narodov, moramo bolj uskladiti z izvajanjem novega načrta EU za enakost med ženskami in moškimi. V tem evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti je še posebej pomembno, da so ženske, ki so le malo nad pragom revščine, deležne ustreznega varstva, saj sprememba razmer v njihovi zaposlitvi ali družini – kot so izguba zaposlitve, ločitev, vdovstvo in celo rojstvo otroka – pomeni, da se tveganje, da postanejo revni, eksponentno poveča. Razveseljivo je, da predsedniški trio Španija-Belgija-Madžarska velik poudarek namenja na eni strani spremljanju izvajanja ciljev iz Pekinga, na drugi strani pa izraža svojo namero glede izvedbe celovitega pristopa k preprečevanju in boju proti revščini, ki prizadeva ženske in otroke. Upam, da bodo te perspektive prav tako resno obravnavane na zasedanju ZN, predvidenem v začetku marca. Da bi bilo mogoče oceniti in pregledati politike, namenjene doseganju enakih priložnosti med moškimi in ženskami, so potrebni zanesljivi podatki, razdeljeni po spolu, prav tako pa bi bilo vredno pretehtati uvedbo standardiziranih, skupnih kazalnikov za merjenje enakosti spolov.

Monica Luisa Macovei (PPE), v pisni obliki. – Glasovala sem za odstavek 9 resolucije o Pekingu +15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma, ki podpira spolne in reproduktivne pravice žensk. Spolne in reproduktivne pravice temeljijo na splošno priznanih pravicah do nedotakljivosti telesa, nediskriminacije in najvišjega možnega zdravstvenega standarda. Te pravice so vključene v mednarodno pravo (vključno s členom 12 Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, s katerim države članice priznavajo „pravico vseh oseb do uživanja najvišjih možnih standardov fizičnega in duševnega zdravja“ in členom 12 Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk o odpravi „diskriminacije nad ženskami na področju zdravstvenega varstva, da bi tako

bilo mogoče na podlagi enakosti med moškimi in ženskami zagotoviti dostop do zdravstvenih storitev, vključno s storitvami, povezanimi z načrtovanjem družine“). Tudi dokumenti o soglasju (kot sta akcijski program iz Kaira iz leta 1994 in pekinška izhodišča za ukrepanje iz leta 1995) kažejo na zavezanost držav k spolnim in reproduktivnim pravicam (žensk). To mnenje z mano delijo številni volivci v mojem volilnem okrožju v Romuniji.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Neenakosti med moškimi in ženskami na različnih nivojih, pa naj gre za poklic, sektor ali različne stereotipe, so z leti postale zamegljene. Enakost med moškimi in ženskami v EU vse bolj postaja realnost in čeprav še vedno obstajajo primeri diskriminacije, smo priča zelo pozitivnemu napredku.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Varstvo pravic žensk je pomembno tudi zame. Vendar menim, da uporaba kvot, tako imenovane pozitivne diskriminacije, ni razumna. Na tem področju bi morala prevladati usposobljenost, ne pa spol. To bi moralo biti osnovno pravilo tako za moške kot za ženske. Zato sem se vzdržal glasovanja.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – Glasovala sem za ta predlog resolucije, saj je enakost spolov treba izvajati na vseh področjih.

V Romuniji je v teh petnajstih letih bil napredek dosežen le na nekaterih področjih, opredeljenih v pekinških izhodiščih za ukrepanje. Prisotnost žensk v romunski politiki na nivoju odločanja po volitvah v 2009 znaša okoli 11 % v parlamentu, v vlado pa je bila imenovana le ena ženska. Nasilje moških nad ženskami, trgovanje z ljudmi in zastopnost žensk v organih odločanja predstavljajo prednostne naloge, ki jih moramo resno obravnavati.

To bomo lahko obravnavali le, če se bodo ženske odločale v imenu žensk! Če ženske ne bodo vključene v vse družbene in politične izvršilne organe bi s tem zapravili 50 % intelektualne kapacitete, prav tako pa ne bi bili zastopani interesi vseh državljanov.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za končno besedilo resolucije, saj vključuje naše predloge Komisiji EU, da v svojem načrtu 2010-2014 ne upošteva le gospodarske in finančne krize, ampak tudi vpliv podnebnih sprememb na ženske; glede na dejstvo, da so neenakost in spolni stereotipi še vedno prisotni v EU, ženske pa ostajajo v podrejenem položaju v primerjavi z moškimi na področjih, obravnavanih v pekinških izhodiščih; in zaradi tega, ker spodbuja enakost spolov, predvsem na področju starševskega dopusta.

Marc Tarabella (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Glasoval sem za to resolucijo, ker izpostavlja napredek, ki ga mora doseči 189 držav podpisnic pekinških izhodišč za ukrepanje, če želimo zagotoviti resnično enakost med ženskami in moškimi. Še posebej podpiram odstavek, ki poudarja, da sta „spolno in reproduktivno zdravje sestavni del načrta pravic žensk“. V zvezi s tem želim izpostaviti, da je večina poslancev v EP v letu 2009, ko je bilo sprejeto moje poročilo o enakosti med ženskami in moškimi, podprla stališče, da morajo ženske imeti enostaven dostop do kontracepcije in splava.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) Skupaj s kolegi iz Konfederalne skupine Evropske združene levice – Zelene nordijske levice smo glasovali za poročilo gospe Svensson o Pekingu + 15 – izhodišča Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti spolov. Njena ocena podaja mešano sliko.

Drži, dosežen je bil napredek, vendar kako naj bomo zadovoljni, ko razlika v plačah med spoloma še vedno znaša med 14 % in 17,5 %?

Poleg tega je nesprejemljivo, da je večina poslancev v EP potrdila skrajno dvoumno spremembo⁽¹⁾, ki so jo predložili Evropski konzervativci in reformisti, iz katere izhaja, da ženske, ki so se zatele k splavu niso sprejele dobre in odgovorne odločitve. Gre za posreden napad na pravico do splava.

Marina Yannakoudakis (ECR), *v pisni obliki*. – Države članice ECR so podpisale Konvencijo ZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in pekinška izhodišča za ukrepanje. Zato menimo, da mora EU nujno „postati stranka v konvenciji“ kot celota ter nasprotujemo temu, da EU deluje na način, kot posamezne države.

(1) **Sprememba 3 Marine Yannakoudakis v imenu skupine ECR odstavka 9 ter (novo): „poudarja, da se splava ne bi smelo spodbujati kot način načrtovanja družine in da je treba v vseh primerih zagotoviti humano obravnavanje žensk, ki so splavile, ter svetovanje zanje“.**

Medtem ko skupina ECR posveča velik pomen enakosti med vsemi ljudmi, nasprotujemo dodatni zakonodaji na ravni EU; prepričani smo, da je vprašanje enakosti spolov najboljše urejati na nacionalni ravni z vključitvijo civilne družbe znotraj lokalnih skupnosti. Zato smo glasovali proti resoluciji.

Poročilo: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers in Alexandra Thein (ALDE), v pisni obliki. – (DE) V skladu z resolucijo Evropskega parlamenta o predlogu splošnega proračuna za poslovno leto 2010, sprejeto 17. decembra 2009, je danes potekalo glasovanje o spremembi proračuna Evropskega parlamenta, po ponovno pregledanih izračunih, ki jih je opravila parlamentarna administracija. FDP v Evropskem parlamentu se je vzdržala glasovanja, saj je bil v paketu zadevnih sprememb odstavek, ki je v nasprotju z našimi prepričanji. FDP je že izrazila nasprotovanje povečanju dodatka za strokovno pomoč poslancem na 1 500 EUR v času razprav v odboru. Pomočniki poslancev v EP so plačani ravno iz naslova dodatka za strokovno pomoč poslancem. Po mnenju FDP argument, da je več denarja potrebnega zaradi dodatnega dela, ki ga imajo poslanci v EP zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe, ni utemeljen, saj pretekle izkušnje ne kažejo na to. Seveda bo Parlament zaradi Lizbonske pogodbe, ki je pravkar stopila v veljavo, gledano v celoti, potreboval dodatne zmogljivosti za zakonodajno delo, vendar z uvedbo statuta pomočnikov od samega začetka trenutnega parlamentarnega mandata še vedno ni nobenih dokazov, da poslanci v EP dejansko potrebujejo več pomočnikov. Zaradi tega obstaja nevarnost, da bodo sledile dodatne zahteve in dodatna povečanja ali povečanje števila zaposlenih. Zaradi tega se je FDP v Evropskem parlamentu vzdržala glasovanja.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Za poročilo gospoda Maňke, ki je bilo prvič predstavljeno Odboru za proračun 25. januarja 2010, so značilne tri ključne točke, zaradi katerih sem se odločila, da se bom vzdržala glasovanja.

Prvič, nenadna in zapozneta ugotovitev v zvezi s podpisom poračuna za 2010 v decembru 2009, da je bila 20 % omejitev izdatkov pod „postavko 5“ presežena. Dogovor o premaknitvi problema iz decembra na januar, želja po tem, da proračunska obremenitev Lizbonske pogodbe ne bi bila objavljena in prenačlenjen način, na katerega je bilo to vprašanje izpostavljeno, brez kakršnega koli obsega zahtev, učinkovitejše uporabe trenutno razpoložljivih sredstev, so pripeljali do resničnega popačenja dejstev.

Drugič, ne strinjam se z odločitvijo o porabi rezerv, namenjenih za nepremičninsko politiko za kritje novih potreb po likvidnosti. Gre za sporno vprašanje, ki ga bo v prihodnjih mesecih treba obravnavati, po tem, ko bomo gotovi, da lahko računamo na potrebna finančna sredstva.

In kot zadnje, po mojem mnenju je mesečni znesek 1 500 EUR, namenjen pomočnikom poslancev nezadosten, saj najnižja mejna vrednost za imenovanje novega akreditiranega pomočnika prve stopnje znaša 1 649 EUR.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba pomeni večje pristojnosti Parlamenta. Vendar pa so v globaliziranem svetu vprašanja vse bolj celovita, odločitve pa morajo biti tehnično ustrezne in podprte z znanostjo.

Ključnega pomena je, da so snovalci politik seznanjeni z najnovejšim znanstvenim razvojem, saj bodo le tako lahko sprejeli najboljše odločitve.

Ta proračun omogoča sprejemanje odločitev z zmanjšanjem stroškov ogrevanja zgradb in povečanjem tehnične podpore za poslance ter Parlamentu tako zagotavlja sredstva za dobro opravljanje dolžnosti, ki so znanstveno in tehnično podprte, kar je v 21. stoletju tako potrebno.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem proti temu poročilu, saj proračun EU še naprej predstavlja majhen odstotek evropskega BDP (0,97 %), kar ne pokriva zahteve po okrepitvi oslabljenih gospodarstev in družb ter financiranja širitve. Potreba po drznem povečanju proračuna na vsaj 5 % postaja vse bolj nujna, predvsem v trenutni gospodarski krizi, ki je prizadela celotno Evropsko unijo, da bi tako bilo mogoče obravnavati socialne potrebe in zaustaviti zmanjševanje javne porabe. Prav v tem okviru je treba obravnavati probleme operativnih potreb in usklajevanja izdatkov Evropskega parlamenta in Evropske unije.

Jürgen Creutzmann (ALDE), v pisni obliki. – (DE) V skladu z resolucijo Evropskega parlamenta o predlogu splošnega proračuna za poslovno leto 2010, sprejeto 17. decembra 2009, je danes potekalo glasovanje o spremembi proračuna Evropskega parlamenta, po ponovno pregledanih izračunih, ki jih je opravila parlamentarna administracija. FDP v Evropskem parlamentu se je vzdržala glasovanja, saj je bil v paketu zadevnih sprememb odstavek, ki je v nasprotju z našimi prepričanji.

FDP je že izrazila nasprotovanje povečanju dodatka za strokovno pomoč poslancem na 1 500 EUR v času razprav v odboru. Pomočniki poslancev v EP so plačani ravno iz naslova dodatka za strokovno pomoč poslancem. Po mnenju FDP argument, da je več denarja potrebnega zaradi dodatnega dela, ki ga imajo poslanci v EP zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe, ni utemeljen, saj pretekle izkušnje ne kažejo na to. Seveda bo Parlament zaradi Lizbonske pogodbe, ki je pravkar stopila v veljavo, gledano v celoti potreboval dodatne zmogljivosti za zakonodajno delo, vendar z uvedbo statuta pomočnikov od samega začetka trenutnega parlamentarnega mandata še vedno ni nobenih dokazov, da poslanci v EP dejansko potrebujejo več pomočnikov. Zaradi tega obstaja nevarnost, da bodo sledile dodatne zahteve in dodatna povečanja ali povečanje števila zaposlenih. Zaradi tega se je FDP v Evropskem parlamentu vzdržala glasovanja.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Maňke, ki predstavlja prvi korak pri spremembi proračuna Evropskega parlamenta za 2010 in skuša najti dodatna proračunska sredstva in kadre, da bi lahko Evropski parlament opravil svojo razširjeno vlogo. Dodatna sredstva vključujejo povečanje mesečnega dodatka za strokovno pomoč poslancem v EP, kar je namenjeno podpori njihovi okrepljeni zakonodajni vlogi v skladu z Lizbonsko pogodbo. Lizbonska pogodba postavlja Parlament v enak položaj, kot ga ima Svet v vlogi sozakonodajalca, kar predstavlja približno 95 % zakonodajnih postopkov. Sedaj vključuje področja, kot so svoboda, varnost in pravica, kmetijstvo, ribištvo, raziskave in strukturni skladi. Soglasje Parlamenta je potrebno tudi v pogajanjih in sklepanju mednarodnih sporazumov, kar zahteva podroben pregled s strani strokovnjakov. Ključnega pomena je, da imajo poslanci v EP osebje, ki ga potrebujejo za opravljanje potrebnega dela.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), v pisni obliki. – (SV) švedskimi socialdemokrati smo prepričani, da je treba tiste odbore, ki bodo zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe bolj obremenjeni, okrepiti. To opravičuje povečanje števila osebja v sekretariatih Parlamenta in skupin v teh odborih. Vendar pa ne delimo stališča, da več osebja potrebujemo tudi poslanci v EP. Predvsem bi želeli videti, da se sredstva Parlamenta povečajo s prerazporeditvijo in ukrepi, ki bodo povečali učinkovitost, ne da se pri tem poveča celoten proračun.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glede na novo vlogo Parlamenta v sklopu Lizbonske pogodbe, glede na njegove nove funkcije in ob upoštevanju zavez, danih ob sprejetju proračuna za 2010, je to povečanje sredstev, ki so na voljo za delovanje Parlamenta, smiselno, saj zagotavlja, da bo imel ta organ na voljo vse materialne vire in kadre, ki jih potrebuje za dosledno in dobro opravljanje novih nalog v novem institucionalnem okviru.

To povečanje sredstev pa ne sme ogroziti proračunske vzdržnosti in točnosti računovodskih izkazov, saj je to ključnega pomena v vseh institucijah. Poleg tega mora biti pri upravljanju sredstev, ki so na voljo v tem proračunu, zagotovljena točnost in preglednost.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ta spremenjeni proračun za poslovno leto 2010, ki se nanaša na proračun Parlamenta (Del 1 splošnega proračuna EU) sedaj znaša 1 616 760 399 EUR, kar predstavlja 19,99 % prvotne postavke 5, ki je bila sprejeta na prvi obravnavi. V tem spremenjenem proračunu smo zmanjšali rezerve za nepremičnine s 15 milijonov EUR na 11 milijonov EUR.

Potreba po tem proračunu je nastala, kot posledica uveljavitve Lizbonske pogodbe. Parlament prevzema nova pooblastila in nove odgovornosti. Naša prednostna naloga je odličnost na področju zakonodaje. Da bi to bilo mogoče zagotoviti, je treba poslancem, odboru in političnim skupinam zagotoviti zadostna sredstva. Ta spremenjeni proračun izpolnjuje pravne in proračunske standarde ter dobro finančno disciplino. Kot poročevalec skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) za ta proračun, sem prepričan da sta proračunska disciplina in varčevanje sedaj potrebna bolj, kot kadar koli poprej pri izvajanju tega proračuna. Zato lahko ponovno potrdim pomembnost oblikovanja ničelnega proračuna, ki bo zagotovil še dodatno strogost in preglednost, prav tako pa pozivam k čimprejšnji pridobitvi informacij v zvezi s stalnimi odhodki Parlamenta. Vztrajam tudi na potrebi po dolgoročnem načrtovanju v nepremičninski politiki, da bi bilo mogoče zagotoviti proračunsko vzdržnost.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Včeraj je več deset tisoč ljudi odšlo na ulice Aten, Grčijo pa je ohromila splošna stavka, ki predstavlja nestrinjanje z varčevalnim načrtom, ki so ga uvedli EU, Evropska centralna banka v Frankfurtu in MDS. Res je, Grčija pri upravljanju svojih javnih računov in sredstev EU ni bila vedno tako stroga, kot bi morala biti. Vendar je škandalozno, da je glavna odlika tega varčevalnega načrta kako pomiriti trge, iste trge, ki trenutno špekulirajo o dolgu Grčije in ki so povzročili to zmešnjava. Ti isti trgi, od katerih si morajo države, zahvaljujoč vašim ultra liberalnim zakonom, izposojati denar po visokih obrestnih merah. Istočasno se Poslanci v EP, pod pretvezo domnevnega povečanja delovne obremenitve

zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe in domnevne zaskrbljenosti Parlamenta glede kakovosti njegovih zakonodajnih besedil, nagradjujejo z „majhnim“ povečanjem proračuna na nekaj milijonov evrov, da bi politične stranke lahko novačile osebje! Zato izvedite svoj dlakocepski nadzor na lastne stroške in bodite tako strogi, kot zahtevate od držav članic! Glasovali bomo proti temu besedilu.

Sylvie Goulard (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Kriza je tu in res je, da se veliko podjetij in državljanov spopada s težavami. Kljub temu sem glasovala za povečanje v paketu parlamentarne pomoči, saj se zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe povečujejo odgovornosti Evropskega parlamenta: v imenu naših državljanov moramo opraviti več dela in obveznosti. To povečanje bo v pomoč le našim pomočnikom; poslanci v EP sami ne bodo deležni nobenega povečanja plač.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Skupaj s svojo skupino danes pogojno podpiram povečanje dodatka za strokovno pomoč poslancem v tej fazi postopka. Ta podpora je pogojena z oceno uporabe tega dodatka, kot je poimenovano v poročilu gospoda Mañke. Naše končno stališče glede povečanja dodatka bo odvisno od rezultatov te ocene.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Povsem z gotovostjo sem glasoval za to spremembo proračuna. Ne gre za primer, ko bi zahtevali denar zase, kot domnevno trdi tisk. Vendar pa moramo instituciji Evropskega parlamenta zagotoviti potrebne vire, da bi lahko izpolnil pričakovanja evropskih državljanov. Vem, da ne preživljamo težkih časov samo na področju gospodarstva, ampak da so v številnih državah izjemno velike tudi omejitve proračuna. Ta proračun ni nič kaj posebnega. Doseženi so bili prihranki in bodo tudi v prihodnje.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), v pisni obliki. – (DE) Glasovala sem za poročilo gospoda Mañke, čeprav se ne strinjam s povečanjem proračuna za dodatek za strokovno pomoč poslancem v EP. V obrazložitvi našega glasovanja je gospa Trüpel, ki je odgovorna članica v imenu skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, izjavila za zapisnik v imenu cele skupine, da je naše glasovanje za pogojeno z oceno dodatka za strokovno pomoč poslancem še preden bo uveljavljen. Menim, da sta obe drugi točki – in sicer povečanje za odbore in skupine – razumni in potrebni zaradi novih zakonodajnih pristojnosti Parlamenta, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe. Poslanci želimo in bomo te pristojnosti zelo resno obravnavali, s tem pa tudi opravičili vlogo edinih izvoljenih predstavnikov evropskih državljanov.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – Odobritev in kasnejša uveljavitev Lizbonske pogodbe sta pomenili povečano odgovornost za Parlament, skupaj z upravnim bremenom, ki je s tem povezan. Glede na to, da zakonodajna odličnost predstavlja prednostno nalogo Parlamenta, morajo poslancem biti zagotovljena materialna sredstva in kadri, s katerimi bi to lahko uresničili. Ta novi proračun pa mora upoštevati stopnje izkoriščenosti vrednosti, navedenih v postavki 5 (upravne določbe) večletnega finančnega okvira, ki so bile določene pri 20 % vrednosti te postavke, da bi bilo mogoče ohraniti proračunsko vzdržnost.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Glede na vsa zmanjševanja sredstev, ki potekajo v Evropi, moramo pokazati solidarnost s tistimi državami, ki prispevajo v proračun EU tako, da ne bomo povečali naših izdatkov, zato glasujem proti predlogu za spremembo proračuna, ki se nanaša na Evropski parlament.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti poročilu, saj predvideva povečanje sredstev za novačenje in dodatek za strokovno pomoč poslancem za 1 500 EUR mesečno od 1. maja 2010 dalje. Na srečo sprememba, ki jo je predložila Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze predvideva oceno trenutnega sistema dodatkov, ki velja vse od volitev v letu 2009. Pa vendar naj bi povečanje dodatka za strokovno pomoč poslancem začelo brezpogojno veljati, ne da bi pri tem bilo treba upoštevati rezultate te ocene. Poročilo prav tako predvideva krepitev parlamentarnih odborov in političnih skupin. To letno stane 13,3 milijona EUR, od tega je za dodatke za strokovno pomoč poslancem namenjenih 8,832 milijona EUR.

To je slaba odločitev. Škodi ugledu te institucije. To ni bilo dovolj temeljito pretehtano. Nihče ni pomislil na morebitne dodatne posledice. Kje bodo nameščeni novi pomočniki? Ali bodo v novi zgradbi? Ali se bodo stroški še povečali? Poleg tega se bojim, da bo denar v veliki meri porabljen za novačenje neakreditiranih pomočnikov v skladu z nacionalnimi plačnimi pogoji. Ravno ta sistem je v nekaterih primerih pripeljal do umazanih trikov. Sedaj pa se nam lahko zgodi, da bomo zlorabe še olajšali. Zato pozivam k jasnemu vnaprejšnjemu ovrednotenju obstoječega sistema; le na podlagi tega se bomo lahko dobro odločili.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Uveljavitev Lizbonske pogodbe je imela za posledico sprejete predloga spremembe proračuna 2010 z namenom pokrivanja dodatnih potreb Parlamenta v zvezi s tem. Glede na to, da je zakonodajna odličnost za Parlament prednostna naloga, želim poudariti pomembnost

zagotavljanja ustreznih sredstev poslancem, odborom in političnim skupinam, da bi uresničili ta cilj, skupaj s sredstvi za kritje njihovih splošnih potreb v zvezi z dolgoročno nepremičninsko politiko.

Zaradi tega sedaj spremenjeni proračun za poslovno leto 2010 znaša 1 616 760 399 EUR, kar predstavlja 19,99 % prvotne postavke 5, sprejete na prvi obravnavi, rezerve za nepremičnine pa so se zmanjšale s 15 milijonov EUR na 11 milijonov EUR. Poudariti želim kako pomembno je, da poročilo vključuje vzpostavitev ničelnega proračuna, ki zagotavlja večjo proračunsko vzdržnost, pa tudi potrebo po tem, da je to v skladu s letnim zakonodajnim programom. Zaradi prej omenjenih razlogov sem glasoval za dokument, ki bo Parlamentu omogočil pridobitev ustreznih sredstev za pokrivanje stroškov, ki so po uveljavitvi Lizbonske pogodbe povezani z njegovo novo vlogo.

Helga Trüpel (Verts/ALE), v pisni obliki. – Skupina Zelenih/EFA pogojno podpira povečanje dodatka za strokovno pomoč poslancem v tej fazi postopka. Za našo skupino je ključnega pomena ocena uporabe dodatka za strokovno pomoč poslancem, kot izhaja iz poročila gospoda Mañke. Ta ocena mora biti pravočasno pripravljena, da bo proračunski organ lahko spomladi sprejel odločitev o ustrezni spremembi proračuna. Skupina si lahko glede na rezultat te ocene in razprav znotraj naše skupine premisli glede povečanja dodatka za strokovno pomoč poslancem.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Resnično želim podpreti poslance v EP, istočasno pa izraziti zaskrbljenost, da se v času krize zvišujejo najrazličnejši dodatki poslancev v EP in zaposlenim v njihovih skupinah. Predvsem želim opozoriti na tiste kategorije stroškov, ki jih je težko nadzirati ali pa sploh niso nadzirane. Ravno teh kategorij stroškov ne bi smeli povečati v času krize.

Poročilo: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo podpira skupno ribiško politiko EU, ki je zaradi zaščite ribjega staleža imela za posledico uničenje velikega števila majhnih ribiških ladij v Grčiji, številna mala in srednje velika ribiška podjetja pa so morala opustiti dejavnost, zaradi česar je v številnih obalnih območjih prišlo do izseljevanja, povečala se je tudi brezposelnost, aktivnosti pa se koncentrirajo v rokah velikih ribiških podjetij. Narava politike EU, ki je naklonjena monopolom, se kaže v dejstvu, da je bilo 2/3 sredstev Skupnosti zagotovljenih velikim podjetjem (ribiškim podjetjem, ribogojnicam, predelovalnicam), medtem ko je preostala 1/3 sredstev bila dana revnim in malim ribičem, da so razbili svoje čolne in opustili dejavnost. Ukrepi za zamenjavo/izboljšanje plovil so koristili le velikim podjetjem. Poročilo, kot je Zelena knjiga, pripisuje enako odgovornost za zmanjšanje ribjega staleža velikim ribiškim podjetjem in malemu priobalnemu ribolovu. Ne razlikuje med ukrepi, ki so potrebni na področju ribolova, prav tako pa ne vključuje njegovih individualnih posebnosti. Skupna ribiška politika EU služi ambicijam velikih ribiških podjetij, ki bodo še naprej plenila bogastvo morij in podpira velika podjetja v sektorju ribogojstva. Ta politika, katere edino merilo je donosnost kapitala, česar posledica je uničenje morskega okolja in ekosistemov.

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam vzpostavitev nove strategije, ki je namenjena reševanju vprašanj, povezanih z ribolovom v Evropski uniji. Prekomeren ribolov, nezakonit ribolov, onesnaženje in podnebne spremembe so dejavniki, ki ogrožajo morske ekosisteme. Zaradi tega bo skrb za visokokakovostno ribogojništvo v Evropi prinesla gospodarske koristi, hkrati pa tudi ekološke koristi.

Za nas je ključnega pomena, da ohranimo pravo ravnotežje med gospodarsko rastjo, tradicijami ribištva v nekaterih regionalnih skupnostih in najboljšimi ribolovnimi praksami. Spoznati moramo, da je spodbujanje ribogojništva, ki je na dolgi rok trajnostno in gospodarsko učinkovito, predvsem odvisno od tega, kako okolju prijazni smo.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Ribiški sektor v Evropi se sooča s težkimi razmerami. Ribiči izgubljajo edini vir zaslužka in to še posebej drži v tistih regijah EU, kjer je na voljo le malo alternativnih socialnih in gospodarskih možnosti. Zato v celoti podpiram predlog Komisije, naveden v Zeleni knjigi, ki pravi, da je treba temeljito in celovito preoblikovati ribiško politiko ter tako prilagoditi ta sektor spreminjajočemu trgu. Žal je od priprave skupne ribiške politike minilo že 27 let in sektor ne deluje tako, kot bi moral, problemov pa se ne rešuje dovolj hitro. Še vedno so prisotni problemi iz leta 2002, zaradi zadnjih dogodkov, povezanih z gospodarsko krizo in vplivom podnebnih sprememb na ribji živež pa so se le še zaostрили. Prednostne naloge reforme skupne ribiške politike morajo ostati obnavljanje staleža, trajnostno upravljanje in zagotavljanje samooskrbnega obsega ribičev. Ribištvo je pomembno za celotno EU, zato nanj ne smemo gledati kot na dejavnost, ampak kot na sektor, ki neposredno zaposluje ljudi.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage in Paul Nuttall (EFD), v pisni obliki. – Čeprav to poročilo izpostavlja manj

grozno SRP, kot je skrpucalo, ki ga imamo sedaj, še vedno priporoča, da naj ribištvo ostane pod plenilskim nadzorom nedemokratske in protidemokratske „Evropske unije“, zato ga UKIP ne more sprejeti.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Ključni element pri preoblikovanju ribiške politike je spodbujanje skupnih interesov med organizacijami proizvajalcev pri upoštevanju načel, ki jih zagovarja Evropska unija. Evropska unija ne more pričakovati, da se bo evropske ribiške flote preoblikovale naravno, na podlagi gospodarske stvarnosti. Njihova presežna zmogljivost osem let po globalnem vrhu o trajnostnem razvoju in nadaljnje zmanjševanje ribjega staleža sta še dodaten razlog za obsežno preoblikovanje skupne ribiške politike. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da v obalnih regijah držav Evropske unije obstajajo cele skupnosti, katerih obstoj je tesno povezan z ribolovom. Kot sem v poročilu o preoblikovanju skupne ribiške politike že omenil, je ta dejavnost del kulturne dediščine in običajev, za katere nihče ne želi, da bi utočili v pozabo.

Pregled skupne ribiške politike je v interesu vseh držav članic, tako da bo mogoče uresničiti glavni cilj, sprejet na vrhu 2012 in sicer ohraniti obseg ribjega staleža, ki bo omogočil kar največji trajnosti donos do 2015 ter s tem zagotoviti, da Evropski uniji ne bo več treba uvažati polovico rib, ki jih potrebuje, iz drugih trgov.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ribiški sektor je strateško pomemben za socialno in ekonomsko blaginjo obalnih skupnosti, lokalni razvoj, zaposlovanje ter ohranjanje in ustvarjanje gospodarskih dejavnosti.

Zagotavljanje trajnostnega razvoja v tem sektorju, tako na gospodarski, kot tudi na socialni ravni, je ključnega pomena, prav tako pa je treba zagotoviti ohranjanje dobrih okoljskih pogojev v vseh pomorskih vodah EU.

Izvajanje SRP je neposredno povezano s področji, kot so varovanje okolja, podnebne spremembe, varnost, zdravje, varstvo potrošnikov, regionalni razvoj, notranja in mednarodna trgovina, odnosi s tretjimi državami in razvojno sodelovanje, vsa ta področja pa je treba primerno in previdno uskladiti.

Poudariti želim potrebo po skladnem okviru za Evropski raziskovalni prostor, ki bo v podporo trajnostni uporabi oceanov in morij.

Prav tako je treba upoštevati naravo omejitev, s katerimi se spoprijemajo najbolj oddaljene regije in katerih trajnost, intenzivnost in sočasni obstoj te regije razlikujejo od drugih regij Unije, ki so geografsko prikrajšane in/ali imajo demografske probleme.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem proti poročilu o skupni ribiški politiki, kljub dejstvu, da vsebuje številne elemente, ki predstavljajo pozitiven napredek v primerjavi s trenutnimi razmerami. Žal pa so osnovne točke poročila v nasprotju z dejstvom, da so morski viri skupna javna lastnina, ki je ni mogoče privatizirati in sprememba, ki jo je v zvezi s tem predložila Konfederalna skupina Evropske združene leve - Zelene nordijske leve, je bila zavrnjena. To poročilo ne združuje potrebnega varovanja morskega okolja, ohranjanja ribjega staleža ter finančnega in socialnega varstva za ribiče, predvsem majhne ribiče, s katastrofalnimi posledicami za okolje in donosen ribolov ter negativen vpliv tako na ribiče, kot tudi potrošnike, ki plačujejo končno ceno za izdelke, pri čemer pa imajo dobiček velika zasebna podjetja, ne pa majhni ribiči. Poročilu ni uspelo upoštevati različnih pogojev, ki prevladujejo v posameznih državah članicah EU in posledično tudi ni uspešno pri vzpostavitvi določb, potrebnih za nujne, skrbno prilagojene politike.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Želim čestitati gospe Patrão Neves za njeno odlično poročilo o preoblikovanju skupne ribiške politike. Že v letu 2002 so bili ugotovljeni številni problemi in izzivi v SRP, vendar pa so se sedaj zaradi gospodarske in energetske krize in škodljivih vplivov podnebnih sprememb še zaostri. Če naj bo SRP namenjena interesom sodobnega ribištva, mora uvesti paket temeljitih sprememb, s katerimi bo mogoče zagotoviti pošteno ravnotežje med ohranjanjem virov in upravičenostjo sektorja, kar bo omogočilo vzpostavitev novih sistemov upravljanja za različne vrste ribolova v EU.

Pozdravljam skrb glede decentralizacije in enostavnosti SRP in regionalizacije upravljanja ribištva znotraj omejitev, ki jih postavlja Lizbonska pogodba, pa tudi potrebo po zagotavljanju, da je obravnava prilagojena majhnemu obalnemu ribištvu in industrijskem ribištvu ob sočasnem upoštevanju okoljskih, gospodarskih in socialnih zahtev. Prav tako želim poudariti varstvo interesov ribištva Skupnosti. Vendar pa to zahteva ustrezno spremljanje s strani nacionalnih vlad, ki bi morale poskrbeti, da bi ribištvo postala strateška prednostna naloga in bi tako bilo mogoče zagotoviti gospodarsko in socialno upravičenost obalnih skupnosti.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Menim, da je treba pripraviti načrte za upravljanje in zagotavljanje pomoči pri dolgoročnem obnavljanju ribjega staleža za vse oblike ribištva in za vsa geografska ribiška območja v Evropski uniji. Predvsem je treba pozornost nameniti velikim razlikam, ki obstajajo znotraj

Evrope na področju ribištva. Ribiškimi območjem je treba podeliti večjo odgovornost, prav tako je treba izboljšati tradicionalen sistem kvot. Evropa mora sprejeti odločen, skupen pristop k upravljanju ribolovnih virov, ki bo vključeval celinski in tržni vidik sektorja, kot tudi ribolovni sektor in ribogojništvo v skladu z novo celovito pomorsko politiko Evropske unije in njenimi interesi, povezanimi s trajnostno rastjo obalnih regij.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage in Paul Nuttall (EFD), v pisni obliki. – Čeprav to poročilo izpostavlja manj grozno SRP, kot je skrupucalo, ki ga imamo sedaj, kljub temu priporoča, da bi ribištvo ostalo pod plenilskim nadzorom nedemokratske in protidemokratske „Evropske unije“, zato ga UKIP ne more sprejeti.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o Zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike, saj vsebuje bistvene zaveze, ki so jasno pripomogle k izboljšanju začetnega predloga. Izpostaviti želim pomen uvedbe okoljskega in socialnega pristopa k iskanju novih sistemov upravljanja ribolovnih virov, ki bodo dopolnjevali trenutni sistem, temelječ na načelu relativne stabilnosti.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo glasovali proti poročilu o Zeleni knjigi o reformi ribiške politike EU. Večina v Parlamentu je zavrnila prednostno obravnavanje ekološke trajnosti in je glasovala za spremembo, ki navaja, da morajo našo politiko do držav izven EU urejati interesi evropskega ribištva. To se nam zdi nesprejemljivo in smo zaradi tega glasovali z „ne“. Prav tako z nezaupanjem gledamo na dejstvo, da želi Evropski parlament zagotoviti več denarja za skupno ribiško politiko – pri tem ne želimo sodelovati, razen če je to namenjeno izvedbi jasne spremembe politike.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na začetku želim izpostaviti odlično poročilo, ki ga je pripravila gospa Patrão Neves. Ribiške skupnosti trenutno preživljajo težavno obdobje, za katerega je značilno resno zmanjšanje ribjega staleža. Ta dejavnost vpliva na oskrbo s hrano splošnega prebivalstva in na kohezijo najbolj oddaljenih regij Evropske unije. Zaradi tega potrebujemo celovit in celosten pristop k reformi skupne ribiške politike.

Prepričan sem, da se mora Evropska unija hitro in nujno vključiti v zagotavljanje boljših pogojev gospodarske vzdržnosti za ribiče znotraj okvira, ki lahko varuje posebne lastnosti posamezne regije in ki priznava, da je potreben različen pristop za malo ribištvo. Treba je izpostaviti priporočilo glede konkretnih ukrepov, kot je zmanjšanje števila posrednikov v verigi med proizvajalcem in potrošnikom. Na drugi strani pa reforma ne more biti ločena od trajnostne izrabe morskih virov v tehničnem in znanstvenem procesu ocenjevanja, ki je bil temeljito preverjen in ki bo prispeval k umiritvi razmer v sektorju in vplival na kakovost in zanesljivost preskrbe s hrano za potrošnike. Glede spreminjanja kapacitete ribištva želim poudariti vpliv posodabljanja opreme na poklicno dostojanstvo in varnost ribičev v sektorjev, kjer smrtne žrtve niso redke.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Zavrnitev predlogov, ki smo jih predložili z namenom zavrnitve privatizacije ribolovnih virov s strani večine poslancev v Parlamentu, kaže na usmeritev, ki ji želi slediti z naslednjo reformo SRP. Parlamentu ni uspelo zavrniti predloga Komisije o vzpostavitvi (zasebnih) lastninskih pravic za dostop do uporabe javnega dobrega, ki bodo uveljavljene; prav tako odpira pot, da bi ta namera postala uradna. Gre za možnost, ki ne zagotavlja trajnosti virov in bo neizogibno pripeljala do koncentracije dejavnosti pri subjektih z večjo gospodarsko in finančno močjo v EU, kar bo resno ogrozilo majhni priobalni ribolov, ki v primeru Portugalske predstavlja več kot 90 % flote.

V poročilu smo opazili nekaj pozitivnih točk in nekatere izmed njih sovpadajo s predlogi, ki smo jih predložili, vendar ne moremo spregledati dejstva, da poročilo vztraja pri izrazito liberalnem pristopu, pristopu, ki močno omejuje suverenost držav članic nad svojimi morskimi viri. Prav tako ne daje temeljitega odgovora na eno izmed glavnih vprašanj, s katerim se sektor sooča: dohodki iz dela. Izpostavimo lahko zavrnitev predlogov, ki smo jih predložili in so namenjeni izboljšanju trženja v sektorju, kar bi povečalo plačilo za delo ribičev.

Marian Harkin (ALDE), v pisni obliki. – Podpiram razširitev obalnih omejitev z 12 na 20 milj, kot enega izmed ključnih reform SRP. Prav tako moramo prenehati s prakso zavračanja ranljivega staleža. Pomembno je ohraniti trenutni sistem upravljanja kvot in ne podpiram obvezne privatizacije kvot.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo vsebuje številne dobre in pomembne elemente in obstaja soglasje, da je bil model SRP vse ustrezno porazen. Številne spremembe, ki sem jih predložil, so bile uspešne in tako poročilo upošteva relativno stabilnost, potrebo po povečanih prizadevanjih za ohranitev in uspeh, ki ga predstavlja nacionalni nadzor v 12 milj širokem območju. Vendar pa poročilo še vedno navaja,

da je treba ponovno pregledati zgodovinske pravice. Upravljanje ribištva je treba vrniti ribiškim narodom; ti narodi ne smejo izgubiti svojih zgodovinskih pravic. Zato sem glasoval proti poročilu, ki poziva k napadu na te temeljne tradicionalne pravice dostopa do ribjega staleža.

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Temeljno in celovito reformo skupne ribiške politike (SRP) je treba pozdraviti, predvsem zaradi trajnostnega upravljanja virov rib. To je treba omogočiti s pozornim preoblikovanjem in standardiziranjem okvirnih pogojev, boljšim nadzorom s strani držav članic in poenostavitvijo sistema sprejemanja odločitev. Čeprav Avstrija, kot država brez morja, pri tem ne sodeluje neposredno, vse večja poraba morskih rib vpliva na ribolov. Potrebujemo praktične in učinkovite rešitve, ki sektorju dajejo podlago za zadostno upravičenost prek dobrega stanja staleža, zagotavljajo dobavo potrošnikom ter istočasno jamčijo ohranitev vrstne raznolikosti in ščitijo morski sistem kot celoto.

Isabella Lövin (Verts/ALE), v pisni obliki. – To poročilo je obsežen dokument, ki pokriva vse vidike SRP, od ribogojstva do ribarjenja na trnek, od Baltskega morja do sporazumov o ribolovu z državami tretjega sveta. Zeleni smo veseli glede številni sprememb poročila, ki nam jih je uspelo sprejeti, kot so temeljna načela glede zahtev po trajnosti za tiste, ki bodo imeli pravico do rib, zahtev glede presoj vplivov na okolje zaradi ribolovne dejavnosti, izjava, da EU ne sme tekmovati z lokalnimi ribiči v skladu s sporazumi o ribolovu, ampak lahko lovi samo v primeru presežka rib, pa tudi predlog za vse institucije EU, da postavijo zakonit ribolov v ospredje mednarodnega načrta na vseh ustreznih forumih, da bi bilo mogoče zaščititi ocene, pa tudi zanesljivo preskrbo s hrano. Žal so bili v končnem besedilu sprejeti tudi nekateri popolnoma nesprejemljivi in nasprotujoči si odstavki, kot je cilj zunanjih delov SRP glede zaščite in spodbujanja interesov evropskega ribištva, da ekološka trajnost nima prednosti pred socialno in gospodarsko trajnostjo ter da morajo vsa področja politike prispevati k uresničevanju ciljev SRP. Zaradi tega Skupina zelenih ni mogla podpreti poročila, ampak se je vzdržala glasovanja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Skupna ribiška politika, ki je bila nazadnje pregledana in spremenjena leta 2002, še ne zadostuje, da bi bila kos nestalnosti, ki vlada v tem občutljivem sektorju. Zaradi tega je treba analizirati nove dejavnike, ki vplivajo na sektor in najti nove rešitev, s katerimi bi postal popolnoma donosen, predvsem iz gospodarskega, socialnega in okoljskega vidika. Zato priporočam, da se izvedejo novi ukrepi, ki bodo omogočili sektorju za ribolov, da premaga trenutne nevarne razmere.

Ribiška industrija je v EU zelo pomembna. Zato je ključnega pomena, da nova SRP upošteva razumno in odgovorno upravljanje virov in da se nanaša na zaščito morskih virov ter na ohranjanje načina življenja za tiste, ki so se vedno preživljali z ribolovom. Nova SRP mora biti sposobna odpraviti probleme produktivnosti v sektorju, stabilizirati trge in zagotoviti dober življenjski standard za družine, ki so odvisne od tega sektorja. Vendar pa mora biti ta sektor analiziran kot celota in ne po delih, da bomo lahko zaobjeli vse njegove probleme in spremembe ter jih rešili v zadovoljstvo vseh vpletenih, ter hkrati premagali glavne probleme, ki jih tarejo: prelov, presežna zmogljivost flot, prekomerne naložbe in potratnost.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Dobro je, da ima ribištvo dolgo tradicijo v Evropi in le upamo, da bo tako tudi v prihodnje. Potek dogodkov v teh zadnjih letih vsekakor kaže, da delo v tem sektorju gospodarstva postaja vse manj privlačno. Razlog je v tem, da skupine podjetij s svojimi masami proizvodov iz rib znižujejo maloprodajne cene tako daleč, da mala ribiška podjetja niso konkurenčna. Zaradi teh okoliščin ta sektor vse bolj postaja mesto za delavce iz tretjih držav. Zato, ker ta predlog resolucije tega vprašanja ne obravnava v zadostni meri, sem glasoval proti.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Na končnem glasovanju o poročilu gospe Neves Patrão sem se vzdržal, saj vsebuje tako pozitivne, kot tudi negativne odstavke. Na eni strani se strinja, da je treba tistim, ki se ukvarjajo z ribolovom na okoljsko najbolj vzdržen način, zagotoviti prednostni dostop, kar bo imelo za posledico najmanj odpadkov, več delovnih mest, manjšo porabo energije in poudarja, da mora pravica do ribolova temeljiti na okoljskih in socialnih merilih in ne na tem, kdo je pred 30 leti ujel največ rib. Ravno več let prekomernega ribolova je pripeljalo do trenutne krize, zato je neumno dopustiti istim flotam, da še naprej povzročajo škodo. Druge pozitivne točke vključujejo vzpostavitev ekološke trajnosti kot temeljnega izhodišča SRP in zavedanje, da flote EU ne smejo več izvajati prekomernega ribolova v vodah držav v razvoju. Žal poročilo vsebuje tudi manj konstruktivne ideje, kot je zavrnitev sprejetja uničujočega vpliva, ki ga imajo subvencije. Poročilo prav tako navaja, da je SRP prevladujoča politika v EU, medtem, ko sta ji okoljska in razvojna politika podrejeni. Ravno ta odnos „ohranjanja ribiške industrije za vsako ceno“ je pripeljal do uničenja morskega ekosistema in ribiških skupnosti, ki so odvisne od njega.

Britta Reimers (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Nemški poslanci Skupine Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo smo v dveh točkah glasovali drugače, kot celotna skupina. Prva se nanaša na spremembo 3 Skupine

Zelenih/Evropske svobodne zveze. Člani FDP smo glasovali proti, saj skrajnega poslabšanja ribiške politike, kot je v predlogu navedeno s prenosom pooblastil in odgovornosti na države članice in lokalne nosilce odločanja, ni mogoče uskladiti s skupno evropsko ribiško politiko. Skuša se najti skupne napredne rešitve na ravni EU. Člani FDP smo podprli spremembo 33, saj zagovarja pomembno načelo relativne stabilnosti, ki je za Nemce pomembno. To se nanaša na osnovo za dodeljevanje kvot.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Evropska ribiška industrija jadra v razburkanih vodah: zmanjšuje se ribji stalež, 400 000 evropskih ribičev in njihovih družin je zaskrbljenih zaradi prihodnosti in dvomijo v učinkovitost skupne ribiške politike (SRP), ki jim je do sedaj ponujala varnostno mrežo.

Glede na prepoznane strukturne probleme, kot so prekomerni ribolov, pomanjkanje naložb, presežek zmogljivosti ribiške flote in odpad (koliko ton rib se vsak dan zavrže v morje, ker niso primerne za potrošnjo?), mora biti reforma SRP glavna prednostna naloga. Jasno je, da morajo biti v reformi upoštevane posamezne lastnosti različnih ribiških območij, prav tako pa se je za vsako ceno treba izogniti modelom upravljanja vse ustreza vsem. Tehnike ribolova in plovila v Severnem morju se močno razlikujejo od tistih, ki se uporabljajo v zalivu Gascony. Zato je reforma, ki jo je predlagala Komisija in ki temelji na regionalizaciji, danes popoldne pa jo je potrdil tudi Parlament, ključnega pomena.

Odgovorna politika mora prav tako upoštevati realnost, ki je razvidna iz števil: EU predstavlja približno 4,5 % svetovne ribiške proizvodnje in si ne prizadeva postati „velikan“ v tem sektorju. To je še en razlog, da se moramo odločiti za majhen, inovativen in trajnostni ribolov.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – Zelena knjiga Komisije o tem vprašanju je bila obsodba in odkrito priznanje, da skupna ribiška politika ne deluje. Ravno nasprotno, zaradi nje so se pojavili številni problemi, ki imajo še naprej gospodarske, socialne in okoljske posledice. Parlament je šele pred dvema tednoma glasoval za začasno prekinitev mednarodne trgovine z modroplavutim tunom zaradi nizkega staleža – razmere, ki predstavljajo še dodaten znak, da naš trenuten obseg ribolova ni trajnosten in da ima resne posledice za biološko raznolikost in prihodnost ribiškega sektorja. Priznati moramo, da je potreben nov pristop. Decentralizirana politika z več sredstvi bo različnim regijam omogočila, da se prilagodijo in odzovejo na lastne razmere – nekaj, kar prejšnja politika „od zgoraj navzdol“ ni dopuščala. To bi moralo pripeljati do boljšega upravljanja staleža, prav tako pa bo imelo pozitiven vpliv na morsko okolje. Popolnoma podpiram zavezo Komisije glede obsežne in temeljne reforme, ki jo je Odbor za ribištvo upravičeno podprl. Ključnega pomena je, da ukrepamo in zagotovimo, da bo Evropska unija izvajala resnično trajnostno ribiško politiko ter tako dolgoročno zaščitila stalež, okolje in evropska delovna mesta.

Peter Skinner (S&D), v pisni obliki. – Podprl sem spremembe glede spremembe skupne ribiške politike na način, ki bi odpravil nekatera popačenja, ki že obstajajo.

Povečevanje kakršnega koli financiranja za obnovitev flot ali centralno določanje cen rib je še posebej izkrivljeno in dopušča povečano uporabo subvencij.

Ribiče v Združenem kraljestvu, predvsem vzdolž južne obale v 10 metrskih ladjah pogostokrat hudi prizadenejo neuravnotežene kvote in subvencije, namenjene drugim nacionalnim ribiškim flotam. Mike Foster poslanec v Parlamentu iz Hastings in Rye me je opozoril na potrebo po tem, da Pomorska ribiška agencija in Komisija prenehata z diskriminacijskimi in škodljivimi praksami, predvsem pri lovljenju trsk vzdolž južne obale Združenega kraljestva, predvsem pa v volilnem okrožju Hastings and Rye, ki ga oba zastopava.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Vzdržal sem se glasovanja o poročilu o skupni ribiški politiki, saj vsebuje preveč točk, ki niso v nasprotju le s številnimi drugimi točkami v poročilu, ampak so v nasprotju tudi z mojimi političnim stališčem glede evropske ribiške politike. Na eni strani poročilo pravi, da evropske ribiške flote ne smejo več izvajati prekomernega ribolova v vodah držav v razvoju, na drugi strani pa, da skupna ribiška politika vedno prevlada nad okoljsko in razvojno politiko. To stališče je očitno v nasprotju s členom 208 Lizbonske pogodbe, ki navaja, da naša zunanja politika ne sme posegati v razvojne cilje revnih držav. Politika, ki jo je predlagal Parlament, je vsekakor v korist Evrope, izven evropskih voda pa Evropa daje prednost le svojim ribiškim flotam, ne pa lokalnemu ribjemu staležu in ribičem. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze se je zaradi tega vzdržala glasovanja. Čeprav poročilo priznava, da obstaja resen problem prekomernega ribolova in da mora trajnost predstavljati izhodiščno točko politike, ne priznava, da zmogljivost ribiškega ladjevja ter sistemi subvencij in kvot predstavljajo ključni problem pri tem. To pojasnjuje našo vzdržanost pri glasovanju.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo o Zeleni knjigi o reformi skupne ribiške politike, ki smo jo sprejeli danes, spreminja gospodarski, socialni in okoljski vidik te politike, da bi bilo mogoče preoblikovati pristop k reševanju preostalih problemov v sektorju. Še enkrat želim poudariti, da so prednostne naloge, kot so večja učinkovitost pri upravljanju ribolovnih virov in strategija finančne pomoči za tiste, ki delajo v tem sektorju, skupaj z zagotavljanjem trajnosti v sektorju s pomočjo ohranjanja vrst, ključnega pomena pri tej reformi in se morajo izvajati na regionalni ravni. Ta dokument vztraja pri reformah, potrebnih za ribiško industrijo in ki so izjemno pomembne za najbolj oddaljene regije, predvsem Madeiro, kjer je ta dejavnost zelo pomembna za lokalni razvoj in za življenje tamkajšnjih ljudi.

Ponovno želim izpostaviti ideje v poročilu, ki se nanašajo na aktivnejšo udeležbo različnih akterjev na nacionalnem, regionalnem in lokalnem nivoju z vidika izvajanja in tehničnih ukrepov, ki jih je treba izvesti v ribiškem sektorju. Zaradi vseh zgoraj navedenih razlogov sem glasoval za to poročilo, ki bo predstavljajo začetek nove faze v evropski skupni ribiški politiki.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem proti poročilu gospe Patrão Neves, saj zavrača spremembe, namenjene vzpostavitvi ravnovesja med okoljskimi interesi in ohranjanjem malega ribištva.

Prav tako obžalujem zavrnitev sprememb, ki pozivajo k izvedbi poglobljene razprave z ribiči pred samo reformo.

Na podlagi tega ne vidim, kako bo mogoče sprejeti reformo, ki bi bila sprejemljiva za ribiče in ki bi zagotavlja tisto, kar je treba storiti za ohranjanje imena vredne skupne ribiške politike.

Predsednik. – Zapisnik o tem zasedanju bo Parlamentu predložen v odobritev na začetku naslednjega zasedanja. Če ni zadržkov, bom nemudoma posredoval predloge, ki so bili sprejeti na današnjem zasedanju, osebam in agencijam, na katere so bili naslovljeni.

10. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

11. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

12. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

13. Prekinitev zasedanja

(Seja se je zaključila ob 12.50)